

જ્ઞાન ઊપદેશ.

કશ્ચારામ મહારાજની બનાવેલી રામાયણ
અને વૈશ્ણવ ભક્તોના બનાવેલાં પદ
તથા નરસિંહમેતાની હુંડી.

છાપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર,
સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

બુકસેલર રીચીરોડ—અમદાવાદ.

બકિત જ્ઞાન વૈરાગ્ય સૌ, જેમાં છેય વિશેષ;
નરનારી સહ વાંચજો, પુરણ જ્ઞાન ઊપદેશ.

આવૃત્તી બીજી.

પ્રત ૩૦

જગદીશ્વર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—અમદાવાદ

સંવત ૧૯૬૨.

૨૦

કીમત

૦-૦

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૬૧૩

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૧૩

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જ્ઞાન ઉપદેશ

વિષય ૬- : ૧૨૧

सर्वतत्त्वना सार.

राम

राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम

राम राम

राम

राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम

राम राम

શ્રી રણછોડજીની કૃપા છ

જ્ઞાન ઊપદેશ.

સ્તુતી.

ઓ પ્રભુ ભવસાગરે તારો, કાળ મૃત્યુ ભોલોક નીવારો;
તુમ વીના મેરે ઝોર નહી કોઇ, સુખસાગર પ્રભુ તુમ હોસાઈ.

મંગળા ચરણ.

રામ ગાંધ રામા ધ્યાન, રામ જીવીયા વીસામા; રામ જીવીયા વીસા
મા, હરીએ રામ રામા રામ. ૧ રામા રામા રધુભાઈ રાય રધુભાઈ,
મંગળાએને મંગળ રાધવાએ ગુણ ગાના; વાએગુણ ગાયના હરીએ રા
મ રામા રામ, રામરાયા રધુભાઈ રાયા રધુભાઈ. ૨ કલ્યાણએને ક
લ્યાણ રામ કૌશલ્યાએ બાળ કૌશલ્યાએ બાળ, હરીએ રામ રામા રા
મા, રામ રાય રધુભાઈ નાયા રધુભાઈ. દો અક્ષરાએ સાર, દામ સ
ધનાએ આધાર; હરીએ રામ રામા રામા, રામારાયા રધુભાઈ, રાયા
રધુભાઈ ૪ રામ કૌશલ્યાએદાની રામાદાસા અબીમાની, દાસા અબી
માન, હરીએ રામ રામા રામા રાયા રધુભાઈ રાય રધુભાઈ. ૫

મુરદાસજીનાં બનાવેલાં પદ.

• પદ ૧ લુ.

રાધેકૃષ્ણ કહો મેરે પ્યારે બજે મેરે પ્યારે, જપોરે મેરે પ્યારે બજે
ગોવિંદ ગોપાળ, રાધેકૃષ્ણ કહો મેરે પ્યારે. ૧ કૃષ્ણજીકી લાલ લાલ
અખીયાં હો લાલ લાલ અખીયાં, નેશી ખીતેરે ગુલાબ. રાધેકૃષ્ણ.
૨ શીરપર મુગટ ખીરાજે, હો મુગટ ખીરાજે અંશી શોભેરે રસાળ.
રાધેકૃષ્ણ. ૩ પીતાંબર પટકુળવાળી હો પટકુળવાળી, કંઠે મોતનકી
માળ. રાધેકૃષ્ણ. ૪ શુભકાને કુંડળ ઝળકે, હો કુંડળ ઝળક તીલક
શોભેરે લેલા. રાધેકૃષ્ણ, ૫ મુરદાસ ચરણ બલીહારી હો ચરણ બ
મ જનમ તેરો દાસ. રાધેકૃષ્ણ કહો મેરે પ્યારે.

પદ ૨ જી.

સુદામાજીઆએ; જાકો કહીઓ સમાચાર મી
રે ટુટે કપડે અમારે, હે-કપડે અમારે, રે.
૨ મુરતી એક તાંદુલ લાએ હો તાં
૩ હશી મોલ્યા રાણી રક્ષમાણી
બ્રાત, મીલને. ૪ બાળપણ
એક નિશાળ, મીલને

સુરદાસ ચરણ બલીહારી હો ચરણ બલીહારી, મેતો જનમ જનમ
તેરો દાસ. મીલને. ૬

પદ ૩ મું.

હરીજનકુ હરીનામ, બડોધન હરીજનકુ હરી નામ;
બીન રખવાલે ચોર નહી ચોરત, સુવતહે સુખધામ, બડો.
દીન દીન હોતે સ્વાદી દોહડી ગટત નહી કછુ દામ;
સુરદાસ પ્રભુ શેવા જાકો, પારસસુ કહા કામ બડો.

પદ ૪ મું.

કાયકુ દેહ ધરી ભજન વીના કાયકુ દેહ ધરી;
ગરબવાસમાં ભક્તિ કબુત્રી, બહાર કાઢો શ્રીહરી, ભજન૦ ૧
કોલ દેહ કર બહાર નીકલ્યો, પીછે બુદ્ધી ફરી, ભજન૦ ૨
સુરદાસ ભગવંત ભજન વીના, જનુની તે ભારે મરે, ભ૦ ૩

પદ ૫ મું.

કેતે ગયે જખ માર ભજન વીના કેતે ગયે જખ માર;
પ્રભાતે હડી નાવત ધોવત, પાલતહે આચાર. ભજન૦ ૧
દયા ધર્મકો નામ ન જાણ્યો, એશો પ્રત ચંડાળ, ભજન૦ ૨
આપ હુમે એ રતકુ હુવાવે, ચલે લોભકી લાર. ભજન૦ ૩
માળા છાપા તીલક ખનાયા, ઠગ ખાળો સંસાર. ભજન૦ ૪
સુરદાસ ભગવંત ભજન વીના, પડે નરક કે દાર. ભજન૦ ૫

પદ ૬ મું.

કયુંરે નિંદબર સોયા, મુસાફર કયુંરે નિંદબર સોયા;
મનશા દેહી દેવતાકુ ફલભ, જન્મ અકારન ખોયા. મુસાફર૦ ૧
ધન દારા જોખન સુત તેરો, વામે મન તેરા માહ્યા. મુસાફર૦ ૨
સુરદાસ પ્રભુ ચલેહી પંથકુ, પીછેનેતું ભરંથાર રોયા.

પદ ૭ મું.

કૃષ્ણનામ ચીત ધરતો, જોતું શ્રી કૃષ્ણનામ ચીત ધરતે;
જમકે ત્રાસ સમે મીટ જતો, ભક્ત નામ તેરે પડતા, જોતું.
આગલો જનમ તેરો પીછલે જનમ તેરો,
અખતો જનમહી સુધરતે, જોતું શ્રી૦
સુરદાસ વધકૃદમાં જોતાં ફેટ ન કોઈ શકડતો, જોતું શ્રી૦

પદ ૮ મું.

દ્રહીન ચરણુન કેરો, બરૂશો દ્રહીન ચરણુન કેરો;
શ્રી વલ્લભ નખ ચંદ્રછટા વીન, સખ જુગમાં અધેરો. ભરૂ ૧
સાધન ચોર નહી આ કઢીમાં હરી નામસે હોત નીવેડો;
સુરદાસ કહે દોંદીન આંધજો, વીના મુલકો ચેરો. ભરૂસે૦ ૨

પદ ૯ મું.

કોઈ મેરે કામ ન આયો, શ્રીહરી વીના કોઈ મેરે કામ ન આયો
આ જુઠી માયા કે લીને, રતનસો જનમ ગુમાયો— શ્રીહરી૦ ૧
કંચન કલ્પરા ચોતર વીચાતર, રચી રચી ભોવન ખનાયો;
તામે તતક્ષણ અહી કાઢ્યો રચી રચી ભોવન ખનાયો,
ધર તરીયા કહે મેં સંગ ચલુગી, ધુત ધુત ધન ખાયો;
અંતસમે છુપી બીતર ડગ એક ન પોચાયો. શ્રીહરી૦ ૩

સો સુકીત એક એક એક સુત જયો, બોતહી લાડ લડાયો;
કાઠ લીયો કટોકો ધાગો, અગનસુ બદન જલાયો
અધમ એધરણુ ગુણુકા તારણ, સોધ પ્રભુ કયુ તે વિસરાયો;
ના લીયો નામ રહયો મન ધોકા સુરદાસ પરતાયો. શ્રીહરીં ૫
પદ ૧૦ મું.

કેવું તે વહાશે વહાણું, ઘેલા પ્રાણી કેવું તે વહાશે વહાણું,
લાડીને લાવુ પુત્ર પરણાવું, કાલની વાત ન જાણુ. ધેત્રાં ૧
બળીરાગન કહે લેખ ઈદ્રાસન, જમન કીધા નવાણુ. ધેત્રાં ૨
જગદાતા જુગદીશ ના ઓળખ્યા, ક્ષણ એક ન રહેવાણુ ધેત્રાં ૩
કાયા જુકીન માયારે જુઠી, જુઠું તે ધર કેર નાણુ. ધેત્રાં ૪
સુરદાસ કહે તમે હરીને બજી લો, ઓચીંતુ આવશે આણું ધેં ૫

પદ. ૧૧ મું.

કાલનો શોરે ઉધારો, ઘેલા પ્રાણી કાલનો શોરે ઉધારો;
ગજ મુકી રામ નવ સધારયા, ચક્ર લોકનો કરનારો. ધેં ૧
આપી ઉધારને વગની વિચારે, એહવા વહેતા મનને વારે;
સો કષયા તેનો સૂચક કહેવાયા, તેનો સાથે સંધારો. ધેં ૨
સુરદાસ કહે તમે હરીને બજી લો, નહી આવે આવો વારો. ધેં ૩

પદ ૧૨ મું.

એસે સંતનકી સેવા કર મન એસે સંતનકી સેવા;
સીલ સતોષ સદા ઉરજનકે, નામ રામકો લેવા. કરં ૧
આન બરોસો હરદે નહિ જનકે, બજન નિરંજન દેવા. કરં ૨
જીવન મુક્ત કર જગમાંહી, જહ નારદ મુની દેવા. કરં ૩
જનકે ચરણ કમલકુ ધ્રુવજી, પ્રાગ જુમનાં રેવા. કરં ૪
સુરદાસ કર ઉનકી સંગતે, મીલે નીરંજન દેવા. કરં ૫

પદ ૧૩ મું.

નાથ કેસો ગજકો બંધ છોડાયો, એહી અચરત મોહે આયો;
ગજ જીર ગ્રાહ લડત જળ બીતર લડત લડત ગજ હારયો.
જંવ પુર સુંઠે રહી જલે ઉપર, તબહરી નામ પોકારાયો, નાં ૧
સવરીકે બેર સુધમાકે, તાંદુલ રૂચી રૂચી ભોગ લગાયો;
રજોધનકો મેવોહી ત્યાં ગયો, બાજી વિદુર બેર પાયો. નાથં ૨
પેઠ પાતાળ કાળી નાગ નાથો, ફેણ પર નરત કરાયો;
ગીરી ગોવરધન કરપર ધારયો, નંદધેર લાલ કહેવાયો. નાથં ૩
અગાશુર મારયો બગાશુર મારયો, કાવાનળ પાન કરાયો;
રથંબ ફેડી હીરાકશ મારયો, નરસંગ નામ ધરાયો. નાથં ૪
અમ્મમેલ ગજ ગુણુકા તારી, ધરપતીકો ચીર બનાયો;
પપ્પાન કરતા પુતના મારી, કુબળકો રૂપ બનાયો. નાથં ૫
કઉરવ પાંડવકો જુધ રચાયો કઉરવકુ માર ઉઠાયો;
દુરજોધનકો માન ઘટાયો, મોયે ભરશે આયો. નાથં ૬
સબ સખીયન મીલી કંગન બાંધ્યો, રેશમ ગાંઠ બંધાયો,
છુટે નહીં રાધાજીકો કંગન, કેસેએ ધનુષ ઉઠાયો. નાથં ૭
ખોલ કોટડી પાદલ ધાયો, ગરૂડકુ નાજ સંતાયો;
છુટે નહિ રાધાજીકો કંગન, ઓ બલ કીહારે છુપાયો. નાથં ૮

જોગી જાકો ધ્યાન ધરતહે, ધ્યાન ધરત નહી આયો,
સુરદાસ પ્રભુ તીહારો મીલકુ, જશોદાકી ઘેન ચરાયો. નાથ૦ ૯

પદ ૧૪ સુ.

કોણ ગતિ અજનાથ અગ મેરી, કોન ગતિ અજનાથ;
બજન ખીમુખ અર સ્મરણ નહી, શીરત વીશ્યા સાથ. અખ૦ ૧
હુ પતીત અપરાધિ પુરણ, આચર કર્મ ખીકાર. અખ૦ ૨
કામ કરોધ અર લોભગીત વત નાથ તુમહી ખીનાર. અખ૦ ૩
અગ ચરણ શરણ લપડાણો રાખીલો મહારાજ. અખ૦ ૪
સુરદાસ પ્રભુ પતિ પાવન, શરણકો ખીરદાસ બારે. અખ૦ ૫

પદ ૧૫ સુ.

રાખો તેસં રહુ. જંશે હરી તેસં રહુ,
કોષ દીન જોગન વેરે કૃપા કરી, કોષ દીન ભૂખ સહુ. જોશ૦
કોષ દીન ચડત વારંગ મજભારી; કોષ દીન બાર બહુ. જોશ૦ ૨
કમલ નયન ઘનશામ પાનેહર, અનુચરભયો મરહુ. જોશ૦ ૩
સુરદાસ પ્રભુ ભકત કૃપાનિધી, તમારે ચરણ સહુ. જોશ૦ ૪

પદ ૧૬ સુ.

સુંદર ભેખ બન્યો ગોવળા, સુંદર ગાવું સખા સંગ.
સુંદર ભેખ બન્યો નાલાલ. ટેક૦
સુંદર પંથ સુંદર હરી અવતી, સુંદર મોરલી શબ્દ રશાળા. ૧
સુંદર લોક સડગ વ્રજ સુંદર સુંદર નદી જશોદા કે લાલા. ૨
સુંદર ભોજન ખયન ગતી સુંદર, સુંદર હજર કૃષ્ણ કૃપાળા. ૩
સુંદર ગોપી ચીતવન સુંદર, ગુણ માધવ કે રહી ખીચારા. ૪
સુરદાસ પ્રભુ સમ ખીવ, સુંદર સુંદર શામશુ ભવ અવતાર. ૫

પદ ૧૭ સુ.

ઘેર ઘેર નહિ આવે અવસર ઘેર ઘેર નહી આવે.
જો જાણે વા કરશે મજાઈ જનમો જનમ સુખ પાવે. અવસર૦ ૧
ધન જોગન અંજલીકો પાણી, વણસતા ઘેર નહી લાવે અવસર૦
તન છુટે ધન કાન કામકો, કાયેકું કરપીણ કદાવે. અવસર૦ ૩
જાકો મન શ્રીકૃષ્ણ લાગ્યો, વાકુ જુઠ ન બાવે. અવસર૦ ૪
સુરદાસકી એહ વાનતી, હરખી નીરખી ગુણ ગાવે. અવસર૦ ૫

પદ ૧૮ સુ.

કોપત રાખે મેરી, સાંમ વીના કોપત રાખે મેરી;
અંધકો અંધ દુષ્ટ દુરયાસણ; આણી સમા મધે ઘેરી. સાં૦ ૧
મહામતી હીણુ બયા એ રાગ, પકર લાઇ જુનેરી. સાં૦ ૨
ભીસ્મ દ્રાણુ કરણ દુરજોધન, કીનહુ ન પાછી ટેરી. સાં૦ ૩
જો વીશ્વાસ આશ મેરે મનમે. કહુ કરણ મયે તેરી. સાં૦ ૪
આઇ સાહે કરયો કરણા, બુડત રાખો આ ઘેરી. સાં૦ ૫
તજ ખગરાજ આતુર કિઠ ધાયે, જશે ગજકી ઘેરી. સાં૦ ૬
સુરદાસ પ્રભુ ભડત કે કાજે, કરી અંજરકી ઢેરી. સાં૦ ૭

પદ ૧૯ સુ.

રામ ભરસા તેરા, અગ મોઝે રામ ભરસા તેરા;
શુણી કરી સાખી શરણ તદિઆયો, કયું તજયે મન મેરા,

વાધ અજમેલ ગુણા હામરી, શરણુઆએ બુદ્ધ તેરા. અખં ૧
 શુ આશુ તપશુ નીમ લેત હે, ઇનકુ કયા કીયાનીવો. અખં ૨
 ગ્રાહ ગ્રાહ ગજ દુખન લાગ્યા, ગ્રહો નામકા બેરા. અખં ૪
 શુશ્વત પોઠાર બાર નહી લાગી, ચક્રશુ કીયા નીવેરા. અખં ૫
 જન પ્રદ્ધાદ બાધી હીરણ્યકશ, કાઠી ખડગઆ તેરા. અખં ૬
 એસી સાખી કાંઠાં લગ કહીએ, ખીરદ બડા હરી તેરા. અખં ૭
 મનસા બાયા ઓધ કરમના, દાસ ચરકા ચેના. અખં ૮

પદ ૨૦ મુ.

સાચે કલજુગ આયો, અમનો સાચે કલજુગ ઓયો;
 પુત્ર પીતાકો કહયો ન માન્યો, કરે અપને મન બાયો. અખં ૧
 સ્ત્રી પતીવ્રતા ધરમ ન પાળ્યો, નીરખત પુરૂષ પગયો, અખં ૨
 સત્તાસી ધન સાચવા લાગ્યા, હરી સમરણ વીશરાયો. અખં ૨
 રાજા કપટી રમ્યત દુખ પાવે, બ્રાહ્મણ એ હોત બરકાયો;
 વાસુ સરખા અલપ હોત હે, સખ જુગ પાપસે છાયો. અખં ૩
 ખોજ ખીંદ્રાવન મથુના નગરી કાલંદ્રી નીર શુકાયો;
 સુરદાસ પ્રભુ તમારા બજન વીના, મોહકુ કાય જીવાયો. અખં ૪

પદ ૨૧ મુ.

કૃષ્ણ કહેતા શુ બેસે નાણું, મુરખ તને કૃષ્ણ કહેતાં શું બેસે નાણું
 મીથ્યા લવરી મન ગમતી કરે છે, તેમાં નહી દામ ઠેકાણું. મું ૧
 ખાતો ના હોય તો માંદોરે કહીરે, કહીયે બેસેનું બાણું. મું ૨
 દામ ન બેસે હાડ ન બાગે, ગોવીંદજીનું ગાણું. મું ૩
 કહે સુરદાસ તમે હરીને બજી લો, ઓચીતુ આવશે આણું. મું ૪
 ગોડી.

આવત કુંવર કમનયા, વન થકી આવત કુંવર કનકયા;
 મોર મુગટ મકરાકૃત કુડળ મધુરીશી બેન બજમયા. વનં ૧
 સખા મંડળી મધે બીરાજે, હર હળાદર દો બમયા
 સુરદાસ પ્રભુ ગો ગોવાળસંગ નીચત થઇ થઇ થેઇઆ. વનં ૩

કખીર કૃત.

પદ ૧ લું.

દયાં ધરમ નહી મનમે, ગખડા કયા દેખે દરપણમે; ૨૬૦
 જબેલગ ફુલ રહે ફુલઆડી, બાસ રહે નીજ ફુલનમે; મુખં ૧
 એકદીન એસી હો જલેગી, ધાન ઉડેગી તનમે. મુખં ૨
 ચુવાચદન અખીર અરગજ, શોભે ગોરે તનમે; મુખં ૩
 ધન જોખન ડોંગરકા પાની ઢલ જલેગા ખીનમે. મુખં ૪
 નદીયાં ગેરી હરી નાવ પુરાની, ઉતરે ચાહે સંગમે; મુખં ૫
 ગુર મુખ હોયશો પાર ઊતરે. નુગરા દુખે વનમે મુખં ૬
 કવડી કવડી માયા માયા જોડી, સુરત હરીનિજ ધનમે; મુખં ૭
 દશ દરવાજે ઘેર લીએ જખ. રહી ગઇ મનકે મનમે મુખં ૮
 પગાયાં બાંધે પગ સવારે, તલ ઝુલા ઝુલ પેમે; મુખં ૯
 કહે કખીરા શુભાષ સાધુ, એ કયા લડ રહે મનમે. મુખં ૧૦

પદ ૨ લું.

જાંઠાં જોશો ત્યાં દુખીયાં બાબા, એ કયા લડ રહે મનમે, મુખં ૧૧

જોગી દુખેશો જામવ દુખીયા, તપસીકુ દુખના;
આશા મનશા સખ ઘટ બ્યામી, કાષ્ઠ પહેલ નહી સતા. જાંહાં ૧
રાગ દુખીયા પ્રગ દુખીયા, દુખીયાં ધર બેરાગી;
દુખ કારણસેં શુકદેવને, હૃદરી માયા સાગી. જાંહાં ૨
સાચ કહેતો સખ જગ દુખીયાં, જુઠા કહી ન જઈ;
બ્રહ્મચીજી સંકર દુખીયા, ઉન્ને સુટી જમાઇ. જાંહાં ૩
ધુત દુખીયાં, અમધુત દુખીયા હમ ધન રંકા;
કહેત કખીરા નહીઓ દુખીયા, જીને મનકુ જીતા, જાંહાં ૪

પદ ૩ જી.

જમકા અજમ તડાપાએ, તું કયાં જાને લડકા એ. ટેકો
બડે મીજાજી કહડે બેંડે તકયા બીજા છત સીજા;
માર ઝપાટે કર જમ લે જાયે, જયો પિતરકો બાજા જમકા ૦૧
નવખી મરગયે દશખી મરગયે સહસ્ર અઠ્યાશા;
તેવ દેશ કાઠી દેવતા મર ગયે પડે કાલકી ફાંસી. જમકા ૦ ૨
પીર મરગયે પેગંબર મરગયે, મરગયે જીંદા જોગી;
જખી તખી સન્યાસ મરગયે, મરગયે જીંદા જોગી; જમકા ૦ ૩
તીન લોક પર જીવ બીરાજે, લુટે કુંજ બીહારી;
કહત કખીરા પાખરીયા, લુટા રજ્યત કોન બીચારી, જમકા ૦ ૪

પદ ૪ થું.

તનકા નહી બરોસા એ, દેખે કાળ તમાશા એ;
બઠ રાજમો શાજ બિરાજે મત જાતો સુખ બેલા;
કાષ્ઠ કીસીકા નહીરે યાગે, આખર જાત અકેલા તનકા ૦ ૧
ચોપ ચાંપકે પગરી બાધી ખાલે પેચ સઝાઈ;
મૂઠી મુરડકર દરપણ દેખે, હીલ શીરત રહજાઈ. તનકા ૦ ૨
કહત કખીરા સુનબાઈ સાધુ મારગ સીધા સવારા;
નજર ખોલ કર દેખો યારો, એ સખ જુગા પસારા. તનકા ૦ ૩

પદ ૫ મું.

કમ સમરોગે રામ, અમ તુમ સમરોગે રામ;
ગરબ કુલીમે જપ તપ કીતો. નીકલ હુતા એ ઇમાન. અખ ૦ ૧
બાલપનેમે ખેલ ગમાયા, તરણ પનેમે કામ;
હાથ પાંચ જખ કાંપ ન લાગે, નીકલ ગયો અવશાન, અખ ૦ ૨
જૂઠી કાયા જુઠી માયા, આખર મોત નીવાન;
કહત કખીરા સુનબાઈ સાધુ, ગ્રહી ઘેડ મેજાન, ગખે ૦ ૩

પદ ૬ ઠું.

બકવા મત કરના એ, ખુદાકા નામ જપના એ,
ઉતમ નરદેહ આયા પ્રાણી, કિસકા હીન મહે કરના;
દવલ તપે મુમ મત જીત યારો નામ ખુદાકા જપના. બક ૦ ૧
ખોદા સરીખી ટાયા યારો, એશી વહી જાતેજી,
કિતેક જનમ આવે જાવે ખાખ હોગી તનકી બકવા ૦ ૨
ચીરા લગાયા ચુના ટીપાયા, મહેલ જનાયા ખાસા;
કજબ કાલકી માંઠ પરી તદ જગલ હુવા તમાશા. બકવા ૦ ૩
કહત કખીરા સુનબાઈ સાધુ, હિંદુ મુસલમાન;

નામ ખુદાકા જપના યારો, બવ સાગર તરના

બકવાં ૦૪

પદ ૭ મું.

રામ નામ તુજ બજ લે પ્યારે, કાયકુ મગરબી કરતા હે;
 કચી મકીકા બંગલા તેરા, પાલ પલકમે ઢલતા હે. બકવાં ૧
 બ્રહ્મણ હોકર પુરાણ વાંચે, સ્નાન તરપન કરતા હે;
 સરવ કાલ સુખિત રહેતો, ઓ કયાં સાહેબજી મીલતા હે, રામ ૨
 ભોગી હોકર જટા બઢામે, હાલ મસ્તમે રહેતા હે;
 ઉખર ધરેકર કાથ ચુંકાવે, યાં કયાં સાહેબ મીલતા હે રામ ૦
 માન બાવ પડતે કાલે કપડે, દાઢી મુછી મુડતા હે;
 ઉલટી લકડી હાથ પડકર, ઓ કયાં સાહેબ મીલતા હે રામ ૦ ૨
 મુલત્રા હોકર યાંગ પુકારે ઓ નયા સાહેબ બહિરા હે;
 મુગી પાવક અવાજ બાજે, ઓગી અલ્લા સુંનતા હે રામ ૦ ૩
 જગમ હોકર જીંગ બંધાવે, ધરધર લેકર શીરતા હે;
 શખ બળકર બીક્ષા માગે, ઓ કયા સાહેબ મીલતા હે રામ ૦ ૪
 કલત કપીરા સુતમાઘ સાધુ, મનકી માલતા જપતા હે;
 બાવ બકિતશે પ્યાન ધરત હે, ઉતકુ સાહેબ મીલતા હે. રામ ૦ ૫

પદ ૮ મું.

સંગત સંતનકી કર લે જનમકા સારથક કછુ કરલે,
 હિતમ નરદેહ પાયા પ્રાણી, પ્રસકા હીત કછુ કરલે;
 સદગુરુ શરણ બલકે આયા. જન્મા મરણ દુર લે. સંગત ૦ ૧
 કાંતાંશે આથા કાંલાં જવેગા, ઓ કછુ માલમ કરના;
 દો દિનકી જીવંતીની બંદે હુંશીયાર હોકર રહેના. સંગત ૦ ૨
 કોન કીસીકા જોડે લડકે કોન કીસીકે સાલે;
 જાનકા અપના પદલ્લવ બાઝત તબલગ મીઠા બોલે. સંગત ૩
 કહત કબીરા સુતમાઘ સાધુ, બારબાર નહિ આન;
 અપના તીત કુલ કરલે પ્યારે, આખર અકેલા જન. સંગત ૦ ૪

પદ ૯ મું.

કયા દેખે બાદલકી છાય કયા દેખે બાદલકી;
 કામ ટુંમશે લેલા વોડો, પાધડી બાંધે જલકી
 દો દીનકા લક્ષ્મીજીતમાશા, આખર અસ્તી જંગલકી છાં ૦ કયાં ૦ ૧
 કયા લાયા ત્યા લે જવેગા સાય બાંધકે ગઠડી;
 ધર જવેગા ત્યા યારો મીલેગા મટીકુમટી છાં ૦ કયાં ૦ ૨
 દેખે રાગન કયા બસીઆજી, બરતી હાથ સુન્નેકી;
 જાણે યો લકા લુ ગઈતમ ન રહે દીવામાં બતી. છાં ૦ કયાં ૦ ૩
 ખાલે પીલેકર લે મલ્લ, દયા ધરમ કછુ નેકી;
 દાસ કબીરા ચુકર બોલે, કર સેવા સતોકી છાં ૦ કયાં ૦ ૪

પદ ૧૦ મું.

સખ પછશેકે સાધ આપના સાર્થા નયાં કોઈ;
 ખાને પીનેકુ પછશા હોય તો જોડે બંદગી કરે.
 એક દીન ખાતા નદી મીંચે તો શીરકે જાયા કરે સખ ૦ ૧
 જાનકા અપને પછશ પછશ તબલગ સલામ કરે;
 અપના પછશા નીકલ ગયા તો કોઈ મીઠા નવ બોલે. સખ ૦ ૨

ભાઈજીએ ઓર બહીન સાથે ઝુઝા સખહી પસારા
કેને કીસીકા નહીરે પ્યારે કહત દાસ કખીરા

સખ૦ ૩

પદ ૧૧ મું.

કયા નયનો ચમકાવે સુંદર કયા નયનો ચમકાવે
કખીરા હાથ ન આવે સુંદર કયા નયનો ચમકાવે
રૂપા પહેરે રૂપ દીખાવે સુનાં પહેરે રીઝાવે
ગલે પહેરે મોતનકીમાળા તિન લોક લલચાવે
ટકમક તકમક નયન શીરાવે બહુ તનકુ રીઝાવે
કહત કખીરા સુનભાઈ સાધુ દીનદીન ભક્તિ બઢાવે
હરીચંદનકી લેઉ બલાયા તનકી આશ ન પાવે

ટેક૦

કયા૦ ૧

કયા૦ ૨

પદ ૧૨ મું.

ધસ તન ધનકી કેન બડાઈ દેખ તનયોમે મટી મલાઈ
અપને ખાતર મહેલ બનાયા આપહી બકર જંગલ શોયા૦
હાડ જળે જેસી લાકડીકી મુળી બાળ જલે જેસી ધાસકી પુલી
કહત કખીરા સુનભાઈ ગુનીયા આપ મુવે પીછે કુળ મધ ફુનીયા

૧

પદ ૧૩ મું.

અબ તુમ ગાફલ મત રહેનાં બે જનમકા સાથી કરના,
બહુ જનમકા સુખ ક્યારે ઇશ તનકું તુ પાયા
સંધમે નેકી નહી કીયા તો સાચા જન્મ મમાયા
એક લડકે મહાલમતા સખ કોઈ કહેત મેરા
એક દીન આપન મર ગએ તો રહેગા ઝુટ પસારા
ચઉદા ચોકડે રાજ રાવન લંકાને બુપતી
અપ સુન્નેકી ગાવ છસ્કા મુમે પર મધ મટી.
અપસી દોલત જ્યાકી ચારો સાથ કહુ નહી ગયા
રામ નામશે ગફલત કર કર આખર અકેલા
રામ નામ ખીના સખ હમ ઝુઝા અમસા સમજે ભાઈ
ખુદા નામ ખીન કરમ નાટકે કહેત કખીરા ઝુલાઈ

ટેક

અબ૦ ૧

અબ૦ ૨

અબ૦ ૩

અબ૦ ૪

અબ૦ ૫

અબ૦ ૬

પદ ૧૪ મું.

હરીસે કોઈ નહી બડા દિવાને કયા ગફલતમાં પડા
પ્રહ્લાદ બેટા હરીશે લપટા જખી ખાંખ કડકડાં
ગોપીચંદ બચન શુનકર મહાલ મુલખ સખ છોડા
હનુમાનને સેવા કીના લે દરોણગીરી હિડા
પુડલીકને સેવા કીયા વીંદલ ઇટ પર ખડા
કહેત કખીરા શુનભાઈ સાધુ હરી ચરણનીતજડા

ટેક૦

દીવાને૦ ૧

દીવાને૦ ૨

દીવાને૦ ૩

દીવાને૦ ૪

દીવાને૦ ૫

પદ ૧૫ મું.

સાધુકી સંગત પાછ જ્યાકી પુરન કમાઈ
સાધુકી સંગત શંતકે બચન અવધડ રહા બતાઈ
ધના જુઝા રોહીદાસ નામ નીશરી મીરાબાઈ
કહત કખીરા સુનમેરે ગુનીયા જયોતમે જયોત મીલાઈ

ટેક૦

જયા ૧

જયા ૨

જયા ૩

પદ ૧૬ મું.

જેલે આપકુ જોયા નહી મન મેલકું ધોયા નહી

દીન ડાઘકુ ખોયા નહી અધોળ કીયાસો કયા બીયા	જે ૫૦ ૧
કામન ગલેકા હારહે મદ ફેલાકા દરખાર હે	જે ૫૦ ૨
મન કામશે સદા રહે માખા લીયોસો કયા બયા.	જે ૫૦ ૩
કયા મરમકો ઠાઠ હે મમતાજી તરણા બાંધકે	જે ૫૦ ૪
સુતા પીપયકી ખાટમે હર હર કીયાસો કયા બયા	જે ૫૦ ૫
કુતા હુવા ઉશમાલકા ધંધા કરે જગલકા	જે ૫૦ ૬
હરદા બયા ચંડાલકા કાશી ગયા સો કયા બયા	જે ૫૦ ૭
જોગી તે જંગમ શેવડા રાખ કપડા પેરતા	જે ૫૦ ૮
મરમ નહી ઉશ હાલકા કપડા રંગ્યાશો કયા બયા	જે ૫૦ ૯
જીવતે પીતાકુ સુખ નહી મુવા હાડ લમ ગંગા ગયા	જે ૫૦ ૧૦
જળ ચુનકા પીડ કયા તત્પ કીયાસો કયા બયા	જે ૫૦ ૧૧
મુગા હુવા સંસારકા જોશા કુઝડા બળરકા	જે ૫૦ ૧૨
આયા જુતીરથ દારીકા છાપા લીયા સો કયા બયા	જે ૫૦ ૧૩
પંડીતસે ઝઘડા બલા મુરખસે મુખ ખશે મુખ ખોલના	જે ૫૦ ૧૪
કહે કબીર કુંદન બયા કયા ગુનહં હીમ તોલકા	જે ૫૦ ૧૫

પદ ૧૭ મું.

સંગત મત કરના ખોટી દુનીઆ ઉલટી હે જુડી.	૨૬૦
સગા બાઈ ઘો ખુરા ખોલે શાલેકુ શનમાના	
બાઈ બાપ તો બીખ માગે સસરેકુ જમખાના	સંગત ૦ ૨
જીશકા લેવે હિશ ધમકાવે ખાત ખોલે તીની	
સાધુ શંતકુ કધુ ન માને રખે કાનપર પમરી	સંગત ૦ ૩
કોરી કોરી માયા જોરી લાખ કરોરા મોટા	
ચીઠી આઈ રામજીકી ખોલ ગયા લંગોટી	સંગત ૦ ૪
કહેત કબીરા સુનબાઈ સાધુ દુનીયા બધ દીવાની	
મહાદેવકુ છોડ દીયા ઓર પુજવા જાય બવાનો	સંગત ૦ ૫

પદ ૧૮ મું.

સંતોમાઈ હરી બીના કોઈ નહી અપના,	
માટીરે ખણુ ખણુ મદલ બનાયા મુરખ કહે ધર અપના,	સં ૦ ૧
આવેના જમડા લે જાવગાં જીવડા તે નહી મેરા કોઈ તેરા	સં ૦ ૨
કોઈ લુટે ધન માલ ખખના કોઈ લુટે જોમન વાર.	સં ૦ ૩
રામ પરંપદ કોઈ ન લુટે લુટે કબીર બીચારા.	સં ૦ ૪

પદ ૧૯ મું.

આખર મરના હે મરના હે કાહે ગુમાન કરના	
આખર મરના હે મરના હે,	
હરી જો જાણે નો શાં લેનહેમકા બજન કર લે	
આ દુનીયાં હાશે પરજ આખર મરના હે	૧
કોઈ મહા મોટા રાવ રાણુ જોની મેવજ પોલ બંધાણુ	
સો સુતા મશાણુ અખર મરના હે	૨
કઈ જોગેશ્વર પીરાણુ માલ જુનીશ્વર ધરતા ધ્યાન	

મીટીમાં મીઠાજના, આખર મરના હે
ગયા પંડીત વેદ પઢતા ગયા તપસી ગયા કરત
તખ જીવ લરી સમરતા, આખર મરના હે.

૪

પદ ૨૦ મું.

ગુરુ આશરા તેરા સ્વામી આશરા તેરા
જગત અહેરનકો સુપનો સમજી દેખો નહીં અને
બેહે એ લોભકી ધારા ભમ્યા સખ જાત સંસારા
દેવો જન ભુલ તન ગોરા જગતમેં જીવના થોડા
તજો મદ લોભ ચતુરાઇ રહો નીર સસે જુગ માંહી

ગુરુજી ૧

પાત જયું ડાલસે છુટા ધડા જયું નીરકા કટા;
તેશે જન જાત જદગાની અખ હું કયું ન ચેત્યો અભિમાની
બાલપણ ખેલમે ખોયા જવાનીમેં નીદ ભર શોયા

ગુરુજી ૪

ઠમકુ ભેદ નન દીજે ધનકું સમજતાં લીજે
વિદેશા દેશકુ પાવે ભેદ કિનકુ ભેદ ખતલાવે
સાજન પરીવર સુત દોદા રાહો હસપરજ સખન્યારા

ગુરુજી ૫

નીકસ જખ પ્રાણુ જાવેગે નહીં કોઇ કામ આવેગે
દેખો જને ભુલ એ દેહા, લગાવે પ્યારે રામશું રનેહી
કટે એ કાગકા ઘેરા, કહે કબીરદાસ જન તેરા,

ગુરુજી ૭

પદ ૨૧ મું.

પ્રગટે શ્રી કૃષ્ણ મોરાર ભગત હેત કારણે
મથુરા લીયો અવતાર, ગોકુળ ઝુલે પારણે

૧

ત્રીયા અષ્ટમી બુધવાર વદ બાદરકી કરી
રોહણી નક્ષેત્ર અધરાત જન્મ લીયા શુભ ધડી

૨

ધન્ય દેવકી વાસુદેવ તિહાં હરી અવતારે
ધન્ય જસોદા બાવાનંદ મહારે ઘેર પાવ ધરે

૩

તિહુ પુર ભયોહો આનંદ શુરનર મુની જેજે કરે

દુહંબી બાજત નીશાન શુથન વર મા કરે

૪

વિજવાસી કર કળસ ગોરસ ભરી લાવહી,

દધી કાદવ નંદદાર શો કીચ મયાવહી.

૫

વાજત તાળ મરદગ ચંગવેણ વાંસળી

નાચત ગોપી ગોવાળ ગોવંદ ગુણ આચારી

૬

જશોમતિ ચીર પહેરાય, સો નવરગ ગોવાલણી;

સુંદર વદન વિકોકી, થકીત થમ ભામની

૭

ચંકર ધરતહી ધ્યાન સો ગોદ ખોલાવહી;

બ્રહ્મા વાંચત વેદ, સો પારણે ઝુલ વહી.

૮

શ્રી બળભદ્રજીકે વીર, અસુર કુળ ખંડના;

ભક્તવચ્છળ પ્રતિપાળ અદલકુળ મંડના.

શ્રી પતિ શેશ ગણેશ સારઃ મુણ ઝોયરે,
શો મુખ ચ'મુત જશોદા, મોહીત આણુંદ ભરે
શ્રી નંદલાલ ગોપાળ ચરણ ચીત લાવહી,
હરીજન મંગળ રૂપ ગોવાદ ગુણ ગવાહિ.

૧૦

૧૧

પદ ૨૨ મું.

સખહી મલ્યો સંસાર ભમર ઉડી જાએગો,
તેરી બકતી વિના ભગવાન મન્મ પીસ્ત ગો,
કેકાંસે આયો જીવ ક્યાં પક્ષી જાયગો;
જીવતાં કરેલે પેહેપાન મુવે હાંહાં પાયગો.
સત્ય લોકથી આયો જીવ ત્રીગુણમાં સમાયગો,
ભુલ ગયો ઝો દેશ માયામાં લપટાયગો,
નહી તેરે ગામ ન ઠામ નહીં પુર પાટનાં,
સખહી બટાઉ લોક નહી કોઈ અપના
દાસ કબીરજીકો મંગળ હંસા પાછઝો,
હંસ ચલે સત લોક બોહોર નહી આછઝો.

પદ ૨૩ મું.

ચોરાસી આસન બાળકે, હેઠે એકે ધ્યાનમાં
તેરો નનવો કરે ચો દીશના ક્યાં મીલે નામમાં,
જોકો ઘાટ સુધાટ અમીરસ પીવણાં,
પાએ કોષ સંત સુજળ્ય; જાઓ જુગ જીવના.
છાપાં તીલક બનાયકે જોર્વીદ ગુણ ગાઘઝે;
રેહણી કહેણી કછુ નાહી, બકતી કાંસુ પાઈએ,
નદીરે કીનારે બગ યુમે હુતો જાણું હંચહે,
હંસ જાણીને કીયો શંગ, મુઠેમે મછહે;
જાકી સંગતે દુધબો ગાડયો, તાદો ક્યા કીજીએ
માંહી ગરથ નહીરે લગાર; વાંકો ઢોળી કીજીએ,
હંસ યુગ નીચ નામ, ઝોર નહી ભાવના;
મંગળ ગાવે દાસ કબીરજો, બહોર ઝોર નહી આવના.

પદ ૨૪ મું.

મારગ બૂલ્યોરે બટાઉડા તું મારગ બૂલ્યો;
હા મંદીર આલીયાંરે; તેરે દેખી મત બૂલ,
જીવને સંગથી કોઈ નહી આવે તો કરી લેને માર મૂલ બ. ૧
માત પીતા સન બાધારે આલે સલુણી નાર;
સ્વારથનું સહુ સગુરે, તું તો દુનિયાના દહાડા માર. બ. ૨
જેશા પાણિ એસરોરે એશો સહુ સંસાર,
બાદ પરડ જલ લે ચલતો, દણુ હાડાનન હાર બ. ૩
આથે પીછે હઠ ચલેરે, તું ન ચેત્યા ગુમાર;

દાસ કખીરા કૃપારામ ભજેરે, ભજી લેતો ઉતારે પાર.

અન

પદ ૨૫ મું.

અયા યાત્ર યાત્રત સખ જૂડી, તેરી અખીયાં દોનુ કુટીરે,
તેરી અખીયાં દોનુ કુટી,

દમડી કારણુ ભવકે લલચાવે, આંધે શાખી પાસ જોરા,

દસ વીશ કઠી આંધરે એડે રામ ભજનકા થોડા અધે ૧

મંછા તેરી મંજાર જૈસી કાવે અલક્ષાની.

રામ નામકા પરયા ન પાયા; તો ડુગ મુરે અભીમાની. અધે ૨

ઈંદ્રીકે મત રાતા માના, આંધ કરમ કે ભારે;

કહે કખીરા સુણો ભાઈ સાધુ, તોરા મધનશું ન્યારે. અધે ૩

પદ ૨૬

કાયા તુંને ઘડીએ ન રાખે કોઈ, તુંને પલક ન રાખે કોઈ;

જન્મ લગી તેલ દીવામે બતી, તજ લગી સુજે સંસાર,

જલ ગયા તેલ બુજ ગઈ બતી, મંદીર હુવા અધાર, કા ૧

ધર નીંતર તેરી જોરે જૂરે. ગલીયાં જુરે તેરી માઈ;

પંડ પડે મુખવાસ ન હોઈ, તો કું કાંડ નવ હોઈરે. કા ૨

કોનીરે આઈ ને કોની માઈ, કોની બહેન ભોળાઈ,

પંથ ચલે પંથ આંધવા રોગે, તો હંસ એકલા હોઈરે. કા ૩

ઉડ ગયા હંસ ગગન જાઈ, એકા સજ સંસાર ન કહયા;

કહે કખીર સુણો ભાઈ સાધુ. દીનો નાથ કરેશો હોયરે. કા ૪

પદ ૨૭.

મેરી જનત વરણ કુળ હીન કહોજી કેસે તારોગે;

રંકા તારી વંકા તારી સજન કમાઈ.

સુવા પડાવત ગુણકા તારી, તારી મારાંચાઈ. કહોજી ૧

નામ દેવકી છાપરી છાઈ મુઠ ગાય જવાડી;

સેના ભગતકી ચાકરી કીની, આપે ભયે હરનાઈ. કહોજી ૨

વહે આ જનત સંસાર સાગરકી, સાતીત પાર ઉતરના;

આપણી કરણી પાર ઉતરણી. કહે ગયે ધર પ્રહલાદ. કહોજી ૩

વંદ્રાવનકી કુંજ ગલનમે, આઈ રામશુ ભેડી,

અબતો પ્રભુ કેસે બનેગી, ગૃહી કખીરાને ફેડી. કહોજી ૪

પદ ૨૮.

મન સ્થીર ન રહે બાપા ન રહે સ્થીર રહેતો કહા કોડ રહે,

મન છે રાજ મ : છે પાછયા, મન છે ગોર ગલીર;

ઘડી એકમાં હસ્તઃ થોડે એસે, ઘડી એકમાં રે ફકીર મન ૧

ઘડી એકમાં મન પાટ પીતાંબર, ઘડી એકમાં ચંગી નારી,

ઘડી એકમાં મોજ જોએકી બાતાં, તો ઘડી એકમાં અલચારી.

ઘડી એકમાં મન મગનમાં મદાલે, ઘડી એકમાં નીસારી મન ૩

હોથી પડયઃ પડયા પડીત હારે, ગુસલમાંન કરી રોજ;

તીરથ ફરકર હિંદુ હારે, તો કોઈક વીરજે બેજ. મન ૪

એ મનુષાકા બોત સ્નેહી, મન સ્થીર રહયા ન જાવે.

કહો ભાઈઓ સ્થીર કેસે રહેવે, તો કોઈપર નાય નચાવે. મન ૫

મનકી હરી હારેજ પ્રાઈ, મનહી જાતે જીત.

કહે કપીરા પુરાણ પદ પાયા, તો સોઇએ મનકી પ્રીત. મન ૬
પદ ૨૯.

હો મન મુરખ બાવરા, તારી સદા ન રહે દેહી;
કહ્યુ ન સંભાળો નીજ નામકુ, હરીપર રનેહી. ૧૬૬.
એ માયા કુનહી ભધ કુનકી સંગ લાગી;
ગરજ ગરજ સમે ઉઠ ગયે, હજુ ચેત અભાગી. ૧
સોલ જોજનકે મધ્યમે, ચલકી છત્રકી છાધ;
સો દુરજોધન મીલી ગયે, માટીકે માંહી. ૨
કંચનકદે લંકા બની, જ્યાં મનોહરી રાણી;
એઠ કરાઇએ સાહજી, છીન માંહિ ખીરાંની. ૩
કહે કપીર પોઝારકે સમરત સરજન હાર;
મહા બલાયાસો હો ગયા, વાંકા અંત ન પાર. ૪

પદ ૩૦ મું.

જમસે જુખ લડોંગા બે, હરીકા ભજન કરોંગા બે,
અહંતા મારો મમતા મારો, ખાના જદ કહાઉ,
મન મેરા ચેકસ કર રાખો, ચીત ચઇતન્ય મીઝાઉ. હરી ૧
રામ નામકા ઘોરા મેરા, મનકા કરદ વડાવ;
ભજન પ્રતાપે હાથમાં ખરજી. સનમુખ લેકર જાઉ. હરી. ૨
ઝોર લોક સમે આકર મેં હજુરદા કાજ,
કામ કરોધકું ગરદન માફ સાહેબ રાખુ રાજ. હરી. ૩
મેરા સાહેબકા ખાસા આકર, મેરા નામ કપીરા;
સખ સંતકે શીશ નમાવું, જો હરી પરખે હીરા. હરી ૪

પદ ૩૧ મું.

ભક્તિ રસાયન બડાજી હુવે, ભવ રોગનકા ઝાડ,
અવન પરીક્ષત શ્રીરતન નારદ સમરન કરે પ્રલાદ;
પાદસેવન લક્ષ્મીશે હુવા, હરીચંદ્રણ ચિત જડા. હુવે ૧
અરચન ક્રિયા પ્રથુરાજને વંદન અદ્ધર ક્રીયા,
દાસ ક્રિયા હનુમાન નીશીદીન, પ્રભુકે આગે ખડા. હુવે ૨
સાંખ્ય ભક્તિ અરજુનને પાયા વલી નીવેદન કીયા;
તન મન ધન સગાહે ડાગ નહી મુસે કહયા કરખડા, હુવે ૩
નવમે જોમન નાયક રોગી, મુકતી તુમારી દાસી,
પોથી પરાન દેખો મારગ દુગ્ધ યદિ ખડા. હુવે ૪
ભક્તિ રિતા તરજવે ભવમે, સખ શાસ્ત્રમાં દેખા
નહી દુજો ઉપાય કરકે, કપીર ભક્તિ નહિ છોડા. હુવે ૫

પદ ૩૨ મું.

કરના ફકીરી ભજના સાહેબ, કયા ખીજની આશરે,
ધેર ધેર દુકડા મંગલર ખાના, કહ્યુ ન રખના પાસરે. ૬૦. ૧
ખબે કામળીઆને, હાથમાં તુમડી;
જંગલ કરના આસરે. ૬૦. ૨

કલત કપીરા સુનો ભાઈ સાધુ, એક સાહેબ રખના પાસરે,
કરના ફકીરી ભજના સાહેબ, કયા ખીજની આશરે. ૬૦. ૩

પદ ૩૩ મું.

કયા માગુ મેરે રામ, થોડે જીવનમે કયા માગુ,
 ધર નહિ રહેના ઉમર નહી ગયા, થોડે જીવનમે કયા માગુ,
 ક્ષએકલ પુત્ર સવા લક્ષ નાતી,
 તે ધર ન રહ્યા કોઈ દીવા કે બતી. મેં કયા માગુ ૧
 મેઘનાદ પુત્ર સમુદ્ર જેસી ખાઈ
 કુંભકરણ ભવિશ્ય જેસે ભાઈ. મેં કયા માગુ ૨
 શંકર સરીખા પુજવારે આવે,
 બ્રહ્માજી કરત હે પાઠે. મેં કયા માગુ ૩
 કયા કરે બીતીને કયા કરે ટાટી,
 ન જાણુ મારી કયા પડશે માટી. મેં કયા માગુ ૪
 કયા કરે મેહેલને કયા કરે ટાટા,
 છોડ ગયે રાવણ લંકાના ઠાઠા. મેં કયા માગુ ૫
 કહેત કપીરા છોડ કર જના,
 મેંતો એક તેરા ચરણકુ ચાહતા. મેં કયા માગુ ૬

પદ ૩૪ મું.

કાયકુ માયા જોડીરે, નર કાયકુ માયા જોડીરે,
 જમીન ખોદીને માયા છંડી દાટી, તે એ કહેશે માયા થોડીરે,
 તાંખા પીતળકા પાર ન આવે, પણ કહાડશે ખોખરી દાણીરે,
 તીન ગજ કપડો લોક લાજકો ઉપર ડાબકી દોરીરે.
 દો ચાર બટવા લાઈ ચલેગા, તુતો ચડ એક વાસકો ઘોડીરે.
 કહત કમોરા સુણુભાઈ સાણે, કુક દોયા જેસે હોતીરે.

પદ ૩૫ મું.

જોતુ પુરાણા પઢેરે અઠારા, જોતું શીખે સુણે વારંવાર જોતુ વેદ બ
 જોરે મુખ ચારા. જોતું ઉપનીશદને ગાવે, તોએ ભક્તીની તોલે ન
 આવે. ૧ જોતું કરે બ્રહ્મચારી, જો નીકટ ન. લાવે નારી જોતુ દુધા
 પીએ દુધા ધારી, જોતુ સંસાર સુખને ગમાવે. તોએ ભક્તિની તોલે
 ન આવે. ૨ જોતુ જળ સીંચે સાવળીંગા, જોતુ પુષ્પ ચડાવે રંગા,
 જોતુ ચંદન લેપે અંગા, જોતુ કરથી ગાલ બખવે, તોએ ભક્તિની
 તોલે ન આવે. ૩ જોતુ પારથી પુજ લેવે, જોતુ નીત્ય નવા નવ
 સેવે, જોતુ ધુપ બતાકો દેવે, જોતું જળમાંહી પધરાવે તોએ ભક્તિ
 ની તોલે ન આવે. ૪ જોતુ મુન્ય ગ્રહે મુની, જોતું જંગીઆ પકડે
 રે સુતી, જોતુ અજ્ઞાન લગાવે ધુતી, જોતુ સાન કરી સમજાવે, તો
 એ ભક્તિની તોલે ન આવે ૫ જોતુ પાળેરે આચારા, જોતું જુગ
 થી રહેરે ન્યારા, જોતુ ભોજન કરે એક વારા, જોતુ દીનમાં દશવા
 ર નહાવે તોએ ભક્તિના તોલે ન આવે ૬ જોતુ કરવત લેવે કા
 શી. જોતું જગમાં લેવે શાખાશી, જોતું સદા રહેવે અપવાસી, જોતું
 ચઉદ્ધ સમાને સમજાવે. તોએ ભક્તિની તોલે ન આવે. ૭ જોતું દાન
 દાન દેવે ગવરીકો, જોતુ ખોખલે ખાંડ પીરશાવે તોએ ભક્તિની તો
 લે ન આવે. ૮ જોતુ દેવજો બંધાવે. જોતુ સરોવર, બંધાવેરે, જોતુ
 પરવ મડાવે, જોતુ વનમાં વાવ ખોદાવે, તોએ ભક્તિની તોલે ન
 આવે, જોતુ ધ્યાન કરે લક્ષ ખોળા, જોતુ કંચન કરે એક તોળા,
 જોતુ દ્રવ્ય લુટાવેરે ખોળા, જોતુ કષ્ટ લગાવેરે નીશા, જોતું જટા

વધારે સીસા, જોતું કાન ફાડીને ચકર ડારે, જોતુ તીરથ બટકે
તોએ ભક્તિ ૦ ૧૨ જોતું કાન ફાડીને ચકર ડારે, જોતુ તીરથ બટકે
રે બધારે, જોત તુંખી લંગોટી વાળે જોતુ તડ તુંબડને બખવે તો
એ ભક્તિની તોલે ન આવે. ૧૨ એતો કહેત કખીરા ખીન સાહી,
જેને ગુરુ ગમ વેરણ હોઇ, તે નર ભક્તિ કરે નરસોઇ, જોતુ પાંચ
પકડી ઘેર લાવે, તોએ ભક્તિની તોલે ન આવે. ૧૩

આવૃત્તી.

જે રઘુનાથ, જે જનકી નાથ, જેહ દરજોડીને વીનવું; જેહ કરજો
ડીને વીનવું. પ્રભુ મેરી સુણો બાતા, રામજી લક્ષ્મણ સુણો બાતા,
જયદેવ જયદેવ, તુમ હો રઘુનાથા, અમારે પ્રાણ પીતા માતા, તુમ
હો સજ્જન સંગાતી. ભક્તિ મુક્તિ દાતા, જયદેવ જયદેવ, ચોરાશીકે
બંધન છોડાયે, મીટે જમત્રાસા, મીટે જમ ત્રાસા, મીટે જમ ત્રા
સા, નીશડીન પ્રભુ મોએ રાખો, અપને સંગશાતા, જયદેવ જયદેવ
હનુમાન નાદ બજાવે, તે પુર ઠમકધ્યા, પુર ઠકધ્યામસમરણ સારને
આરતી કરત કકિશલ્યા મધ્યાં, જયદેવ જયદેવ. શીશ મુગટ કર મ-
નુષ ખીરાજે, શોભા અતી સારી, શોભા અતી સારી, તુમહી મોખ
નાયો, રામ ધનુષ ધારી, જયદેવ જયદેવ. દાસ કખીરા કૃપા કરીમો
લે મોલે ઉપગારી મોલે ઉપગારી, મુની રામદાસનકું પલપલ બલીહા
રી, જયદેવ જયદેવ. શ્રી રઘુનાથા, જે જનકી નાથા; જેહ કરજોડી
ને વીનવું, પ્રભુ મેરી સુણો બાતા. રામજી સુણો બાતા જયદેવ ૦

ઉચ્ચકૃત નીતા વધરાજી.

પદ ૧.

ગરભવાસ રાખ્યોરે કીરપા તને બહુ કરી,
સદા સુખ આપુરે તેને કેમ ગયો વીશરી. ટક
દસ પંદર સુંધી પુરણ પાળ્યો પરણાવ્યો બહુ પેર,
તોએ એક ઘડી ઇસ્તર ન ગાયા મનમાં ન આણી કાંઈ મેઝ,
વિશે વદ્યો પુગેરે લઈયામાં ન લાવ્યો હરી, ગરભવાસ ૦ ૧
વરણાગીમાં વાંધા હીટે છે પચીશ થયા પરમાણુ
કેવલમાં તું છાકી ફરેછે, અલંકારને અભામાન.
વોશ મોહ્યો જીનેરે, ઘણા ઘણા નેહ ભારી. ગરભવાસ ૦ ૨
નાત જાતમાં નામજ કાઢ્યું, લેયુદ્ધ જાત કહોર;
ધનને કાજે ઘુનતો ફરેછે, જેમ હરાવ્યું દોર.
આળિંગે તું આહીરે, છતમાં તું રલ્યો છકી. ગરભવાસ ૦ ૩
પર પધામાં ઘેસા ફરેછે, ગાયા નહી જગપાળ,
એકમ તારાનો પાર ન આવે. પુડે બહુ બહુ થઈ જંજળ,
પચાસ જમ પોહોવ્યોરે, રેકાણે ન ખેડો હરી. ગરભવાસ ૦ ૪
દયા દાન ને પુન્ય ન લાવ્યો, જ્ઞાન ને ગરીબાઈ,
અલંકારમાં તું ગયો અફળાતો, લોભ લાલચમાં લેવાઈ,
સાડે બુદ્ધિ નાહીરે, તારણ કંઈ આવ્યું તરી. ગરભવાસ ૦ ૫
સીતેર થયા ત્યારે શુદ્ધ ના રહી, બાગ્યો પોતાનો બાર,
કુટુંબ કખીસો કામ ન માને, તોએ ના મહેલે અહકાર,
સુમારગ ન આલ્યોરે, ડગલું ન મેલી ડરી. ગરભવાસ ૦ ૬

ઝેંશી થયાં ત્યારે આંખે ન સુને. થરથર ધરને તારી કાય
 કાયામાં કંપવાયુ પ્રગટયો તોએ ભજન નહીં થાય,
 મુરખ નવ ચેતોરે, માયાએ તને લાધો ઘેરી. ગરભવાસં ૭
 ધરડો થયો ત્યારે ગતજ ભાગી, ગાયા નહીં પરીક્ષણ;
 દાન પુખ્તું નામ ન જાણ્યું સમજ્યો નહિ કાંઈ મરમ,
 માફ માફ કરતોરે, વરસ નેતું ગયા વળી. ગરભવાસં ૮
 કુકરમના બહું બંધન છુટવા, આપ્યો મનુષ્ય અવતાર;
 સોએ વરસે તારી અવધજ આવી, ભર્યો ભુંગાધનો ભાર,
 ભુલ્યો બધા ભવમારે, ફેગટનો ફેરો ફરી, ગરભવાસં ૯
 ધશ્વરને અંતર નવ ધારયા, જાણ્યા ન જુગદ્ધાર,
 અંત સમે જ્યારે બાંધીને આણ્યો, ઈંડ્યો કરશે પોકાર;
 દાશુ દુખ દેખારે રોશે બહું નયણા ભરો. ગરભવાસં ૧૦
 સત્ય પુરૂષે શિવમાં જોયું, તાર પાનુ પુસ્તક નીરધાર,
 ખાતામાં ઘણી ખોટજ દીડી નાખ્યો નરક મોઝાર;
 પાપી એછે પુરોરે, પુછો એને ખોટી ખરી. ગરભવાસં ૧૧
 કાયર થયો ત્યારે કાલાવાલા, કરવા માંડ્યા અપાર,
 હરી હવે ભજન ન ચુકુ તાર, એકવાર કહાડોને બહાર.
 દાસ દયારામનારે, હરી હાથે ઝાલો ફરી. ગરભવાસં ૧૨

પદ ૨.

જે વીચારી જીવ તારી શી વસે થશે શી વસે થશેરે,
 મુરખ શી વસે થશે, જે વીચારીં ૧
 જન અમુલ્ય જન્ય વ્યરથ ગયો કંઈ હશે, ચેતના દંજુકાળ અચુક
 અવાશે. ના ભજ્યા શ્રીકૃષ્ણ કોણ ત્યાં છોડાવશેરે, જે વીચારીં ૧
 છળ કરી અધર્મ દ્રવ્ય મેળવ્યુ દુખે પોખ્યું નીજ કુટુંબ, કણ પ
 ડ્યો ન પર મુખે નિત્ય હાય દમવ પલક ન ઠર્યો મુખે રાધીકા
 રમણ ન ભજ્યા રહ્યો સ્ત્રી રૂપેરે, જે વીચારીં ૨
 સ્કંધ પચમે પોકારી નરક દુખ કહ્યું ત્રાસ ઉપજે, સુણતા ક્યમ જ
 સે સહુ, માટે હજુ ચેત કશ્ન સેવક કહુ ત્યાતો પાછા વાહાડુ તેને
 જોઈશે વહુરે. જે વીચારી જીવં ૩
 જાણે હું જન્મજીજ્ઞુ તે કેમ ભજન કરે પણ વીચારી, વેઠ સરવ
 મનથી કરપરે તુ રામનામ રટણ ચીત રાખ્ય આકરે બળતે બુપડે
 થી ખેચી કાડ્યું તે ખરે. જે વીચારી જીવં ૪
 ભજન વીના વાત સરવ જાણજે વૃથા, મુકી કૂચળીને સાંભળ કેશવ
 ની કથા, આતમધાતી તુજ તારો ન થા ન થા દયા પ્રીતમ વીના
 ગતી નથી સરવથી. જે વીચારી જીવં ૫

ગરબી.

જે કાષ્ઠ કલ્યાણ ચાહો તે સ્ત્રીની સંગત તજજોરે,
 દુખ દરીયો પાપપુતળી, શાણા સમજ ભજજોરે. નેં ૧

જડ જુદી નીરદે લોભી, ગંદી છળ રચનારીરે,
 સાહસ કરતી નીચ હીલી, સદાકાળ સહુ નારીરે. જો ૨
 સ્વારથ થાતો હોય તદા, અસ્ત્રી પતી પુત્રાદીક મારેરે,
 ના કરવાનું કરે વીકરતાં, વીધી નીશદીન વીચારેરે. જો ૩
 મન્યા પછી પાછાં ફરીએ નીહ, જરજસ તપની હાંનીરે,
 પણ ન મળે પરવાર જહાંલગી, ગમતો પુરુષ નવ લીધેરે. જો ૪
 હરીની વાત હરદયમાં ન આવે, અનુભવી લેજો માનીરે,
 નારદને હરી કહ્યું પતીવ્રત ત્યાં લગી જી સારરે. જો ૫
 અશીષુને અમળા બે સરખી, ગળે પડ્યા નવ છુટેરે,
 તન ધન સૂધરમ વણસાડે નરક પડે તન કુટેરે જો ૬
 પ્રેમદા પુષ્પ સરીખી સમજો નીરખે મનમાં પીએરે,
 ચોળાં પાછળ નેવાં ન રહે, ચીત પરતાવો થાઓરે. જો ૭
 શણગાર તરવાર ઉપર સારી, અતંર રહે કટારીરે,
 તેમ સુંદર સ્ત્રી મોહન વચની, કાળજમાં કટારીરે. જો ૮
 કામે દામે સીતા ન ચાહે, સીત સગા વહાલ જોહનેરે,
 દયો કહે સાધુ તે સાચો, શ્રી હરી ન તજે તેહનેરે. જો ૯

પદ ૩.

સાચા સગા સમર શ્રી ગીરધર કેઇ શમે નવ મુકે,
 આકૃત વેળા સહુ રહે અળગુ, કોઈ ન આવે હુંકેરે. સાચાં ૧
 સઉથી વહાલ ધણુ માતનું વેદ પુરાણે વાચ્યુરે,
 ગદરોગે તેહહે હેત પણ મેં દીહુ છે સાચુરે. સાચાં ૨
 પુત્ર પીતાનો આત્મા કહાવે, લખ્યુ વેદને પાનેરે,
 અન્યાય નર અતીશે કરે ત્યારે, તે પણ દરડે કાનેરે. સાચાં ૩
 પુત્રી પુત્ર બેનને બધુ તુ જાણે મુજ બેલી,
 માર તાર તંત કર્યાથી તે પણ મુકે ઠેલી. સાચાં ૪
 સઉથી વહાલી ધર ધણીયાણી; જે માટે છોડેરે,
 પુરુષારથ પદશો નવ હોયે, તારે તે પણ કરકડા મોડેરે સાચાં ૫
 તેમ પત્નીને પતી પણ સ્વારથ સરે ત્યા લગી પાળે,
 કદી કડપણી મળી કામની, પછે સામુ ન બાળેરે. સાચાં ૬
 કોઈથી સાચો સ્નેહ હોએ, તેનો વીશ્વાસ ન છુટે,
 કુવચન કપટ લોભ દેખાડે, ત્યારે તેહતુ હેત પણ તુટેરે. સાં ૭
 જ્ઞાતી જગ જન રાજ્યગાદી, કોઈતુ હેત મન રખે ધારે,
 ચોરી હત્યા અન્યાય થાએ કદી, સરવે જુતીયો મારેરે. સાં ૮
 ધનમા પણ મન ધણુ ન સાર, પરમાણુ દુષ્પદતા.

પ્રાણુ જોએ કે પેત કરે કદી, કએ શુધ પીતુ જાતેરે, સાચાં ૮
 એ સરવે અવસ્થામાં થાય, સંગી વાત કહુ છુ વાતી,
 અરે દયા તું તે પ્રભુ મૂકી શીદ કરે સહ પ્રતીરે, સાચાં ૯
 પદ ૪.

મન તું શીદને ચીતા ધરે, ચીત તું શીદને શોચના કરે,
 કૃશને કરવું હોય તે કરે. ૮૩૦
 તુ અંતર ઊદ્વેગ ધરે તેથી કારજ શું સરે,
 એ ધણીનો ધારયો મનસુખો, હર બ્રહ્મથી નવ ફરે. કૃશને ૦ ૧
 છે દોરી સરવની એના હાથમાં ભરવ્યુ ડગલુ ભરે,
 જોવો જન્મ વગાડે જતી, તેવો સ્વર નીશરે કૃશને ૦ ૨
 તાર ધારયું થાતુ હોય તો, સૂખ સંચી દુખ હરે,
 આપ આપણુ જ્ઞાન કુલ એ, મુળ વીચારે ખરે. કૃશને ૦ ૩
 તાહાર કીધુ થાય તેટલુ હરી ઇચ્છા અનુસરે
 સદાકાળ તે રીત નીભે નહી, શીદ હુંપણુ મનમાં ધરે. કૃશને ૦
 જેહવું જેટલુ જેમ જે કાળે, તે તેને કર ઠરે,
 કાપથી ફેર પડે નહીં તેમાં, શને કુટી મરે. કૃશને ૦ ૫
 થાવાનું વણુ કીધે યાશે, ઉપને શદ ઉચરે;
 તુ રાખ્ય ભરોશો રાધાવરનો, શા માટે દયા ધરે. કૃશને ૦ ૬

પદ ૫.

જે કાષ્ટ પ્રેમી અંશ અવતરે, પ્રેમરસ તેના ઉરમાં ઠરે,
 સીહણુ કેર દુધ હોય તે સીહણુ સૂતને ઝરે,
 કનક પાત્ર પાખે સહુ ધાતુ ફેડીને નીશરે. પ્રેમરસ ૦ ૧
 સકર ખોરતુ સાકર જીવન ખરના પ્રાણજ હરે
 ક્ષીર સીધુતુ માછલુડુ જેમ મીઠા જળમાં મરે. • પ્રેમરસ ૦ ૨
 સોમવલી રસપાન શુધ જે, બ્રાહ્મણુ હોય તે કરે,
 વગળ વંશીને વમન કરાવે, વેદ વાણી ઉચરે. પ્રેમરસ ૦ ૩
 ઉતમ વસ્તુ અધીકાર વીના મળે, તદપી અરથ ના સરે,
 મત્સ્તય ભોગી બગલો મુક્ત ફળ દેખી ચંચુ ન ભરે પ્રેમરસ ૦ ૪
 એમ કોટી સાધન પ્રેમ વીના પુરુષોત્તમ પુક ન ફરે,
 દયા પ્રીતમ શ્રી ગોરધનધર પ્રેમ ભક્તિએ વરે. પ્રેમરસ ૦ ૫

પદ ૬.

શ્રી વલ્લભ વીઠલ શ્રીજી સ્વામી શામળીઆ વાહાલા
 સધળુ સમજે છે અંતરજામી, નંદલાલરે ૦ ૧
 ભય તો લાગેછે મૂળને ભારી સા અંતકાળે શી વલે મારી. નં ૦ ૨
 સેવા સમરણુ ના ભાવ કીધુ, સા. રક સાધુને દુખ દીધુ. નં ૦ ૩
 હીણો સ્વારણુ સહુ ધરમે સા. પરીપુરણુ છુ હુ કરમે. નં ૦ ૪
 ભક્ત જાણેછે સંત સાચો, સા પાખંડી પુરા તનથી કાચો નં ૦ ૫
 શ્રીગુર સોંપ્યા તે વીચારી, સા. તે તે સમે શુધ લેજો માહારી નં ૦ ૬
 બાંહે ગ્રહાની ધરજો સા. પીડા ન પામું એવું કરજો. નં ૦ ૭
 માહારા સનમુખ લોચનમાં આવી રહેજો, શા. દોશ ન જોશો દરશ
 ન દેજો નંદલાલરે ૦ ૮

શ્રી મુખ બોલ્યા તે સાચુ કરજો, સા. તે સર્વે દુખ દયાના હરજો
નંદલાલારે ૦ ૯

પદ ૭.

અધરો દીવસ એક આવશે અલખેલા શ્રીજી,
ત્યાંહાં શુધ લેજો માહારી ૧૬૦
તે વેળા સગાવાહાલાં મહુ રહેશે અળગાં જરે જમના
કીંકર ઝપટાવશે અલખેલા શ્રીજી. ત્યાંહાં શુધ ૧
અવસરે આવી કર શાહસો નહી કૃશજી તો દુશમનનો દાવો ફાવશે
અલખેલા શ્રીજી. ત્યાંહાં શુધ ૨
દોશ દેખી દીનાનાથ ઓસરસો તો, તે સમ કોણુ છોડાવશે અખ
ખેલા શ્રીજી ત્યાંહાં શુધ ૩
કપુત્ર કેરા અવશુણુ ઠાંકે શોભે પીતાની, પ્રકાશે પોતાને લખવશે,
અલખેલા શ્રીજી. ત્યાંહાં શુધ ૪
જેહવે તેવો પણુ દ્યો કહાવ્યો. તમારો પ્રભૂ તમ વીના કોણુ ની
ભાવશે અલખેલા શ્રીજી ત્યાંહાં શુધ ૪

પદ ૮.

મનવા શ્રી હરી શરણે રહેજો, અવર ઉપાય નથી કાંઈ ખીજો ૧
શ્રી કૃશ કૃશ મુખ કહેજો, મનવા
અકળ અવિશ્વની જળમારે પડીયા પડીત શુર,
જાની વેરાગીને જોગી જતી આદી કાળે આવી કીધા ચકચૂર
સ્ત્રી જગતમાં મોહનીરે, ખીજી સરવે એની હેઠ,
પોચેલાને પાડે પલકમાં છેલ્લી સીડી લગી ઠેક. હો મન ૨
જાની વેરાગીને એઠે નહીરે, હરીથી ન ઊપજે હેત,
જાય વીવેકે નીકળીરે, જ્યારે ચતુરા ચોરે ચીત હો મન ૩
અવજા માયા અખજા એકમાં અખણ્યારે વહેવાય,
જાણીતાને ખેતરેરે એવી મોહન કેરી માયા. હો મન ૪
ઈંદ્ર ઈંદ્ર પારશર એકલ શુગી મુન્ય શીવ બ્રહ્માદીક લુપ્તીયારે, આદે
એથી મોટું કોણુ. હો મન ૫
મનતો ભ્રષ્ટ આખી વિશ્વનુરે, તનથી ન રહેવું સ્ત્રી પાસ
ધીરાને ચંચળ કરે, કાણુમાં ધાણે સત્યાનાશ. હો મન ૬
ચતુર્ગઠ સરવની ચુલે પડીરે, કોઈનું ન ચાલે જોર
દયા જગતનાં એ બચે, જેનો કર ગ્રહયો નંદ કીશોર. હો મન ૦

પદ ૯.

પ્રભુ તને પ્રસન્ન તે કેમ થાય, તારા દીલનું કપટ નવ જાય. પ્રભુ ૦
પ્રભુ કીરતન પ્રભુ નામ સ્મરણમાં અતીશે આજસ કરે,
માથાકુટ લવ પરનીંદામાં, આખો દીવસ નવ હારે. પ્ર ૧
પ્રભુનું મજન કરતી વેળા, કાયા તારી કંખે,
ગંજીસો શોગઠાં કુટતાં, આઠ પહોર નવ કંખે. પ્ર ૨
હરીનું ચંદન ઘસતાં તાર શ્રમથી શરીર બગડે,

- કુંડી કુંદકુ લઈ મરી મસાલો, ભાવે ભાંગજ રંગડે. પ્ર૦ ૩
- એકાદશી ઓછવના જંગરણ અતી કઠણ તને લાગે,
જાંડ ભંવધયા જોવા સાર સારી રાતજ જાગે. પ્ર૦ ૪
- હરીના ભકતને લુપ્ત સુકુ વેઠજ વળગી જાણે,
સગા સંબંધી પરણા આવે, તેતે પીરસે મીરઠ પરાણે. પ્ર૦ ૫
- એ પદ્મશાની ગુરૂ સેવા ખતાવે, ત્યાં ગણગણતું બોલે,
ધરની સ્ત્રી જરે માગે ધરાણું, ત્યાં હશી મગ્ન થઈ ડોલે. પ્ર૦ ૬
- ખોટા મોતી ઢાય કીડીયા ભગવત લુપ્તણ ધાલે,
સોનું રૂપ મણી મુકતા વિન સુત સ્ત્રીને નવ ચાલે. પ્ર૦ ૭
- જગ દેખતાં જપયા બેસે, બાહી નાહય ન ખાવા.
કળા કાંચ ત્યાં થાય ગળગળો, એ વધરનવના ખાવા. પ્ર૦ ૮
- આ કરવું આ ના કરવું એમ અન્યને શીક્ષા દે છે
તે પ્રમાણે તું નથી કરતો અનુચીત કરમ કરે છે, પ્ર૦ ૯
- અંતરના છળ અન્ય ન લે પણ, જાણે અંતરજામી,
એતો સાચાનો સંગી છે, દાસ દયાનો સ્વામી. પ્ર૦ ૧૦

છાટમકૃત પદ.

ભજન—રાગ પદ.

- જુગમાં તેં જનમને શું કયું, ઓળખ્યો નહી અવીનાશજ,
જુઠમાં ખોયું તેં જીવડા પડ્યો કાળને પાસજ;
દાન દયા શીજતા, એવું ના આવ્યું હરજ
જુગ કરતાને જાણા નહી, કામ કીધાં તે ફરજ. જુગ૦ ૨
- ધંધો કરીને ધન મેળવ્યું બાંધ્યા મોટરાં માળજ,
પ્રભુ ન ભજ્યારે પાપીરે, કાલે ઝડપશે કાળજ, જુગમાં ૩
- વહેવાર વટના વરા કર્યા, મજતા બાધીને મદજ,
ફાકટ ધન એ અફળ ગયું, ગાયા નહી ગોવિંદજ. જુગ૦ ૪
- સાચા ને જુહુરે પાડવા લીધી લોકની લાંચજ,
મારકણા પાડાશે મસ્ત છે, નથી ઇશ્વરની આંચજ. જુગ૦ ૫
- કીટ જે વારે વૃશાકાળના ઉપજે ત્યમ લય થાયજ,
એમ પ્રભુ ભજ્યા વીના, જમને ઘેર જીવ જાયજ, જુગ૦ ૬
- ધિક ધિક તારારે ધરમને મનમાં પાપનાં મુજજ,
શુદ્ધ વીચાર આવ્યા વીના, ધરમ માન્યો તે ધુજજ. જુગ૦ ૭
- સાચુ તો કઈ નવ સુજયું કરતાં કુળ કેળી રીતજ,
છોટમ પ્રભુ એમ સત્ય જે બીજી સસ્વે અનીત્યજ, જુગ૦ ૮

કીરતન.

- તારા અવસર જાય અભાગી, જીવડા જે જાગી જે જાગી. ટેક.
ચક્ર કરાળ કાળનું જેને સહુને શીર છે ભમજ. જીવ૦ ૧
- જનમ્યા તેને ઝપડી લે છે, દેહ ધારીને દમતુ.
નિષ્કળ કરમ નીરંતર કરતાં ખોયું ઉતમ ટાણુ,
ઇશ્વરનું ઓળખાણુ નવ કીધું, પાયરતાં વાયુ વાહાણુ જીવ૦ ૨
- બાળ કુમાર જવાની બગડી વૃદ્ધપણું વસાણું,

ચિંદાનંદનું ચીતવન તેતો અંતરમાં નવ આબુ.	જીવડાં ૩
સત આચાર પ્રભુની સેવા ઓદર ન કર્યો એવો.	
ધીક ધીક મનુષા દેહ ધર્યો, પણ જીવ જનાવર જેવો.	જીવડાં ૪
ધન જોખન દારાના સુખમાં કંઈ કરીને સુતો,	
પલક એકમાં કાળ પ્રકાશે જાણે જનમ્યો નહોતો.	જીવડાં ૫
જો ચેતે તો ચેતી લેજે ભલી વખતમાં ભાષ,	
છોટમ કહે શુધ ભાવ ધરીને લેજે હરીગુણ ગાષ.	જીવડાં ૬

ભજન.

હો જીવડા જગતપતી જાણી, નર દેહ આપ્યો તુને,	
હો જીવડા જગતપતી લેને જાણી. ટેકો	
નર ખરથી શાનો ભણેરે જો ન મળ્યો કીરતાર,	
ચાર સરખાં શરવેને ભય નોંઘા અનંગને આહાર.	હોં ૧
માનવ મોટો માનીએરે જો કરે સાચો શોધ,	
તત્વ વીચાર રહે સદા, જેની યુધ્ધમાં નીરમજ બોધ.	હોં ૨
નીરમજતાએ નીલાણીએરે, સમરથ સરજનહાર,	
સ્થાવર જંગમ જે રચે એવો અખીલ લોકનો આધાર.	હોં ૩
અદ્ભુતતા એમાં ઘણીરે કોઈ ન પામે પાર.	

ચેતવણી વીશે કુડળીઓ.

મનવા ચટપટ ચેતજે, આજસ મુકી અજાણ,
કાયા માયા છે કારમી પર આધીન છે પ્રાણ,
પર આધીન છે પ્રાણ બગડશે સધળી બાજ,
પડશે કોઈ પલમાંહિ તનુ દુરબળ કે તાજ
કહે છોટમ કરતાર, જપી લે ઝટપટ જનુવા,
આજસ મુકી અજાણ, ચેતજે ચટપટ મનુવા,
ઝાઝુ ન કરીય જીવડા મોહ લોભ અભીમાન
કામએ ત્રપત થાઓ નથી, સ્વપને ભોજન પાન
સ્વપને ભોજન પાન ગયા એવાને એવા
વશમા વધભવ વાન, રાય જે રાવણુ જેવા,
કહે છોટમ એ સત્ય ભજી લે કરતા કાણુ,
મોહ લોભ અભીમાન જીવડારેન કરેશ ઝાઝે,
બાજીમા રાજી થયો, ખોડે અંત ખેલ,
બતી લાં લગી બજે, તલ ભર ભર પોચે તેલ,
તલ ભર પોચે તેલ, વજે નળતુ અંધાર,
ચંત્ય ચેત્ય ચીત, સમજી લે સુકૃત સાર
કહે છોટમ પરમાણુ કથે પંડીતને કાજ;
ખોટો અતે બેલ થયો બાજીમાં રાજ
બાગ બનાવી અવનવા કોય સત કરતાર
ખીમેલા સધળાં ખરે નીપજે નવા અપાર
સ્થિર આતર સંસાર સમજ શુ શોક કરે છે
કહે છોટમ થા ધિર, થશે ધશ્વરનુ ભાવી.

કોય સમરથ કરતાર અવનવી બામ બનાવી.

ભજન.

અબ કસે છુટેરે રામધુન લગી, રામધુન લગી પરમધુન લાગી, ત
 અહોરે મોરે પ્રભુ તુમ બન ખંડ હમ મેરા, હારે જે સાચીત વ
 ચંદ ચકોરા. રામ૦ ૧
 હારે મોરે પ્રભુ તુમ ચંદન હમ પાની હારે જાકી ધસી ધસી વાસ
 મુહાની રામ૦ ૨
 હારે મોરે પ્રભુ તુમ મોતી હમ ધીંગા, હારે જેસે મીઝત સોનેમાં
 સોહગી રામ૦ ૩
 હારે મોરે પ્રભુ તુમ દીપક હમ બાતી, હારે જાકી જોત જલતદી
 નરાતી રામ૦ ૪
 હારે મોરે પ્રભુ તુમ ઠાકોર હમ દાસા, હારે જાકી ભકિત કરે રો-
 હીદાસ રામ૦ ૪

મંગળાચરણ ૨.

હરીરે રામ રામા રમી રામારાયા રધો બારે રાય રધો બારે; હરીરે૦
 એક દીવસ એવિલકેસા નહી દેહયા ભરસા દેહયા ભરસા હરીરે૦
 ચઉદ એકડી લંકાપતી યાચી, ઝાલી કુણ ગતી, કાય ઝાલી ગતી.
 લંકા સારી જેભોવન, ત્યાયે પારખા જાણી ત્યાયા પારખા જાણી.
 અહતી લગહી ગલે, તુકા ભણે વાહે ઘેલા, ભણે વાહે ઘેલા હરીરે.

મંગળાચરણ ૩

હરીરે રામા રામા રામા રામા રાય રધો બારે રાય રધો બારે,
 નામ લેતાં વાટે ચાલે, ત્યાયે જગન પાઞીને પાઞીને,
 જગન પાઞીને પાઞીને હરીરે૦ ૧
 નામ લેતાં ગ્રાસો ગ્રાસી, તે નર જમેલા અપવાશી, જમેલા અપ-
 વાશી હરીરે૦ ૨
 નામ દેતા કરે ધંધા ત્યાયે સંબંધી તે સદા સમાધા તે સદા
 રામ રામ મુખે ગાય તૂઝ વંદી ત્યાયે પાયે.

ભોજન ભગત.

ભકિત શીશ તાણુ સાદુ આગળ વસમી છે વાદુ,
 એક દીવસ તો આવા બની, રાજ મુરખવજને માથે
 કાશીએ જઈને કરવત મુકંચુ, હરી જનને હાયે. ભકિત૦ ૧
 સત્યને કાળે ત્રણે વેચાણાં રાહીદાસને રાણી,
 રૂપીને વાસ્તે રાજ વેચાણો, ભરવાને પાણીરે. ભકિત૦ ૨
 પેરે પટોળાં પ્રેમનારે તમે શુરવીર થઈ ચાલો,
 ભોજો ભગત કહે ગુર પ્રતાપે, અમરાપર મહાલોરે. ભકિત૦ ૩

પ્રીતમદાસનાં બનાવેલા પદ

પદ ૩

હે હરી નામકો નાવ તાકુ સંત ચલાવે.

જિતારે ભવખાર નાથ શું જોઈ મીલાવે

એ પલકમાં અનેક શો ભોજન ઝાઝ ચલાવે,

જેસે નહી ફોપી કામ ઝાઝમાં લે ખેલાવે.

હે હરિ૦ ૧

હરિ૦ ૨

એસી તરે લે જય પોરકો પાણી ન હાલે,
 વધકુંટ ધામકે ખીચ ઝાઝકુ જય ઝુકાવે,
 હે હરી નિરભે ભય, જન સોધ જોષ ઉસ ઝાઝમાં બેઠા,
 કહેત હે પ્રીતમદાસ કમળ મેહેલાં પેઠા. હે હરી૦ ૪

રણછોડજીના શણુગાર.

સનમુખ ગિમા શામળીઆ શે બોલો નહી,
 શો અપરાધ અમારો, જીવણ જાણો શે બોલો નહી૦
 ચરણ શરણ જે આવે છે શે બોલો નહી,
 તેનાં તમે અનેક જનમનાં, અંધન નાંખો કાપી. શે બોલો૦
 તમે જાત ભાત જોતા નથી શે બોલો નહી૦
 કરમાને ક્યાં કરણી હતી શે બોલો નહી૦
 તેની તમે ખીચડી ખાધી માહારાજ સે બોલો નહી૦
 શેવરીનાં ખાધા બાર શે બોલો નહી૦
 સુદામાને ક્યાં ધન હતું શે બોલો નહી૦
 કે કાંડે બણીએતો એ ગજ રાજ શે બોલો નહી૦
 ચોખા મેલામાં સો ચાચાર હતો, શે બોલો નહી૦
 તેના તમે તાણ્યાં મુઘેલાં ઢોર શે બોલો નહી૦
 એવા અનેક ભગત એધારીયા, શે બોલો નહી૦
 એક પ્રીતમ સરખો ગોપી, શે બોલો નહી૦
 તેનાં તમે અનેક જનમનાં અંધન નાંખો કાપી. શે બોલો૦

રણછોડજીના શણુગાર.

રણછોડજીના રૂપમાં મં લીલાં તે કુંડળ કાન ધરયા, મન પીળું
 પીતાંબર પેરયું રણછોડરાય મં ઝોઢી ઉપરણી કેસરી લીલો તે વા
 ગો અંગે ધરયો, મં પીજે પટકે બાંધી હરીએ કેડ પાપણ ઉપર
 લેકે કસળી પાધ, મં જમણે હાથે છડી હરી મહારાજ મન રંગાયુ.
 બાલ તીલક કેસર તણાં, મનં લાલામણીનો બાંધ્યો છે શીર પેચ.
 મન રંગાયું૦

બાંહે છે બાજુઅધ ધરયા, મનં કંઠે લીલા તુળસી કેરા હાર;
 મન રંમં

કાંડે તે કડાં સાંકળાં મનં રત્ન મુદ્રીકા રાજત જમણે હાથ.
 મન રંગાયું૦

અધરનો રંગ લાલ બન્યો મનં ચળે તે હાર ગુંગર તણો
 મન રંગાયું૦
 બીજા શોભે હીમ તણા શણુગાર મનં ડાખી બાજુએ કટાર ધરી,
 મન રંગાયું૦

તેના ઉપર બાંધી હરીએ હાલ. મં કાંઠેકા કેડે ધરયો. મનં
 પાવલીઆમાં ઝાંઝરનો ઝમકાર, મનં નખ શીખ સુધી શોભતા,
 શણુગાર મન રંગાયું૦

આ શણુગાર ધરયા પછી નવા ધરયા તે કહે છે.
 શણુગાર સરવે શબ્દા હતાં, મં એક પલકમાં બેન ધરયા
 એક કમળ મુસ્તક ધરયુ, મં ખીજું જમણે અંગુઠે નંદલાલ
 છબી છબીલા લાલની મં પ્રીતમ તારા ચરણ કમળને ચહાય મં
 ગરબી.

શું કર્યું ગીતા ગાઇનેરે તે શું કર્યું ગીતા ગાઇનેરે ટકં
 બણ્યો ગણ્યો પદ ભેદ ન જણ્યો, ધીક પડ્યો પંડીતાઇનેરે,
 પોથી વાંચીને પરમારથ ન કાધો, કુટુંબ પોખ્યુ કમાઇનેરે તેં
 ભાગવત ભાખ્યુ રૂટે હેત ન રાખ્યુ રહ્યો આપ સ્વારથ સાઇનેરે
 શેશને માથે મણી છે તોપણ જીવ છે જીવ ખાઇનેરે. તેં
 કહે પ્રીતમ પોતાના હાપણથી ગયો ચોરાશીમાં વહેવાઇનેરે.

ધોળ. ૧

બજન કરી લે આવેરે ભવટણ ભાગે
 સંસાર સાગર તારતારે, ક્ષણ વાર ન લાગે. ૧
 માયા મોહ નિંદરામારે, ગાફત્ર શુ ઘોરે
 પાંચ ચોર વશે પાસેરે, આતમ ધન ચોરે
 અચેત શું છાંયેછેરે, જોતે તે આંખ ઉઘાડી;
 વેગે વણુશી જાશેરે, કાયાની વાડી. ૨
 ચેત ચીદાનંદ મળશેરે, ટળશે અંધાર
 આ અવસર છે રૂડોરે, હોય કારજ તાર
 માહા પુરૂષનો મારગરે, તે પગલુ સોહજે,
 પ્રીતમ પ્રેમ ધરીનેરે, હરીના ગુણ ગાજે. ૩

પદ ૧૧.

ધન્ય ડાકોર રૂડુ ગામ, વસે મારો વહાલોરે
 શામળીઓજી અતુર સુખંણ, તેને જોવા આલોરે. ૧
 બહું જોડાણાની પ્રીતે, પ્રભુ પધારયારે,
 અહોઆ આવી ઉત્તમ કીધાં, કે અધમ ઓધારયાં ૨. ૨
 ઘણા પાપી તે પાવન થાય દરશન કરતાંરે,
 દુખ જનમ મરણના જાય, સામા ડગ ભરતાંરે. ૩
 એવો આનંદ રૂપી અખંડ અંતરજામીરે,
 વહાલો પ્રેમ કેણે વશ થાય, પ્રીતમજીનો સ્વામીરે. ૪
 એતો ભક્તિ તણે વશ થાય, પ્રીતમજીનો સ્વામીરે. ૫

પદ ૧૨.

એવો અપરાધી કોણુછેરે, જેને બજન ન ભાવે,
 ભક્તિ મુકીને ભુતળ ભાર વહે છે, જેમ ગદ્દાપર ગૂણુછેરે જેનેં ૧
 આવા હરી જોઈ જેણે નધણે ના નીરખ્યા, તેના લોચનમાં રમને હું
 લુછેરે. જેનેં ૨
 આવા હરી જોઈ જેનાં હૃદયમાં નવ હરખ્યાં, તેના ઉજડ આંઠે પહો
 ર છેરે. જેનેં ૩
 મારૂં કરતો ને મમતમાં કરતો, મરવુ તે નીધાન છેરે જેનેં ૪

પ્રીતમ પ્રભુજી હે ભજન કરી શો, ઠરવાનો કામ છેરે.

જન૦ ૧

ધોળ ૨.

સતો ધોડો રથ પાખરીયો, સ્વેત ધરયા શણગાર, જને એ રાગ,
હરીનો મારગ છે શરનો, નહી કાયરનું કામ જને;

પ્રથમ પહેલું મુસ્તક મુકી, વળતી લેવું નામ જને.

સુતવીત દારા શીશ સમરપે, તે પામે રશ પીવા જને,

સિંધુ મધે મોતી લેવા, માંહી પડયા મરજવા જને.

૨

મરણ આદરે તે બરે મુઠી, દિવમાં દુઝા વામે જને,

નીરે ઉભા જુવે તમાસો તે કોડી નવ પામે જને.

૩

પ્રેમ પંથ પાવકની જાળા, બાળી પાછા ભાગે જને,

૪

માંહી પડયા તે મહાસુખે માણે, દેખનારા દાન છે જને

૫

માયા સાથે મોંધી વસ્તુ, સાંપડવી નહિ સેલ જને,

નમ અમલનાં રાતા માતા પુરા પ્રેમી જન જને,

પ્રીતમના સ્વામીની લીલા, નિરખે રમની દન જને.

૬

પદ મીરાંબાઈ.

ઝાવોંદોજી પ્રાણ અમારે, મને જુગ લાગ્યો ખારે,

મને મારો રામજી ભાવે બીજો મારી નજરે ન આવેરે.

મીરાંબાઈના મોહલમારે હરી સંતનકો વાસ,

કપટીથી હરી દુર વસેરે, મારાં સંતન કેરા પાસ.

ગી૦ ૨

રાણાજી કાગળ મોકલેરે, દેજો મીરાંને હાથ;

સધુના સંગત છોડી દો, તમો રાખો દુનીયામાં લાજ.

ગી૦ ૩

મીરાંબાઈ કાગળ મોકલેરે, દેજો રાણાને હાથ;

સાધુની સંગત કમલું ના છોડુ, નહી રહુ તમારી પાસ.

ગી૦ ૪

વીખનો પ્યાલો રાણે મોકલ્યોરે, દેજો મીરાંને હાથ,

અમૃત કરી મીરાં પી ગયારે, જનો દરીએ ઝાલ્યો હાથ.

ગી૦ ૫

સાંઢવા સાંઢ શણગારજેરે, જવુ શોશો દોસ,

રાણાજીના દેશમારે જળરે પીવાનો દોશ,

ગી૦ ૬

ઝાલો મેહોતો મેવાડનોરે, મીરાં ગંધ પુરવ માંહ,

સરવ છોડી મીરાં નીસરયાં, જેતું મનડું ન માયા માંહી,

ગી૦ ૭

માસી અમારી સુખમણારે, સસરો પરમ સંતોષ,

જેડ જુગો જુગ જીવજો મારો નાવલીઓ નીરદોષ.

ગી૦ ૮

ચુંદડી ઓહુ તારે રંગ ચુવેરે રંગ સોરંગી હોય,

હું ઓહું કાળો કાંપલો, દુજો ડાઘ ન લાગે કોય.

ગી૦ ૯

મીરાં હરી ની લાડણીરે, રેહતી સંત હજૂર,

સાધુ જનને દલવશુ પેલા દલ કપટીશે દુર.

ગી૦ ૧૦

પદ ૨.

માગત માંખણ રોટી, ગોપાલ પ્યારો માગત માંખણ રોટી,

મેરે ગોપાળજીકુ રોટી બનાવે, એક છોટી મે બીજી મોટી.

મેરે ગોપાળજીકુ મિહા કરગી, શ્રીખમાનની એટી ગોપાળ

મેરે ગોપાળજીકુ અંગીઆ નાદાં માયે ફલપી દોષી, ગી૦ ૪

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળ જોતી.

જો. ૫

પદ ૩ રાગ ગોડી

વાટ જીવે છે મીરાં રાંકડી ઉભી ઉભી;

મુનીવર સ્વામી મારે મંદીર પધારો,

વાલા સેવા કરે છે દીન રાતડી,

ઉભી ઉભી વાટ૦ ૧

પુલના તે હારને પુલના તે ગજરા,

પુલના તોરારે પુલ પાખંડી.

ઉભી ઉભી વાટ૦ ૨

પે પકવાન મીઠાઈયોરે મેવાને,

ધેખર જલેખી તલ સાંકળી.

ઉભી ઉભી વાટ૦ ૩

લવીંગ સોપારીને માનનાં ખીડારે,

એલચી દોડાને તજ પાંખડી.

ઉભી ઉભી વાટ૦ ૪

સાગ સોનાનાં સોમટાં ઢાળ્યારે,

રમવા આવે તો જાય રાતડી.

ઉભી ઉભી વાટ૦ ૫

મીરાંઆઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,

જોતાં હરે છે મારી આંખડી.

ઉભી ઉભી વાટ૦ ૬

પદ ૪

ખતી આવે તો રામ નામ લઈએ, નીકર મુન રહીએ,

આરે સંસાર સરવે વહો વહો જાતાં, હારે વહેત સંગાયે.

નવ વહીયેરે ની૦ ૧

ડીલાં કઠણ વચન કેમ કહે તો, સેતાં આન્યા તેમ સહીયેરે ની૦ ૨

મહા પુરૂષને મેલે ચક્ષીજરે મહા પદનો મરમ લઈએ. ની૦ ૩

કહે પ્રેમલદાસ લો વેદની વાણી લખાને રાખજો હઈયેરે ની૦ ૪

પદ ૫.

મોહન લાગત પ્યારો, રાણાજી મને મોહન લાગત પ્યારો.

જાડી કળામે હાલત ચાલત બોલત પ્રાણ આધારો,

તાડી માયામાં સમજીયું લુલ્યા, એહ પુરૂષ હે ન્યારો.

રા૦ ૧

જમ કહેતે ચરધંગા અમારી, અમસુ લગાયો અદારો,

ચલિદ ભોરનમાં વ્યાપી રહ્યો હે, સો નીધીવરહે હમારો.

રા૦ ૨

તમહી જુઠે અમહી જુઠે ને જુઠો રાજ મસારો,

તારા પુરૂષકો સંબંધ જુઠો ફુટ્યો હે હઈયા તુમારો.

રા૦ ૩

સાજી પીતાંબર મોતનકી માળા, લઈ લઈ અગનમાં ડારો;

છાપાં તીલક તુજશીની માળા સાધુ સંગત નીસતારો.

રા૦ ૪

મીરાંઆઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણકો ચરહ સંભારો

જે જે દીન મેનો હરિ વીણી ખોત્રા ધિક એ મનુષ્ય જન્મારો.

પદ ૬.

મેરો મન હરીલીયો રાજ રણજોડ, મેરો મન હરીલીયો,

ત્રીકમ માધવ ઓર પુરેશોતમને કુબેર કલ્યાણની જોડ.

મેરો૦

રાધા રક્ષમાણી ઓર સતમામા, જાંમુક વરણી જોડ.

મેરો૦

આર પાસ રતનામર માને ગોમતી કરત ક્ષોલ.

મેરો૦

મીરાંઆઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ હરી મારા દલગના ઓર.

સુખડાની માયા લાગીરે મોહન તારા ૮૬૦
 સુખડું મેં જોયું તાર તાર સરવે જુગ થયુ ખાર.
 મન માફ રહ્યું ન્યારે મોહન તારા. ૧
 સંસારીનું સુખ એવું, ઝાઝુવાના નીર જેવું;
 તેને તુછ કરી ફરીએરે મોહન તારા. ૨
 સંસારીનું સુખ કાચુ પરણીને રંગવુ પાછું;
 તેને ઘેર શીદ જઈએરે, મોહન તારા. ૩
 પરણું તો પ્રીતમ પ્યારો, અખંડ સૌભાગ્ય મારો;
 રાંડવાનો બે ટાલ્યોરે, મોહન તારા. ૪
 મીરાંબાઈ કહે બલીહારી આશા એક મને તારી;
 હવે હુતો બડભાગીરે મોહન તારા. ૫

વિક્રમાનંદ પદ ૧ લું.

કયુરે હરીકુ ભજન નહીરે બહોત જનમ પસ્તાવેગોરે, કયુ ૧
 અહીંયાં તુજે મીઠા મીઠા ભોગ લગતહે;
 વાં તુજે સુળી ચડવેગોરે, કયુરે હરીકુ ભજતા નહીરે. ૨
 અહીંયાં કીસીકી તું માનત નાહી
 વાં તુજે કોણુ છોડવેગોરે; કયુરે હરીકુ ભજતાં નહીરે. ૩
 કહેત વિક્રમાનંદ હરીકુ સાહી કર,
 શીર જનમ નહી પાવેગોરે, કયુરે હરીકુ ભજતા નહીરે. ૪

નરભોરામનાં બનાવેલાં પદ.

પદ ૧ લું. રાગ કાશી.

સરસ્વતી વસો જીર્ભેરે, વહેવાર વાતે વહવું છે,
 ખાંતીલે નહાવુ ખાણુરે તાતાની હડીએ ચડવું છે ૮૬૦
 ગોમતી નાહાવું નાણુ જો આપુ, શાની તમારે પ્રીત,
 પીતા થઈ પુત્ર પાસે નાણુ માગોછો, કહો કીયા તે દેશની રીત
 માફ નહી ઉતર આપોરે ત્યાં સુધી અડવુ છે સરસ્વતી ૧
 ફેટલુ નાણું આપુ દુરવાસાએ બળદારથી આવ્યા બંદુવીર
 તેમના પેમ તમે જાણ્યા સુવરણન ખીજના જાણુ કથીર,
 વીચારી જુઓ વાહાલારે, પછે પાએ પડવુ છે સરસ્વતી. ૨
 કંચન દારીકા પીતાને દેખાડી, છાપ મોકલી નાથ
 શું જોઈ મોકલી શું જોઈ ખોળી તે વાલી કહો મને વાત
 ગુરથી કહેછે નરભોરે; એ ઓસડ કડવું છે. સરસ્વતી ૩

પદ ૨.

નાણુ આપે નરભોરે, વાવરજો છોગાળા;
 માંઠ બાંધજો તાજીરે; ઘોળી ધળવાળાં;
 કપડી કેશવ જાણુત તો, શાને આવત પચાસ જોજન;
 સાંભળ્યું શ્રવણે સાધુને છાપે છે, માટે મળવા ધર્યું મન;
 દરશન દોનેરે દુર કરી પાળા. નાણુ ૧
 ભેષ દેખાને અરજ નથી કરતા, છાપ આપો છો હરી,
 પાધરી બાળી છાપ ખાળી, છખીલા પરીક્ષા તો એપી કરી,

સમસ્થા લેજો સમજીરે, જે કહી કાનડ કાળા,
હારોછો જનથી નથી હરવતા, માટે હરી હઠ મેલ;
કહે નરબો છોટાલાલ પ્રતાપે, નથી એ તલમાં તેલ;
લેવાનું મુજ પાસેરે, હરી જપમાળા.

નાલું ૧

નાલું ૩

પદ ૩

કે દહાડાના સૂખીયારે, સુતા છો પલંગ દાળી;
ધણા દીવસ ગઉચારીરે, શ્રી વંદાવન ખાળી. ૨૬૦
આગલ દન તેતો ગયા વીસરી, ખાવું ખાતા ગોમૈંમની સંગ.
કરમના ઝાડ તળે બેઠક તમારી, એવા હતા તમારા ઢંગ.
ઝોડતા નીત કેશવરે કામળી તમે કાળી. કે દહાડાના ૧
આજ અમરીત રસ ભોગ કરોછો, પ્રભુમાંની તે માગી મીઠાઇ,
પંચવટીમાં કંદમુળ જમતાં બેરાં ખાધાં રઘુરાઈ,
બાજીતો ભુદર ખાંધીરે, તણુ ભુવન બાળી, કે દહાડાના ૨
ઉઠો છપ્પીલા આગસ દુર કરી, મને છાપો આપોને જડુવીર,
ક્યારે લગી તમે વારજ કરશો, ઝોછી તે જાત આહીર;
પ્રીતલડી ના જાણીરે, અંતરનીજ અજવાળી. કે દહાડાના ૩
કહેનરબો છોટાલાલ પ્રતાપે, રથ હાંક્યો અરજુનનો સારથી;
ઝાઝુ જીભ થકી શું રે કહેવનાવો, લાગે હો લક્ષપતી
આજ તમારીરે મેં વાત જાણી વનમાળી. કે દહાડાના ૪

અમરીપ રાજ વીશે.

પદ ૪. રાગ કાફી.

અમરીપ જન એવારે હરી ચરણે જની ગતી,
રૂજની દીવસમાંરે ક્ષણે પરવારી નથી;
પાછલી દોઢપોર હોએ જ્યારે અમરીપ જાગે સહકરે,
અબોટ પાટલાને વાસણુ માજે. પછી પહોર એક રહી;
શેવામાં પેસેરે એક વિતેરે, ભક્તિ કરે એમ અતી અમ,
પોહોર એકનું ધ્યાન ધરે, ને પોહોર એક રસોઈએ જાય.
પ્રભુને જમાડીને પરસાદ લેતાં, નશ્ત્ય કરેને ગુણુ ગાય,
કાંકેરા વેણે ધણીનારે, ઉથાપન વેળા થતી;
ઉથાપન કરે અતી ઉમળકે, જ્યારે ધેનુ આવે ભોવન,
આરતી ઉતારી પછી સ્તુતી કરતા, અમરીપ ઉજવળ મન,
વેણા ગ્રહે કરમાંરે પડે જરે દીવે બતી. અમ ૩
સુડા પાંચ પોહોરાડે ત્યારે સાત પોહોર એક શેન ભાગધરી,
પ્રભુને જમાડીને પોહોરાડે ત્યારે સાત પોહોર વેરણુ થાય,
પછી પોહોર ઊઘેરે, અબ્બ પોહોર એમ જતી. અમ ૪
અબ્બ પોહોર એણી રીતે પરવારતાં, કૃશ્ન તણા ગૂંચુ ગાય,
કહે નરબો છોટાલાલ પ્રતાપે, તેને લગી લગી લાગુ પાય;
ભક્તિ એક સાચીરે, જુડી જાણે રાજનીતી. અમ ૫

પદ ૫.

સેવાની સામગ્રીરે રાજ અમરીપ હાથે કરે;

ના આપે કામ આકરનેરે, નીર રાજ હાથે ભરે.
હાજર ચાકર હાજર રાણી, ને હાજર રહે સહુ ગામ;
પ્રભુની સેવામાં ભાગ શો પરનો, માટે ના શોષે કામ.
વેણે પુષ્પ હાથેરે, હાર કરી કંઠે ધરે.
અમરીષજીએ પોતે એમ વિચાર્યું પહોર સાત સેવામાં થાય,
એક પહોર ઉપાય છે તે, પહોર અવસ્થા જાય;

ટકા

સેવાની ૧

તે પડુ પજગે તે મળ કારજ સરે.
દરણુ કદી હાથે દળાએ તે પમાણુ આઠે પહોર;
સેવાની સાગ્રી સરવ હાથ થાય છે, ને દરણુ દળે
ગાઠ માંડી ગંડીરે ક્રોમળ થકી ફરે.
ક્રોમળ અમરીષ ધટીએ બેઠા ધીરજ આણી હધયે,
કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે, ભક્ત તો તેને કહીયે,
એ રસ સાંભળતાંરે ત્રીવેદી તાપ હરે.

સેવાની ૨

૧૪ ઓર,
સેવાની ૩

સેવાની ૦

પદ ૬. કાશી.

ક્રોમળ રાજ અમરીષરે ધટીએ બેઠા સહી,
છુટયો પરસેવોરે તે વરણુઓ જાયે નહી.
ક્રોમળ રાજને ક્રોમળ રહીયા ક્રોમળ દેહ અતુલ્ય,
દેહરંગે જાણે કસુઓ ચટીયો, શુભાણુ ગુલાબનું કુત;
અમરીષ જન એવારે, ધટીયે બેઠા જઈ.
ક્રોમળ હેવાને એન છે કેવાં ઉજવલતાનો ગંગ;

ટકા

ક્રોમળ ૧

જાળ કરીને જ્યારે ધટીને બેંચી, ત્યારે વળ્યો પરસેવો અંગ;
લીલાટ તણોરે રહ્યો જાણે પરબા વહી.
ક્રોમળ પત્રપર જળીત શોભે, મેઘ તણા બિંદુ;
મોતીઆ છુટયા તે તારાની તોલે. મુખ અમરીષનું ધંદુ;
હરીતો વશ જેનેરે એવી તો તેને ટક ય.

ક્રોમળ ૨

ક્રોમળ ૩

શ્રી કૃષ્ણજી તેતો પલંગે પોઢયા, દાસી ઢોળે છે વાય;
અમરીષ માટે હરી ઝગઝગને જાગ્યા મારે ભક્તની કરવી સહાય,
કર વાય વીજણોરે, અમરીષ પુઠે રહ્યા.
લક્ષ્મી કરથકી લીધો વીજણો, ધાયા ધસમશીને નાય;

ક્રોમળ ૪

કહે રક્ષમણી પ્રભુ કંઈ પધારો, મુને તો અચરત વાત,
પછી મુને પુછોરે, જ્યારે ત્યાંહાં હુ અવું જઈ.
અમરીષ પુઠ હરી વીજણો કરતા, આદે હરી જુગદીશ;
તે હરી ડાકોલ મંદીરમાં જોજો, સરવ દશનો ઈસ;
મુખ નવ માનેરે, સાચાને તો સંસય નહી
ધટી મુકીને જોયું અમરીષ પુઠે ત્યારે દીકા શ્રી જગરાય;
કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે, નમ્યો અમરીષ હરીને પાય;
તમો કરો વીજણોરે, તેતો અધટી થઈ.

ક્રોમળ ૬

ક્રોમળ ૭

પદ ૭

પોરાદયાતા કેશવરે, મુખ પલંગ દાળી,
પુષ્પ વેણી પાથરવાંરે વજજરના ટાળી.

ટકા

(૩૧)

સુખ પલંગથી સ્વામી કમ જગ્યા, તેતો કહે મુજને વાત;
ઠાકાર ચાકરને વીજણુ કરોછો, તેતો અણુધટી થઇ;
નેવાનાં પાણી મોભેરે તેતો અચરત બાળી,
શ્રીકૃષ્ણ અમરીષ પ્રત્યે કહે છે એક પહોર ઉંધને તુય;
પહોર એક લારી સેવા માનુ વચન આપુ હુય;
ત્યારે અમરીસેરે પ્રભુની વાચા પાળી.

પોરાઢયાં ૨

સનકાદીક ઇદ્રાદીક જેનુ ધ્યાન ધરે શીવ શેષ;
શ્રીકૃષ્ણએ શેશ રટણુ કરે છે વીશામો ન પામે લેશ;
સીદ્ધ જોગીનેરે લાગી ધ્યાનની ટાળી.

પોરાઢયાં ૩

રાજનીતીની અમરીષને ખખર નથી, કરે સેવા સ્મરણુને નેમ;
કહે નરમો છોટાલાલ પ્રતાપે હરીયે વિચારયું એમ;
રાજ રક્ષણુનેરે મેલ્યુ ચક્ર વનમાળી.

પોરાઢયાં ૪

પદ ૮.

લેને લેને લાવ જીવને જોતા નહી જડ;
જોતાં નહી જડેરે, જીવને જોલ્યો નહી મળે.
કસ્તુરીને કેવડો લઇ તેલમાં તળે;
આવો રૂડો મનખો મેલી ભુતમાં બમે.
મોતી સરખો દાણો લઇને ઘંટીમાં દળે,
ખાવળાઆનું ખીજ વાવે આંખો નહી ફળે.
સંત જોલાવે જોલતો નથી અબીમાનમાં ફરે;
મારી ધડકે આગળ કરશે વેડે બાર બરે.
માયા તને મીઠી લાગે, ગોળશે ગળી
નરભેરામના સાથમાં તો કુળ નહી મળે.

લેને લેને ૧

લેને લેને ૨

લેને લેને ૩

લેને લેને ૪

લેને લેને ૫

પદ ૯.

સેહેલો સેહેલો બહુ સેહેલો રણછોડરાય બહુ સેહેલોરે,
વાત કરતા વાલોજી આવે મોઢે ચઢે છે વેહેલો વેહેલો.
મગસ બરડી જમવાને જોઇયે, વેચવા કડાવે પેલો પેલો
ભગત જનનાં સંકટ હરવા થાય છે ગાંડો ને ઘેલો.
હરદે કમળ રૂપી હેમતી દાબડી તે વસ્તુ માંહિ મેલો.
કહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે એના ખેલમાં ખેલો.

રણુ ૧

રણુ ૨

રણુ ૩

રણુ ૪

રણુ ૫

પદ ૧૦.

રંગ ભીના રંગ ભીના, રણછોડરાય રંગ ભીનારે
આવાગમન અમરીષને વીરયો દશ અવતારને લીના, રણુછોડ ૧
સેનાને માટે તમે નાપીક થયા કુણ કરે તમ વીના, રણુછોડ ૨
ખાહીર મુખીનો મુગટ લીધો અવગુણ ન જોયા એના રણુછોડ ૩
કહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે આદે અનાથ નાથ દીના રણુછોડ ૪

પદ ૧૧.

છોગાળા છોગાળા રણુછોડરાય છોગાળારે,
મુસ્તક મુગને કાને કુંડળ, આંખ નેણાં અણીઆળા, રણુછોડ ૧
ગમે મળયવા હિતરી સાંકળી કરે મુકતાફળ માળા, રણુછોડ ૨

શંખ ચક્ર ગદા પદમ ધરો છો, બહત તથા પ્રતીપાળા, રણુછોડો ૩
કહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે ડોકાર ડોકાર વાળા રણુછોડો ૪

પદ ૧૨

વનમાળી વનમાળી વીઠલવર વનમાળીરે,
અઠાર ક્ષોણી તમે દળ વટાયું ટીટોડી મેલી તમે ટાળીરે. વીઠલ ૧
અક ધરયું તુમે બીસ્મની માટે નેની પતિદા પાળી. વીઠલ ૨
સસ રમાડવાને રંગ રમાડ્યા, તેડી તે વૃજની મારી, વીઠલ ૩
કહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે સુખની સીમા વાળી, વીઠલ ૪

પદ ૧૩.

રામ રટણમાં સાર છેરે, સીતારામ રટણમાં સાર છે;
મુનશાદેહ પામીને સમરણુ લુલ્યો તેને કલ્યાણની વાર છેરે, સી ૧
કુસંગ કુનારનો સંગ કર્યાથી જમનો મોટો માર છેરે, સી ૨
લખ ચોરાશીના ફેરા ફેરતાં, મુનશાદેહ છેલોજ વાર છેરે, સી ૩
કહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે રામ રટ્યાથી પાર છેરે. સી ૪

ભજન

મેરે મન બસ ગયો સીતારામ,
સીતારામ સીતારામ મેરે મન બસ ગયો સીતારામ
રતન સીંહાસન રધુવર બેઠે, ચમર ઢોળે હનુમાન. મેરે ૧
તુમ મત ખીશર જાઓજ મેરે મનસે તુમ નીકસી જાવોજ મેરે
પ્રાણ. મેરે ૨
શીતારામ લક્ષમણુ ભરત શતરૂધન, કેરા શહજ મુખ લેતહીનામ.
તુલસીદાસ બજ દંજરવંદન, ચોસઠ ધડીને આહુ જામ. મેરે ૩

પદ ૨

હોલો હોલી કહેછરે, પ્રભુજ મારી વારે ચઢે;
બચ્યા મારાં મારેરે, તણે આવી બીલ ખડો. ટેકો
બાણુ તાણીને ઉભા પારધી, ને ઉપર આંચો બાજ;
પોતામાંથી સરખ જે નીશરે તો વણુંસે મારાં કાજ,
મરૂડના ગામીરે આંટી રાખી રજે રહો. હોલો હોલી ૨
કહેતામાંજ પરવરીલાને, શરપમાં નીરવાણુ,
પારધીને તો પગેરે ડસીયો, તતક્ષણુ લીધા એના પ્રાણ;
ત્યાંથી બાણુકુટેરે બાજ આવી હેઠે પડ્યો. હોલો હોલી ૨
કહણુ વેળામાં કામજ આવે, જે ભજન કરો તો બચ જાય.
એવા સામરથ સ્વામીને મુકોને કોના પૂજુ પાય;
ગુનેગાર તારોરે તુણશીદાસ ખરો. હોલો હોલી ૩

પદ ૩.

લાંખી સોડે સુતોરે, સુખની તેં સળ્યા કરી
કદીએ નવ બોલ્યોરે; મુખથી તું હરી હરી. ટેકો
આછેરે તરૂને આછેરે મારૂ તેમાં બંધાણું તારૂ ચીત.
અલબેલીને સંગ ન મુક્યો, તે વિના તું આંધળો ભીત,
હરીને ઠેકણુરે બેઠો નહી એક ધડી, લાંખી સોડો ૧

શીર ઉપર તો કાળ બમે છે જેમ તેતરખાજ
કહીયે ખરા પણ કહયું ન માને કહે મુમતને કાજ
જે જેણું તે તેમજરે મુકીને તારે જવું મરી. લાંબી સોડે ૨
જાંચી જાંચી મેડીને બાગ બગીચા નવી નવી ભાતના રંગ
તે ઘેર બેઠા કાગ કકળશે કાઘ નહી આવે તારી સંગ
તુળશી તો કહેછેરે લખ ચોરાશી ફરો લાંબી સોડે ૩

પદ ૪.

સીતારામ ઉપાસી આપે મોરો સીતારામ ઉપાસી;
"લ તીલક તુળશીકી માળા અવધપુરકે બાશી. આયે ૦ ૧
ચત્ર સમે કરીઆયે કોટી ગંગાને કોટી કાશી. આયે ૦ ૨
બુધોધ ચરણામૃત લીધો શીતળ હો ગમ છાતી. આયે ૦ ૩
મર છોડ ચોરકુ બજહી સોનર જમપૂર વાસી. આયે ૦ ૪
શીદાસ રઘુબરકે શરણે મીઠ ગમ લક્ષ ચોરાશી. આયે ૦ ૫

પદ ૫.

જુ તારે મેં આયો કુટુંબનજી શરણ તારે મેં આયો,
ડી હેરી લંકા કનક કેરે મંદીર હરી ચરણે ચીત લાયો
મ મોયે રાવ કીયો લંકાકો તમ મેરા માન બડાયો

નમ મરણકો બંધન છુટો રામ દરશન પાયો. કુટુંબ ૦ ૧
રઘુનાથ અનાથકે નાથા તમ મોયે કંઠ લગાયો
ગશીદાસ પ્રભુ તમારી કૃપાસે રાજ વિભીશણ આયો. કુ ૦ ૨

પદ ૬ રાગ ભરૂચ.

ભાત:સમે રઘુબીર જગાવે, કજિશલ્યા મા તારી
ઠો બાલજી બોર બયા હે મુનીજન મન હેતકારી. ૧
બ્રહ્માદીક ઈંદ્રાદીક દેવતા, રૂશી સનકાદીક સારી,
બાન બીબને વેદ મુની લગાવે રઘુકૃપા ખીસ્તારી. ૨
બંધીજન ગાંધરવ શુભ ગાવે નાચે દેહ તાદારી
તેન સહીત સખ દારે ઠાડે હોત કતોહળ ભારી
રત શતરધન ચમર છત્ર લીયે જનક મુતા લે ઝારી,
વા પાન લીયે કર લક્ષમણુ ભર કંચનકી મારી. ૩
જુણ પ્રીયે બચન હો રઘુ નંદન લોક પલક કધારી,
ચીતવત અને કીયે મરાર મુદીય બયે નરનારી. ૪
કરી અસ્તાન ફાન નરપ દીજે, લીલાવટ તીલક સમારી;
જેજેકાર કરત બન માધે; તન મન ધન બલીહારી. ૫

પદ ૭ રાગ કાફી.

બજાએ શ્રીરામ અખ તારો દાવ બન્યો બજા લે તું સીતારામ.
તેરી કાયા કષ્ટ કામ નહી આવે માતપીતા ધનધાન. અખતો ૦
આચિંતાકો તેરો કાળ આવેગો, અખ તેરો કોણુ જમાન. અખ ૦ ૨
બીલ પારધી અખમેળ ઉગારયો, એ સોધ સમરથ નામ. અખ ૦ ૩
તુળશીદાસ આશ રઘુવરકી સખકો પૂરાણુ નામ. અખ ૦ ૪

પદ ૮ રાગ ડુમરી.

નહીં બન જોય સખી દોતુ બાળક નહીં બન જોગ
 એક સ્યામ દુગ્ધ ગડર રૂપહે નેનબરે ત્રિલોક. સખી૦ ૧
 રામ લક્ષ્મણ સીતા બનકે સખાવે દેખેત નગરકે લોક સખી૦ ૨
 હસકી માતપીતા કેશે જીવે કેશે જીવે અવધકે લોક સખી૦ ૩
 કંદમળ લજમણ લેધ આવત વાંકે લગાવતુ ભોગ સખી૦ ૪
 તૂલસીદાસ રઘુનાંદકે ચરણે ભાવીરે આલી ભાવીરે લખ ગધ મહા
 ન વીજોગ. સખી૦ ૫

પદ ૯ રાગ બીહાગ.

બજનકો પરીમાન એશે હરી બજનકો પરીમાન
 બજનકો પરીમાન એશે જળ તારે પાશાણ એહ ટેક૦
 ચળત તારાને ચળત મંડળ ચળત રવી શશી બાન,
 દાસ ધરવકુ અવીચળ પદવી રામકે દીવાન, એશે હરી૦ ૨
 રાવણ કે દશ શીશ છેદે કર ગ્રહે સારંગ પ્રાણ,
 વીલીલણ લંકા દીનો બકત પોતાકો જન. એશે હરી૦
 નીગમ જાકી શાખ પુરે સુનો સત સુગણ;
 દાસ તુળશી શરણ આએ રાખીએ ભગવાન. એશે હરી૦ ૪

સાખીઓ.

તુળશી આ સંસારમે, ભાત ભાતકે લોક;
 સખસે હીલમત ચાલીયે, નદી નાવ સંજોગ ૧
 તુળશી મુનશા દેહ ધરી નાજ પ્યા શ્રી જુગદીશ;
 જનુની નર વધેરતાં, કાં કાટયો નહીં શીથ. ૨
 ગરબ ના ગલ્યો તારો દુરમતી વાંજ ન રહી તેરી માત
 જા ધર કથા કીરતન નહીં, તાં ધર બડો હૃતપાત. ૩
 સખ સોનાના નગર બન્યા પારસમણીકી ગોળ
 તુળશી હરીકી બકિત વીના, જમડા કરે ધમરોળ. ૪
 ઢેર ઘડંતા મનુષ્ય ઘડયો, ભુલ્યો શિંગને પૂંછ
 તુળશી હરીકે બજન વીના, ધીક દાઢી ધીક મૂછ, ૫
 ધન ભોમી ધન ગામને જ્યાંહાં સંત જીરાજે આધ;
 જગજીવન પાવન કરે હીલી મીલી હરી જસ ગાધ; ૬
 તુળશી કહે મેં પારખું. પરખ્યા રામ રતન,
 જપ તપ તીરથ કાચમણી તાંદાં હુ માને મન. ૭
 પારસમણીકે સંગથી કંચન બધ તરવાર,
 તુળશી કેનમેં તીન રહે ધાર બાર આકાર. ૮
 સખનદીઆ ગંગા વહે, સખ પથર સાલીંગરામ,
 સખ વનરપતી હે તુળશી જાકે હરદે રામ ૯
 દયા ધરમકો મુલ હે પાપ મુલ અબીમાન;
 તુળશી દયા ન છોડીયે, જળ લગ ઘટમે પ્રાણ ૧૦
 પરધન પથર જાણીએ, પરજી માન સમાન;
 હેતે કરે હરી નહીં મળે, તો તુળશીદાસ જમાન; ૧૧

તુળશી તરીયા રક્ષી અપની ન કહે કોય;
હે હરીની કહે અપની, અંતે ફજેતી હોય. ૧૨
ચીત્ર કાટકે ઘાટપર ભઘ સંતનડી બીડ;
તુળશીદાસ ચંદન ધસે તીલક કરેરે રઘુવીર. ૧૩

પદ ૧૦. રાગ બીહાગ.

બાનાની પત રાખ, પ્રભુ તારા બાનાની પત રાખ;
બાનારે માટે જો દુખ દેશો તો કાણુ જપે તારો જાપ. પ્રભુ ૧
રોહીદાસની તમે પાતરી લીધીને, નવ જોષ જાત કે ભાત;
શેનાની માટે સનસુખ રહીને તમે, નાઇ કહેવાયા હોનાય. પ્ર ૨
પ્રદહાદની તમે પ્રતિપાલણુ પાળાને સ્થંભમાં પુરયો વાસ;
તાતી કડા તમે શીતલ કીધી, શુધનવાને પાસ. પ્ર ૩
પંચાળીના પટકુળ પુરયાંને, રાખી સભામાં લાજ;
સાગરમાંથી બુડતો રાખ્યો, રામ કહેતામાં ગજરાજ. પ્ર ૪
ઝેર હતાં તેના અમરત કીધાંને, આલ્યા મીરાંને હાથ,
મેહેતાને મંડળીક મારવા આવ્યો, ત્યારે કેદારો લાવ્યો મધરાત. ૫
બકતોનાં તમે સંકટ બાગ્યા ત્યારે દ્રઢ આવ્યો વીશ્વાસ,
તુળશીના સ્વામીને કહુ કરજોડી, પુરો અંતરની આશ. પ્ર ૫

દેવાનંદનાં બનાવેલાં પદ.

પદ ૧.

શંખણીયો સરવે સતસંગ કરતાં લજવે;
મોંધી દેહ મનુષ્યનો પામી, એજે જન્મ-ગમાવેરે. શં ૧
મોટા કુળનું માન ધણેરું, અહાર અતિશે ભીંધે,
ધણી સંગાતે કરે ધડાકા, સરડ છીંકણી સુધેરે. શં ૨
માથુ જોતા જુવો મારે આડી અવળી ચાલે,
રજસ્વળાનો દોઝ ન જણે, મનને ગમે તેમ મહાલે. શં ૩
નહાવે ધોવે નિતી પાળે, પ્રભુ ભજનમાં પ્રીતી;
તેની નિંદા કરવા લાગે, વાઘણુ દેશવ જીતીરે. શં ૪
દાર પીવે માટી ખાવે, જીવ મરાવે જાણી,
દેવાનંદ કહે જમના ફુતો, તેને લેશે તાણીરે. શં ૫

ધૈશ્વરને ઝોળખવા વીશે.

પદ ૨. રાગ કાશી.

આવો રૂડો અવસરરે ઝોળખવા એક હરી
મોંધુ મનશા તનરે, ના આવે તમારે ફરી ફરી. ૨૩૦
ધન જોખન તન રંગ પતંગી વણુસે વારંવાર;
તો સાદે શું જાતન કરે છે સ્વપનું આ સંસાર;
જની તેને મરવુંરે ડસું દીન દોશ કરી. આવો રૂડો ૧
સૈબા સ્વમાવ પરમ સુખ સંપત્તિએ પામવાનો બિંદાવ.

પ્રગટ સ્વરૂપ જોળખયા પ્રભુને દુરલભ દેહ ગવાય;
 એવું તન આવ્યુંરે, લેખે વરજરાજ વરી આવો. આવો રૂડો ૦ ૩
 માયાની મોટામ છે મીથ્યા, નથી ધડીને નીરધાર,
 દેવાનંદ કહે ભજ દુખ ભંજન કરણાનીધિ કીરતાર,
 ઠઠણ વેળામાંરે રહેશે તારાં કારજ સરી. આવો રૂડો ૦ ૪

રણછોડદાસ.

હુંતો તને વારે આતે તે શું કર્યુરે;
 હરી હીરો ખોયા ને હારયો સંસાર;
 હમયાના કુટ્યારે આંખે થયો આંધળોરે,
 વીસારીને મેલ્યા દીન દયાળ;
 મારા સાળા મુરખરે બુધી તારી ક્યાં બળી.
 માથે તો ભમતો ના દીઠો, કાળ ગપાટાને હાંકેરે બધા ગામનારે
 વીચારી ના જોયુરે સાર અસાર, હુંતો તને ૦ ૨
 મનશા જનમરે મેળવ્યો તે ધુળમાંરે
 હંસા ઉપર ઘાલી જોને હામ,
 જણ્યો તેને તારેરે આડો શેના આવીયેરે
 તારી માને કુખે ના દીધો ડામ હુંતો તને ૦ ૩
 સગાંને સંબંધીરે ખુડાડવાને સઉ મળ્યારે
 તરવાને ત્રીકમ નામ સંભાર
 ભેતો ન લાગેરે ઝટપટ માનજેરે
 હવે તુતો ગાફલ ન રહીશ ગમાર. હુંતો તને ૦ ૪
 ડાહ્યાપણુ ડોળુરે સ્વારથ સાથમાંરે,
 પરમારથની વાત ન જાણી પેલ,
 રણછોડ કહેછેરે રાંડના તું ચેતજેરે
 વહી ગયો ભજનની દીન લેહર. હુંતો તને ૦ ૫

પદ ૨. રાગ કાફી.

શરીરરૂપી અંગરખા વિષે.

અંખરખુ એક તારે બનાવ્યુ બહુ જુગતે કરી;
 શીવનારો દરજી ડાહ્યોરે કીધી છે માહા કારીગરી;
 કારીગરી માંહી કેવીરે કીધી, તેના કહેતાં નવ આવે પાર.
 બારીક કામ બહુ ઝીણુ કીધુ, તેના ઉપર તાણ્યા છે તાર, અં ૦ ૧
 ટાંકો તો નજરે નવ આવેરે, દેખોને સરવે સુરત ધારી.
 બાત બનાવી દોરી વાળીરે, નાંખી તેમાં બખીયા છે બહુ,
 બાળુ વળેતે અંકડ નથી તેમાં તાણ્યા નથી એક તાર, અં ૦ ૨
 સાફ શીવ્યું સંગેરે આવ્યુછે અંગે બરખરી,
 કમરપટો કોઠોને કુણી પુચેથી પાની પ્રમાણુ,
 તેમાં કરોચડી કાંધ નથી વળી શીવનારો ચતુરસુખણુ,
 પ્રમાણુ કેવું કીધું બેસતુ છે બરાબરી. અંગરખુ ૦ ૩
 અંખરખુ બહુ રંગી બનાવ્યુ પુરણુ પ્રમ પ્રકાશ;
 ચાંપદેખો તે દરજીની કેવી, શીવતાં કર્યાં નવ માસ;
 હાલ રણછોડને, પહેરાવ્યુ પ્રણુ બરાબરી. અંગરખુ ૦ ૪

કલ્યાણકાશ,

હરિ બજવાનુ ચોખડીમુરે તે ફરી ફરી ક્યાં મળશેરે
ચોંપ કરીને ચેતી લેજે, બવના તારણ તરશેરે. હરી. ૧

મનુસ્યાદેહ મટી જશેને, પસુ પંખી અવતરશેરે;
વરણાગીમાં વાટ ઉઠશે, કુર્ષ ખાણે રડવડશેરે. હરી. ૨

દુખ લાગે તો વહેલુ લાગો, ઉંધે ઉધું ચાલ્યુંરે;
માને ઉંદર શું બોલ્યો તો, શું બોલ્યો શું પાલ્યું. હરી. ૩

જોખન જશેને જરા આવશે, નેન નાસીકા ગાળશેરે;
સગાં સનેહી સુખનાં બેલી અંતે અંગનાં રહેશેરે હરી. ૪

હરી નામતો હરી બેઠો, વીખીયામાં વીટાયામાં વીટાયોરે;
આ અવસરતો રૂઠો કરાવે, પાપ ન કરશે પ્રાણીરે;
કલ્યાણ કહે તે કહ્યુંરે ન માને, પથરા ઉપર પાણીરે હરી. ૨

પદ ૨ જી.

મુનશાદેહ પામીને જ કાષ્ટ હરી બજે તે બળીઓરે;
બળતે ક્યંબે બાંધશેને, કમ સટેવાશે છડીઓરે;
હમણાં તો હરી નથી બોલતો, તારી કુટી ભાગશે નળીઓરે,
આપે બળને બળની સંગત ચતુરપણામાં ચળીઓરે;
અમરીત રસ તો કાષ્ટ આરોગે, તારા કમરનો ઢળીયોરે મુ. ૧

તજ કુશકા કમેદ જમતા; માહા મેવાને મળીઓરે;
મન મગન થઇ મનમાં કુલ્યો; શું બેઠો છુ ગંજીઓરે, મુ. ૨

નંદ નીરમણી મુકીને, મહા કચરામાં પડીઓરે;
ચોંપ કરીને ચેતી લેજે, તારો અમરીત કુપો ઢળીયોરે. મુ. ૩

મુનશાદેહોને સત સંગતને ઘણા દિવસે મળીયોરે;
કલ્યાણ કહે જણે હરીના બજ્યા, તે પ્રાણિ શું રળીઓરે મુ.

પદ ૧ જી.

ગોવીંદ ગુણ ગાઇ લ્યો મન ઘેના, તમે થાઓને વેહેલા વેહેલા
હરી ગુણ ગાઓને ગરથમ પહેલા ગોવીંદ ગુણ ૧

કાયા પાણીનો પરપોટો અંતે એ ભરશે બોટો;
જુગમાં હરી જશ છે મોટો રે ગોવીંદ ગુણ. ૨

મનવું માર માર કરતો, સગા સંબંધી સાથે લડતો;
તુતો હીડે છે રંગ રવડતોરે, ગોવીંદ ગુણ ૩

જીવ તારા માત પીતાને ભરાત, કાષ્ટ નહી આવે તારી સાથ;
તારે જાવું એકલડાં વાટરે. ગોવીંદ ગુણ. ૪

જીવ તારે અવર તણી છે આશ, વેશ પછોને યોડી રાત;

ક્ષણમાં થઇ જશે પરમાતરે.

ગોવીંદ ગુણ ૫

એવી વધસ્તવ જનની રીત કરી લે સામળીઆ સું પ્રીત;

બકતબોવન કહે હરી ભમીનેરે.

ગોવીંદ ગુણ. ૬

પ્રેમલદાસ

પદ ૧ લુ

હરી ભજતાં હજી કોઇની લાજ જતા નથી જાણીરે.

જેની સુરતા સામળીઆ સાથ, વદે વેદ વાણીરે, હરી. ૧

વહાલે ઉગાર્યો પ્રલહાદ હરણાકરમ માર્યોરે,

વિભિક્ષણને આપ્યું ગ્રજ, રાવણ સંહાર્યોરે હરી. ૨

વહાલે નરશી મેહેતાને હાર, હાથો હાથ આપ્યોરે;

ધરવને આપ્યું અવીચળ રાજ, પોતાનો કરી થાપ્યોરે હરી ૩

વાહાલે મીરાં તે બાધનું ઝેર, હજાહજ પીધુરે,

પંચાળીનાં પુરયાં ચીર, પાંડવ કામ કીધુરે હરી. ૪

વાહાલે બજુરિષની ઝોળખાણ, અવતાર દશ લીધારે

વાહાલે ગજની કીધી સહાય, ગરૂડપર હરીયારે. હરી. ૫

આવો હરી ભજવાનો લહાવો, ભજન કોઇ કરશેરે;

કરજોડી કહે પ્રેમલદાસ, બકતનાં દુખ હરશેરે. હરી. ૬

નરશિંહ મહેતાનાં બનાવેલાં પદ

પદ ૧ લુ.

જન્મ ધરી શું કીધું, મુનશા જન્મ ધરી શું કીધું;

ક્યાંથી આવ્યો ને ક્યાં તુરે જોષશ. એકે કામ ન શીધું;

અમરીતનો રસ ઢલતો મુકી, વિષ હજાહજ પીધું;

નરસંઘના સ્વામી પતીત પાવન, તેનું નામ નવ દીધું. મુ.

પદ ૨ જી

ઝાઝરે ઝમકાંને આંખ ઉઘાડી, નીરખીયા વદન સલેમલ સાડી

આસનવાલી બેઠા વનમાલી, મોટા મોટા જોગેશ્વર શુલા મીતાલી

શોનની ઝારી વલમારે કરમારે લીધી, ભરી સુખામા નાગર

નરસંઘયાને દીધી

મેળણુ તેવાલો મારો બહમચારી મોલ સહસ્રગોપીએ, તેઢરની નારી

પદ ૩ જી.

જેનેરે ગોવિંદરામ તમને વીસારયા, તમને વીસારયા તે નર

ભવોભવ હારયા

તેમને વીસારી કવણુ સુખ કીધું, અમરીત ઢાલી હલાહલ

પીધું જોણેરે

તમને વિસારી અવરમન મોહયું, કોશીને બદલેકચન ખોયું,

તમને વિસારી અવર રંગરચીયા વાંઝ ન રહિ તેરી જનુનીરેમાત

તમને વિચારી નીદ્રા ભરી થુતો બેણેરે નરસંઘયો તે નર

જાયા ભવ વચુતો જોણેરે

રામાકૃષ્ણ રામાકૃષ્ણ બોલેરે બાવા. ટેક૦
 હલડામાંથી દુર કરો, દુનીયાના દાવા,
 પુરણુ પુન્યે પામ્યાછો, અવતાર આવા,
 ચાલવા ચરણુ આપ્યા. તીરથ નાહાવા,
 સેવા કરવા કર આપ્યા સમરણુ સાવા
 નેત્ર આપ્યા હરી નીરખવા મુખ પરસાદ ખાવા;
 જુગદીશે જીભ આપી હરીગુણ ગાવા,
 મસ્તક આપ્યું માનવી હરી ગુરુને નમવા;
 કહે નરસંધયો કાન આપ્યા હરીગુણ સાંભળવા.

ગોડી.

મહ્યારી ઘેર આવે, વાલોજી મારો ગહ્યારી ઘેર આવે.
 હાથમાં લાકડીયાંને ખભે કામળીયાં મીડીસી મોરલી બળવે. વા૦
 ગુંગુદરદાર મનોહર મોર મુગટ શીર સોહીયે,
 સ્વામીતણી સુંદરતા જોઇ જોઇ વજ વીનતા મન મોહીયે,
 કુમ કુમ કરો છડા છેવરાવું, મોતીડે ચોક પુરાવું,
 નરસંધયાના સ્વામી મંદીર પધારે, સેરીયે તે પુલડાં વેરાવું.

૫૬ ૭.

સંતો અમેરે અમે વેહેવારીયા, શ્રી રામનામના વેહેપારી આવેરે બ-
 ધા ગામ ગામનો સંતો૦ ૧
 અમાર વસાણુ સાધુ સહકરે બાવે, અઠારે વરણુ જોને હોરવાને
 આવે, સંતો૦ ૨
 અમાર વસાણુ કાળ દુકાળ ન ખુટે, જોને ચોર ન છુટે જોને રાગ
 ન દોડે. સંતો૦ ૩
 રામનામ ધન્ય મારે ને વાળે ને ગાળે, છપન ઉપર ભર લુંગબો
 વાગે. સંતો૦ ૪
 લાખ તણા તો લેખાં નહીને પારવની છે પુંજી, હોરવું હોય તો
 હોરી લેજો કરતુરી છે મોંઘી. સંતો૦ ૫
 આવરોને ખાતાવધમાં લક્ષ્મીવરનુ નામ, ચીડીમાં ચતુરલુજ મખીયા
 નરસંધયાનું કામ. સંતો૦ ૬

મંગળાચરણ ૪.

વધકુંઠાચી મુરતી આધ બીમા ત્રઠ
 લાડચી જશોદાચી માર્ઘ બાપા હો રામા રામા રામ,
 કૃષ્ણ ગાતા ગીતી કૃષ્ણ ધ્યાતા ચીતી
 કૃષ્ણ રૂપે હોતી કૃષ્ણનામે હો રામા રામા રામા. ૩
 હરે રામા ગોડ તુજે નામ, ગોડ તુજે રૂપ;
 એહી માઝ પ્રમ સરવકાળે હો, રામા રામા રામા રામા.
 હરે રામ વીડુબાચે નામ, સાકરચી પુરી;
 મણુ તુકા બણો મળે, પુરવે મુન્ય હો રામા રામા રામા૦

મંગળાચરણ ૫.

સુંદરતી ધ્યાન ઉભાઇવળી, કેડે કઠાવળી ઠેઠ નધ્યા હો રામા હરે
ઠેઠ નધ્યા હો રામા રામા.

હરે રાંમા મકર કુંડલ તવપતિ સરવાણી કંઠે કહસ્તુભમણી.

હીરા ઝળકે હો રામા રામા રામા રામા.

હરે રામા ગળે તુળશી હાર કચ્છે પીતાંબર હવડે નીરંતર,

ઐથી ધ્યાને હો રામા રામા રામા રામા,

હરે રામા તુકા બણે માણ, ઐથી સરવે સુખ પાએ નથી,

સુખ આવડીને હો રામા રામા રામા રામા,

મંગળાચરણ ૮

રત્ન જડીત્ર સીંગાસન, ત્યાં શોભે નારાયણ શોભે નારાયણ,

કરીએ રામા રામા, રામ રાય રાય રઘુભાષ રઘુભાષ

વામ બાજે સીતા બાધ જગત જનુની માને આધ જનનીમાં ને
આઈ હરીએ.

પશ્ચાત બાજે લક્ષ્મણ પુઠે અંજની નંદન, અંજની હરીએ ભરત
શતરૂઢન બાધ ચમર ઢાલત દોનુ બાધ ઢાલત દોનુ બાધનક્ષ નીલ
જાંબુવત સુમીવ અંગદ વિભીક્ષણ ભકત અંગદ વિભીક્ષણ ભકત
હરીએ.

તુકા બણે નેતુકા દાસ, અંકીતર રામા પાધ અંકીતર રામાધ,
હરીએ.

પદ ૮

જય છે જવાની તારી જય છે જવાની,

હરીના બજન વિના જય છે જવાની. ૧

કાયા તારી કંચન જેથી મોતી જેસા પાની,

મુવા કેડે બાળી મુકશે ઉડી જશે વાની જવાની. ૨

જાતી રહેશે જવાની ને પછી થાશે હાની

હાના માના જમ આવશે લેધ જશે તાણી. જય છે ૩

માયા તમે મુકી દોને ચાઓને ઝાની

નરસંઈયાનો સ્વામી સાચો દુનીઆ દીવાની. જય છે ૪

પદ ૯

નારાયણનુ સ્મરણ કરતાં વારે તેને તજીએ

મનહા વાચા કમણ કરીને રૂડા વક્ષમી વરને બજીએ નાં ૧

કુળ તજીને કુળ ધરમને તજીએ તજીએ માતને માતને તાતરે,

બ્રાહ્મ ભગની સરવે તજીએ, જેમ તજે કાંચળી સાપરે નાં ૨

પ્રથમ પીતા પ્રલહાદ તજ્યા ના તજ્યું હરીનુ નામરે.

ભરત શતરૂને તજી જનેતા નવ તજ્યા શી રામરે. નાં ૩

રૂપી પત્ની રાધવને કાજે તજેલા ભરથારરે

તે માટે કાંઈ કુડું ના પડીયું પામ્યા પદારથ ચારરે નાં ૪

વૃજ વિનતા વિઠલ કાજે સરવ તજીને વન ચાલ્યારે.

બણે નરસંખ્યો વંદાવનમાં શી કૃષ્ણ સંગાતે મહાલેરે. નાં ૫

રામદાસ સ્વામીના બનાવેલાં પદ.

પલ પલ રામ રામ બજલે. હારે સીતારામ રામ બજલે, ૬૦
 પલની પલકમાં અપલ આયુષ્યહે, મનની કલ્પના તજરે. ૫૦
 બજન નીરંતર અંતરથી, એવા મહામંતર તુ સમજલે. ૫૦
 વેદ વિચારેને તું શું હારે, મુરખ સણજ સમજરે. ૫૦
 રામદાસનાં સ્વામીને બજતાં લોક લાજ સખ તજરે, ૫૦

પદ ૨.

સીતારામ રામ રામાં. હરી હરી રામ રામ રામા, ૨૬૦
 સીતાપતી રઘુનાથ વિસંજર લક્ષ્મીવર ધનશામા. હરી હરી૦
 કંસ વિદારથ ત્રિભોવન તારથ. રાવણુ રણુ સંગ્રામા, હરી૦
 કુબ્જ તારીને અહલ્યા ઓધારી, ગોપીજન વીશેરામા. હરી૦
 રામદાસનાં સ્વામીને બજતાં, પામે વધકુંઠ ધામા, હરી૦

રઘુનાથદાસ પદ ૧.

હરી હરી બોલ મુખમાં, હારે રામા મુખમાં ૨૬૦
 હરી હરી બોલ મુખમાં.
 હરી નામ તારે કામ આવશે, અંત સમાના દુખમાં. હરી૦
 હરી ગુણુ ગાઓ કે અન કોઈને આલો, સાંધુસંતના મુખમાં હ૦
 હરીના બજન વીના જે નર જનમ્યા વાડ પડ્યો તેની કુખમાં
 રઘુનાથ ભગવંત બજન વીના, ધુળ પડી તેના મુખમાં. હરી૦

દ્વારકાંદાસ પદ ૧.

આઠ પહોર દીવસને રજની, ગોવિંદ ગોવિંદ ગામ્રયે,
 જાપાં તીલક તુળશીની માળા, સતગુર સંગે રહીયે. આ૦
 જે કોઈ બોલે વેણુજ કડવાં તેતો સધળા સંહીયે,
 કંઈયુ વેળામાં કામ આવશે, જમની ચોટ ન સહીયે. આ૦
 કયા ભગવતમ ગીતા સાંભળી, સંત સમાગમ રહીયે,
 કહેછે દ્વારકા માની લેજો, લખીને રાખજો હધીયે. આ૦

શ્રીભટ પદ ૧.

આપનો જન પ્રલહાદ હગારયો,
 જલ હુંસે રાખ્યો, અગન હું હુંસે રાખ્યો રાખ લીયો ગીરીવરડા
 રમ. અપનો ૦ ૧
 રથંજ ફાડી પ્રગટે શ્રીઆ નરહરી હિરણ્યકસકો ઉદર વિદાયો. અ૦
 કમળાજકે નીકટ ન આવે એસો રૂપ હરી કબહુ ન ધાર્યો. અ૦
 અપને મમતકુ રાજતીલક દીયે, હરત કમળ પુસ્તકપર ધાર્યો. અ૦
 શ્રી ભેટ કહે દીયોરે અભેપદ, ભક્ત નામ હૃદય તન કુળ તાર્યો.

રૂપરાજનાંબનાવેલાં પદ.

જીવ પાપીરે જીવ પાપી, કુડી કલ્પના હજી તેં ન કાપીરે,
 જહારે દોષ યુદ્ધીયે દેખે પરાઈ દારી, હારે તારી આંખોમાં ધાવને
 અંગારારે, જીવ પાપી ૦ ૧
 હરો તારા હેણી વાતે કાનછે હડીલા, હારે માગે અણીદાર ખેરના
 ખીલારે. જીવ પાપી ૦ ૨

હારે લુડ લવારી તેને ગોળ જેવી બાજે, હારે તારી જીમડી નરર
 ડાંમ માગેરે. જીવ પાપીં ૨
 હારે તુતો નાહાલ થયો મેળવીને નાથ, હારે તાર ખોળી જોને કે
 કાથુરે, જીવ પાપીં ૩
 હારે તાર ચિત કરે ભાત જાત ચાળા, હારે કશું નહીસરે કરમના
 કાળારે. જીવ પાપીં ૪
 હારે હમ્મએ હુપદની નીત્ય બળે હોળી, હારે બધી ઉમર તે રાખતાં
 રોળીરે. જીવ પાપીં ૬
 હારે તાર મન જુત એણીચેરે ભટકે, હારે રૂપીરાયના સત જોષ
 છટકેરે જીવ પાપીં ૭

પદ ૨.

પછે નહી મળે આવો જોગરે, અવસર આવ્યો છે.
 રૂંદે વાંધે છે વાસના રોગરે. અવસર આવ્યો છે,
 બલે પામ્મો તું ભરતખંડરે, અવસર આવ્યો છે.
 દુર થઈ જાય દાણાનો દંડરે, અવસર આવ્યો છે.
 થાને દીનખંડુ દાસરે. અવસર આવ્યો છે,
 વદી લેને તું સંતને વેણરે, અવસર આવ્યો છે.
 સોધીને કાઢને સંતનો સાથરે, અવસર આવ્યો છે.
 છતી દેહે થઈ જા સંતર, અવસર આવ્યો છે,
 કેડ બાંકીને ભજ ભગવાનને, અવસર આવ્યો છે.
 વેદ શાસ્ત્ર પુરે છે શાખરે, અવસર આવ્યો છે.

પદ ૩.

લોભ લાગ્યોરે લોભ લાગ્યો, હાથે કરીને માર માગ્યોરે. લોભ ૦
 હારે દશ મળ્યા તો પચીશ લેવા દોડે,
 હારે જીલમ કરી કરી દમડા જોડેરે. લોભ ૦ ૧
 હારે પચીશ મળ્યા તો કરે છે આધી વાતો,
 હારે તારા દીલમાં હજાર કરી ધાતોરે. લોભ ૦ ૨
 હારે ભોગજોગે જો હજારને બાળે,
 હારે પછી લાખ તણી લાલચો ઉઠાવે. લોભ ૦ ૩
 હારે કરોડપતી થવા ધારે ઉધામા,
 હારે મોટા શાહુકાર આવે ઉડી સામારે. લોભ ૦ ૪
 હારે અરવ અરવ તણી કરે પછી આશા,
 હારે માન વીના તો જાણજો નીશાશારે. લોભ ૦ ૫
 હારે રૂપીરાજ કહે લોભ મોટારે.
 હારે ચઉદ લોકનું રાજ તોએ તોટારે, લોભ ૦ ૬

પદ ૪.

તારા મનમાં જાણે કે મરવું નથી જો,
 જેમ પીંપળાના પાનને ખરવું નથી જા, તારા મનમાં ૦ ૧
 જો ઠેકાણે ઓરડી મંગળ ધાટડીજો,
 તે ઠેકાણે બંધાશે તારી ડાઠડીજો, તારા મનમાં ૦ ૨

ને ઠેકણે વાંછતર તારાં વાગીયાંને.

ને ઠેકણે લેવાશે તારાં છાજ્યાંને.

તારા મનમાં ૩

તારે પ્યારી વીના કેમ ચાલશેને.

ચુડા ભાગીને ખુણે એને ધાલશેને.

તારા મનમાં ૪

ને ઠેકણે લખીતી કંકો તરીને,

તે ઠેકણે લખાશે કળોતરીને.

તારા મનમાં ૫

કૃષ્ણ મહારાજની બનાવેલી રામાયણ.

દેવે કરેલી સ્તુતિ.

શ્રી રઘુનાથ તણા જય ગામ્પયે, ચીતવન ચરણકમળનું ચાહીયે,
હીરતન કરીને કૃતાય યમ્પયે, શ્રી રઘુનાથ તણા જશ ગામ્પયે,
અશુર ભાર અવની વાંધ્યો, બળવંત ધમસનાથને બાંધ્યો,

સંતોનો જ્યારે જોગ નવ સાંધો. શ્રી રઘુનાથ ૨

ભોમીગયાં જ્યારે બ્રહ્મની પાસે, સુરવીરપે બરતારે શ્વાશે,

અહીં બ્રહ્મા હવે શી ગતી થાશે. શ્રી રઘુનાથ ૩

વંદી વીરંચી વીનતી ધરીયે. ખીર સમુદર અમે સંચરીયે,

કમળા કંથને વીનતી કરીયે. શ્રી રઘુનાથ ૪

એમ કહી સુર સધળા મળીયા, પયોનીધી તણી તીરે પળીયા,

રામ સ્તુતિએ સેવ્યા સામગીયા, શ્રી રઘુનાથ ૪

ધ્યાન વીરંચી સમજ્યા વાણી, દેવોને જે જાણુરી જાણી;

કેશવજી બાધ્યા જે કલ્યાણી. શ્રી રઘુનાથ ૫

પુરવે તમારી હું પીડા જાણુ, જુગત અધરમે જે અકળાણુ,

તે અસુરોનો હું અંતજ આણુ, શ્રી રઘુનાથ ૭

ત્રીપુરારીએ લઈ કષ્ટ તમારૂં, વર આપતી વેવા રાખ્યું બારૂં

માટે માનવ થઈ હું રાવણુ મારૂં શ્રી રઘુનાથ ૮

શ્વર અવતાર ધરો વાંદરમાં પાસે રહેજો મુત તેં અવસરમાં,

હું પ્રગટીશ દશરથનાં ધરમાં. શ્રી રઘુનાથ ૯

વાવા ત્રણ સહીત હું આવીશ, રામચંદ્રનીજ નામ ધરાવીશ,

બળવંત મારૂં ખીરહ બતાવીશ. શ્રી રઘુનાથ ૧૦

મહાલક્ષ્મીને જનક ઘેર જોડીશ, તે વરવા ત્રંબક ધનુષ તોડીશ.

મહામમદ ફરામ નું મોરીશ, શ્રી રઘુનાથ ૧૧

યજ્ઞ ધાતી રાક્ષસને મારીશ, પદરજ પરશે અહલ્યા તારીશ,

તાત તણી આજા શીર ધારીશ, શ્રી રઘુનાથ ૧૨

સીતા લક્ષ્મણ સાથે વન રહીશું, નાશીકા શરબની મહીશું,

ખજ દુષળ ત્રીશુરારીને લઈશું. શ્રી રઘુનાથ ૧૩

મારીચી માર્છક મરધને મારાશ દરા હરી રાવણુને મારીશ,

સીતાની શોધ લેવાને સધાવીશ, શ્રી રઘુનાથ ૧૪

જટાયુ મારો ડરી થાપીશ, કબંધ રાક્ષસના કર કાપીશ.

સવરીના બંદરી જગી વર આપીશ. શ્રી રઘુનાથ ૧૫

હરખે અવતર્યો હશે જે દીવથી સખે કરીશું હું તે સુમીવથી,

વાણી વિતજને હું મારીશ છત્રથી, શ્રી રઘુનાથ ૧૬

વાસુપુત્રને મુદ્રોકા આપીશ તે દારા લંકાને ખાળીશ,
 વ્રાહ્મરને ઘટ શક્તા ધાલીશ. શ્રી રઘુનાથ૦ ૧૭
 જ્યાંજ્યાં ધરણીતળે પગ ધાલાશ ત્યાંત્યાં તિરથ કરી જન તારીશ
 વિષ્ણુભકિતનો મારગ વધારીશ. શ્રી રઘુનાથ૦ ૧૮
 સેન સહિત જાશુ સિંધુ ત્રશ શરણે વિભીષણુ લેઈશું તરત,
 કપી કર શેતુ સરજવીશુ ચટપટ. શ્રી રઘુનાથ૦ ૧૯
 ઇંદ્રિજીત સુપીશ લક્ષ્મણને હુ હણીશ ઘટકરણુ રાવણને,
 લંકાપતા થાપીશ વિભીશણને. શ્રી રઘુનાથ૦ ૨૧
 જનકી અગનીથી લેઈશું સંગે મધે શ્રી સેતુને કરશું ભજે,
 આવી અન્નેધ્યા વધારીશું રંગે. શ્રી રઘુનાથ૦ ૨૨
 ભરથાદિકના શોક સમાવીશ ગુરુજન સહુને શીશ નમાવીશ,
 રાજ રહુ કરી પ્રજા રમાડીશ. શ્રી રઘુનાથ૦ ૨૩
 કરમ ભકિત જ્ઞાનાદિક બતાવીશ અધરમ મારગ કમળનો હઠાવીશ
 રહેતામાં કરતા જુગ વરતાવીશ. શ્રી રઘુનાથ૦ ૨૪
 પ્રાણને તારવા કીરતી પ્રકાશીશ અવધપુરી જન સ્વરંગે વાશીશ,
 સધામ જઈ મારૂ રૂપ વીકાશીશ. શ્રી રઘુનાથ૦ ૨૫
 એવા વચન સુણી દેવજ હરખ્યા પુષ્પતણી વરસાવી છે વરશા,
 દેવ અવતરયા આગની સરખા. શ્રી રઘુનાથ, ૨૬
 ચમત્ર શુક્લનવમી મધ્યાને રામચંદ્ર પ્રગટયા નીજ નામે,
 ગુણ પ્રગટયા તે ગવાયા ગાને શ્રી રઘુનાથ૦ ૨૭
 કૃશ્નારામ કહે કૃશ્નને ગાતાં ચિંતન વાધે નીત ચડીઆતાં,
 મરણાદીક નાશે મધ માતા, શ્રી રઘુનાથ૦ ૨૮

કૃશ્નારામતાં પદ ૧.

જોવિંદ ગુણુ ગાને તેથી મંગળ થાશે
 પાપ તાપ સરવે જાશે તેથી મંગળ થાશે, ૮૬૦
 અભાગીઆનો તું તજને આશરો,
 સંત સંગતનો તું જાને તેથી મંગળ થાશે. જોવિંદ૦ ૧
 દેવાદીક તારે પાએ લાગશે
 ગુણુ તારા સહુ ગાશે તેથી મંગળ થાશે. જોવિંદ૦ ૨
 ઘસના ઘજદર દુર કરવાને,
 રામ રામને મોકલશે તેથી મંગળ થાશે જોવિંદ૦ ૩
 સંકટ તારા હરવા શ્રી વાંઠલ,
 એતો ચક્ર ધરી પ્રભુ ધાશે તેથી મંગળ થાશે. જોવિંદ૦ ૪
 પુરષોત્તમ તુતો કરને તારા પ્રીય,
 લેને તે શરણે તું જાને તેથી મંગળ થાશે. જોવિંદ૦ ૫
 કૃશ્નારામ કહે છે કૃશ્નને ભજતાં,
 તારૂ જન્મ મરણુ જીતારો, તેથી મંગળ થાશે. જોવિંદ૦ ૬

ઠાકોરજીને પોરાઠવાનું પદ ૨.

પોઢો પોઢારે સારંગમાંપ્રાણી તેરા અખીઆમે નીંદ્રા ભરાણી,
 હારે એમ કહે કડશલ્યા માધ તુને નિંદ્રા બગાસા આધરે. પો. ૧
 હારે પ્રભુ અંગશે આજસ મોડો, કમરસે પટકા છોડારે, પો. ૨

હારે પ્રભુ ધનુષમાથાં તમે મેલો, હારે સન્યાપર સાત્ર. પો. ૩
 હારે સીતા સતવતી નારી, હારે એને સુંદર સેજ સુધારીરે પો. ૪
 હારે લક્ષ્મણજીને આજ્ઞા કીજે, હારે પીછે પાઉ પરંગપર દીજેરે,
 હારે કૃષ્ણારામ કહે કર્જેડી, હારે પ્રભુની અખંડ રહીયો જોડીરે. પો. ૫
 પદ ૩.

કરૂણા નિધાન કરૂણા કરો, મન માન્યા માધવ,
 હરજી હર ભકતની હરે ધરો, મન માન્યા માધવ,
 ગોવીંદ વીના કંઈ ગમતુ નથી, મન માન્યા માધવ,
 કેશવજી શું કહું કથી મન માન્યા માધવ,
 સ્વાન સમાન આ સંસારેરે, મન માન્યા માધવ,
 પ્રીછો પણ ના આવે તેનો પારરે, મન માન્યા માધવ,
 મત મત બાળુ મન તેનું કારણરે, મન માન્યા માધવ,
 વશ નથી થતુ જેમ વાશરે, મન માન્યા માધવ,
 પીડના પંથમાં પાછુ પડે, મન માન્યા માધવ,
 મીથ્યા મનોરથમાં મજે, મન માન્યા માધવ,
 જ્ઞાનના લોભી ના ગમેરે, મન માન્યા માધવ,
 દામા દારા રૂપી દોરરે, મન માન્યા માધવ,
 જકડીયું તે શું કરશે જોરરે, મન માન્યા માધવ,
 ઉગારવાનો નથી આરોરે, મન માન્યા માધવ,
 કૃષ્ણજી કૃષ્ણારામને ઉગારો, મન માન્યા માધવ,

પદ ૪. રાગ વેરાવળ.

આજસ તજને અમાંગીયા, ગોવીંદ ગુણ ગાતાં. આજસ. ૧
 રામે આપ્યા છે રોટલા રૂડા લાગે છે ખાતાં. આજસ. ૨
 સાર સાર કહી શકના, ભલા સખડકા ભરીયા; આજસ. ૨
 હડીલા હઠડે દામ દેજી, તને હરી કેમ વીસારીયા. આજસ. ૩
 અન્ન વસ્ત્રની આશથી, ધાયો પ્રેરે છે અંત્યા, આજસ. ૩
 લખરે ચોરાશીમાં ભટકવુ, તેની તે કાંઈ અંત્યા. આજસ. ૩
 કૃષ્ણ ભજન વીના કુતરા, થઈ લખ લખ પ્રરશો. આજસ. ૪
 કકડો કોઈ નાંખે નહી, માર ખાઈને મરશો. આજસ. ૪
 માઠો દેહ મંજરનો, કેઈ પેરેરે ધરશો, આજસ. ૫
 છોડ છોડ કરી સહુ હાંકશે મીયાંઉ કરી મરશો. આજસ. ૫
 છુટશે ઘેર જોલા તણે, ગરધન ગુણ નાંખી, આજસ. ૬
 જે જેમ તે તેમ તાણશે ધણીની બીક રાખી. આજસ. ૬
 આજ સેવા કર સંતની, હરી હઠડામાં આણી, આજસ. ૭
 નહીને પાડા થઈ પંથમાં, મરશો કેમ પાણી. આજસ. ૭
 માટે હરી નાચી રીઝવો, કરમ કુડારે છુટો, આજસ. ૮
 ઘોડારે થઈને ઘાસમાં, પગ શાનેરે કુટો આજસ. ૮
 કીરતન કરો શ્રી કૃષ્ણનું મુકી બીજરે વાણી, આજસ. ૯
 બક બક થઈને બોકડા, ખાશો ખરશાણી, આજસ. ૯
 ગુરજીને માઓ જોવિંદને, ધણા કાઢીને ધાંટા, આજસ. ૧૦
 તો જિંટ નહી અવતરો ખાવાનેરે કાંટા. આજસ. ૧૦
 માનીતી માનવ દેહ વીશે, હરીના મારગ આલો

હસ્તી થઇને મસ્તીઓ, માથે નહીં કુળ ધાલો.	આળસ૦ ૧૧
કૃશ વિસારયા તે ઠાડશું, બહુ અવતાર ધરશો,	આળસ૦ ૧૨
વાંદર થઇ વરણાગીયા, કાળે મુખરે ફરશો.	
હરીગુણ માતાં તુજને, ટાઠ વાય શરીરે,	
બગલા થઇ કેમ બેસસો, તમે જળની તીરે.	આળસ૦ ૧૩
ગુણલા ગાઓ ગોવિંદના, શું લાગોછો લોભે.	
ગુડ થઇને ધુસુસો; તમે ખરને મોભે.	આળસ૦ ૧૪
કૃશ કથારસ અનુભવો, કને છો તમે સરવા,	
કાળ નોળ વણીયર તણા દેહ છુટોને વરવા	આળસ૦ ૧૫
પામી ઉત્તમ દેહને હરી ચીતથી ન મુકો,	
નિત્યે ધર ધર માગશો, તમે લુખોને સુકો.	આળસ૦ ૧૬
રીંછ રોઝને વાધની છે નરનીરે કામા,	
તે છુટવા છત્રીલાને બળે, તમે મુકીને માયા.	આળસ૦ ૧૭
ચેતી શકો તો ચેતજો, શું કહીયેરે ઝાઝુ.	
હરી વીના જીવવું, દુઃખડુ કહેતાં હુંતો લાજુ	આળસ૦ ૧૮
માનવદેહ મોંઘો જડ્યો, કાંઈ સાથ ન સજીયે,	
રામ કૃશ સરવે તજી, ભગવાનને ભજીએ.	આળસ૦ ૧૯

રાગ ર રાગ મેવાડો.

દીવેલ તો ખુટયું'રે દુસઠા ખાંડતારે, પ્રાણીયા કીધું એવુંરે કામ,
આદર કરતારે આયુસ વહી ગમુંરે, સુખમાં તો સમરયા નહી.
શ્રી મનુષ જનમરે મહા મણી જડ્યો, બજવાને શ્રી સારંગપ્રાણ,
વહોરતને વહોરીરે કાચ કથીરનીરે, કહાવે વળી સહુમાં ચતુરસુખજી,
જ્યાં બગી વેહેનોરે ગાતર ગાંઠીરે ત્યાં લગી સડકો કરતુ હેત,
દોહલી વેળાનોરે સંગી એક રામછેરે, ચિતડામાં ચેતી શકાય તો ચેત
જીયાને કાટેરે ભાષ ભાષ શું દોડતોરે, આગળતો આવેછે મહાઅરજી
રામકૃશ પ્રયેરે સાચા સેવજેરે, તે પ્રભુ રાખશે તુજને શરણ,

પદ ૩.

સામાન સંભાળરે સંગી તારા ચાલાયારે, જે વળી આવતા તારે હાથ
ઘીડીયો સધળારે શીથળ વીથળ થઇરે લાકડીતો ઝાલીછે ઉંદરને કાળેરે
પરને આંગણેરે ઉભો વળી સાંજને પ્રભાત, ધધો કરતારે ઘોળાં આ
વીયારે બલપણ શું કરયુંરે, બારે મારે જનેતા નવ માસ, રામનામ
લેતાંરે રસના આદરીરે, કીધી તેંતો વિપયા કરી આશ, ખુશીબળ
સાથેરે બંધનમાં પડ્યોરે, જઇ બીડી બાવળીયા શું બાથ, રામકૃશ
પ્રભુરે સાચા ચેવજેરે, વાલો મારો નરક નીરવાણુ નાથ.

સુકુંંદ.

રાગ કાફી પદ ૧.

કપોતની કહેછેરે, કંથ માફ કહ્યું કરો.
સીચાણાનો ભેરેછે, પારધિયે બાણુ ભર્યો,
અહીંથી ઉઠી જઇ અળગી હરીયે, આ દેશ તજી પરદેશ,
મરમ વચન પીયુ મારારે માનો, લાજ નહીં લવલેશ
પ્રમાદને મેલોરે, રાંક વેણી રૂદે ધરો.

કપોતની૦ ૧

કપોત કંથ કહે કાપર કામની હોનાર છે તે હશે;
 ખતરુ શાલ તે સેજમાં ટળશે કર્યુ કરતારનું થશે,
 હરદે રાખોરે મુખે કૂસ્ન કૂસ્ન ઉચરો. કપોતનીં ૨
 અહીં ઉચ્ચો પારધીને પાપ ડગ્યો આણુ તે વાર,
 સિંઆણાનું છેદાયુ શીર કુપણુ કરતી કીરતાર.
 ભાવે ગુણુ જાખોરે જળજળ તરો તરો, કપોતનીં ૩
 તન તરવર પ્રાણુ ગખડો પ્રવુતિ નિ વુતિ બે નાર,
 અહંકાર અહીંને જરા પારધી કરોધ સિચાણો નીરધાર.
 મુકુદ મનમાંથીરે પ્રભુ નવ રાખો પરા. કપોતનીં ૪

ભક્તમાળા.

મણુપત ગુરને લાગુ પાય, કરો કીરપા સરસ્વાત માય,
 જાદવ કુળ પ્રગટયા ભગવાન. દહીત તણા ઉતારયા માન.
 જળમાં ગજ મુટાવ્યો જઇ, તેવી કીરપા કીધી તહી,
 પાંચ વરસનો ધરવજી આગ, મહા વનસાં લીધી સંભાળ-
 પ્રભુએ ઉગારયો પ્રલ્હાદ, હિરણ્યકશ્યપાં ઉતારયાં જ્ઞાન,
 વખ ફેડીને વખીયા કરી, ઉતારયા ચંદ્રહાસ હરી,
 ધના ભગતનું રાખ્યું હેત, વણુ ખીએ નીપજાવ્યું ખેત,
 પાંડવ ઉપર કીરપા કરી, લાખા મદથી ઉગારયા હરી,
 સતી તણાં માન રાખ્યાં ધીર. બરી સભામાં પ્રયાં ચોર.
 કસઈ તણી હતી કીંકરી તે દાસીને રાણી કરી.
 મીરાંઆમનું શું મલ્યું મન, એકઠાં ખેશી આરોગ્યા અન
 રોહીદાસ ઉપર કીધુ હેત, શ્રોધળ લીધુ કરી વીવેક,
 નામદેવ ઉપર દયા કરી, મુઘ ગાય સજીવન કરી,
 ખોડાણાના પુરયા કોડ, આપ પધારયા શ્રી રણુછોડ,
 કખીર ઉપર કરણા કરી આપ પધારયા શ્રી નરહરી.
 નરસિંહ મેહેતાને આપ્યો હાર, એવા છો પ્રભુ વિશ્વાધાર
 દુરજોધન દુખ પામ્યો ધણુ, સત રાખ્યું તમે સેવક તણુ
 હરીચંદ્રને સુખ આપ્યું નાથ વધકુઠે તેડળો સાથ.
 અન્નમેળને ગુણુકા નાર, તે તમે ઉતારી પાર.
 અહલ્યા શલ્યા થઈને તે પડી તમારા ચરણે ઓધરી,
 મોદુદ્ધવજ તમકધજ રાય અરધંમ માગુ નીરધાર,
 કરવત મુકુ કાપુ શીરા, માગ માગ કહે જીગદીશ.
 વિદુરજનાં રાખ્યાં મન શાખ ફેડીને કીધાં અન
 બળરાજનું કીધુ કાજ પ્રથવી તળેનું આપ્યું રાજ
 જળધરની જીત્યા નાર કોડ પોહોચાડયા દીન દયાળ,
 ભસ્માગદ શંકર શુભ દેવ ઉમીયા સહીત રાખ્યા મહાદેવ,
 સુગ્રીવને સુખ આપ્યું વળી પહોચાડયો વધકુઠંપુરી,
 રાવણુ નીરધ રાખી રામ વિભીક્ષણને આપ્યું રાજ.
 કાળઅહર્યા મુકાવ્યા માત કંઈ શટ રહે એ કારણ છોત
 માસી પુતનાના સોખ્યા પ્રાણુ બાણેજ થઇ બેઠ્યા ભગવાન
 દધત રાક્ષસનો ભય નવ મણે તણુ વજર મણુમાં હણે,
 એટલે જાણી પ્રભુ કીધી દયા મને કર મહતાં ધણાં દીન મયાં

કરગરી કહુછુ કરજોડ સરણે રાખો શ્રી રણછોડ
ભાવે કભાવે દયા કરી એકવાર ખેલો શ્રી નરહરી
પ્રીતમદાસનો બનાવેલો કંકો.
રાગ ધોળ.

- કરીએ શીકુરણ ઉપાસના ધરીએ રૂઢ્યામાં ધયાન
કરીએ નહી ગરબવાસનાં ઠઠીએ ઠીક નાદાન કરીએ૦ ૧
ખોટો ખેલ સંસારઠી આતસબાજીનો રંગ
કરતાં વર વીલા ધણી ક્ષણમાં થાશે તે ભંગ કરીએ૦ ૨
ગુરુ ગમ ગામ્રએ ગોવિંદને જીવવું જાખમ જાય
દાન દયા એન દીનતા તે તરવાનો ઉપાય કરીએ૦ ૩
- ઘટ ઘટ પ્રત્યે રચના ઘણી ભરીયા રતન ભંડાર,
હીરા પાતીની હાટડી સદૃશ પાલન હાર કરીએ૦ ૪
નીરમળ નામ નારાયણનું જીગતે જપસે જે કાચ
અવીચળ પદવી તે પામશે આવાગમન ન હોય. કરીએ ૫
ચિતવન કરીએ ચિદરતું ઇશ્વર ખેલે છે આપ
એને સમરે સુખ હપને ટળે ત્રાવીધીના તાપ. કરીએ૦ ૭
છે છતી વસ્તુ દેખે નહી જીવતું જે અજ્ઞાન,
માયા પડદા મધ્યે પડે ભુલવનીનું ભાન કરીએ૦ ૭
જનમ મરણ તણી આપદા નથી કાંઈ સંકટ મેલ
ધધો કરતાં ઢળી પડ્યો જેમ કાંઈ ત્રાણીનો ખેલ. કરીએ૦ ૮
ઝાઝા લોભે લોભી રહ્યો ત્યાંના મધુલાળ,
તેમ તેમ તૃણ્યા વધી ઘણી કુટાયો કંઈ કાળ કરીએ૦ ૯
નઉતમ દેહ દુરલભ દેવનો પ્રાણી પામ્યોછું તેહ,
હીરો નીજારે નાખીયો તેમાં ન રહ્યો સંદેહ કરીએ૦ ૧૦
ટેક ધરીએ નીજ નામની સેવા સમરણ ધ્યાન
હેતે હરી રસ પીજીએ સુકી થાન ગુમાન કરીએ૦ ૧૧
ઠીક ઠીને ખેસીએ સખીનેરે વીશ્વાસ
જઠરામાં જોણે જાળવ્યો પરહર પારકી આશ, કરીએ૦ ૧૨
ઠગમગ ઠાલી શાને કરે તારૂ ધરાયુ નહી થાય,
ગમતું થાશે ગોવિંદનું કોઈનું જાણ્યું નહી જાય. કરીએ૦ ૧૩
ઢાંક્યો પાવક ધુમરે ઢાંક્યો વાદળ સુર
માયાએ ઢાંક્યો આતમા સમજણ રહી ગઈ છે દૂર કરીએ૦ ૧૪
- રણ સંબધે આવી મળ્યા, સુતવીત દારાને દેહ;
લેવા દેવા જ્યારે મટે મારગ લાગશે તેહ. કરીએ૦ ૧૫
તોણ્યુ તત્વ ત્રીલોકમાં નહી હરી નામ સમાત,
બીજા સરવે એ બાદલુ અંતે આવે નસી કામ. કરીએ૦ ૧૬
ચિરતા કરી તું ન્યાળજે રૂદે કમળમાં રૂપ,
બાહ્યા ભીતર બાળજે હરીનું અકળ સ્વરૂપ. કરીએ૦ ૧૭
દેહ તણ્યુ ફળ એહછે ભાવે ભણ્યે ભગવાન
બીજા સાધન સંસારના હરી નામ થમાન. કરીએ૦ ૧૮
વાન ધરજે પરીશ્રવણું જેમ કંઈ લોભીને ધન,
કામીને જેમ કામની એવું કરીએ ચીતવન કરીએ૦ ૧૯

- નીચે જાણો રહેવું નથી જુઠો જગત વિશ્વાસ,
એથી રહેજે તું અળગો, આઠે પહોર ઉદાસ. કરીએ ૦ ૨૦
- પ્રીત નિરંતર કીજીયે સદગુર સંતની સાથ,
રખે ઢોલી તું નાખતો, અમૃત આવ્યું છે હાથ. કરીએ ૦ ૨૧
- દોગટ દંડ સંસારનો સ્વારથનો છે રનેહ,
અતે કાઠ કાઠનું નથી તું તો તેનોરે તેહ. કરીએ ૦ ૨૨
- બાવન ઉપનીશદ વેદના તેતુ તત્વ વિચાર,
બારે બેદ ગુરૂદેવનો, કાઠ નવ પામેરે પાર. કરીએ ૦ ૨૩
- શીવ વીરચીતે સારદા, સેવે પદરજ સાર,
માયા મુરવની વરખડી મોરી ત્રીભુવન માય;
નિત્ય નઉતમ પુણે કરે, તાતી શીતળ છાંય. કરીએ ૦ ૨૪
- જીવ અનેક ઉપજવતી, સેવે શુરનર વૃંદ,
આણુંની આવે અજાણશ સકિને સરખો આનંદ. કરીએ ૦ ૨૫
- રહીએ ઇશ્વરને આશરે, ધારણુ ધારીને ધીર,
સુખદુખ એણીપેરે આવશે જેમ કાંઈ નાણીયેરમાં નીર. કરીએ ૦ ૨૬
- લીલા કાઠએ લેતું નથી, એણી ભુલવણી સોય,
નહ જેમ નજરમધી કરે કરી શકે નહી કાંય. કરીએ ૦ ૨૭
- વિશ્વ રહ્યું સહુ મોહીને જુડી બાંજીને જોય,
તેતો કરતા કારે રહ્યો જાણે જે જન કાંય. કરીએ ૦ ૨૮
- શશા શોધ સ્વરૂપને તેને સમજે સુખ થાય,
બાંધી રૂંધી ઉભુ કર્યું જેવું કારક સ્વરૂપ, કરીએ ૦ ૩૦
- બોગે બોટુ સરવે પડે ન જડે નામને રૂપ,
નિદરા માંહી દુખ બોગવે તેતો જાણે જોય. કરીએ ૦ ૩૧
- શંસય તેનો જ્ઞાનો રહ્યો, જેને અજાણીયાર,
અગનીને ઉધધ અડે નહિ, રવીને નહી અંધકાર. કરીએ ૦ ૩૨
- હરીનો મહીમા અપાર છે નીગમ નીરંતર ગાય,
અજ ઉમીયાપતી અહીપતી, નીશદીન ધ્યાન મોંધા. કરીએ ૦ ૩૩
- પ્રેમ પયોધરે ઝીલીયે સતગુર સંતોને સંગ,
પ્રીતમં તન મને તે થકી પ્રગટે પુરણુ રંગ. કરીએ ૦ ૩૪

દેવાનંદ.

ગરબી ૧.

તારા મનમાં જાણે છે મરવું નથીરે, એમ નીચે કર્યો નીરધાર;
તેમાં જુલી મયો બગવાનનેરે. ૨૬૦

ધન દોલત નારીને ધણા દીકરાંરે, જેતીવાડી ઘોડીને ધરનાર. તેમાં ૦

મેડી મંદીર ઝરખાંતે માલીયારે, સુખદાયક સોનેરી સેજ. તેમાં ૦

માઠી તકીયાને ગાલ મથુરીયારે, અતીઆડ કરે છે એજ. તેમાં ૦

નીચું કાંધ કરીને નમતો નથીરે, એવુ સાધુ સંધાતે અભીમાન. તે ૦

મરખાણી મોહનની મુરતીરે, તેની સાથે ન લાજેલ તાન. તેમાં ૦

પાપ અનેક જનમનાં આવી મળીયારે તારી મતી મલીનં મધ મંદ ૦

દેવાનંદના વાલાને વીસરી મયોરે, તારે મયે પડ્યો જમદદ. તેમાં ૦

તારે માથે નગારા વાગે મોતનારે, નથી એક ધડીનો નીરધાર,
તોય જાણ્યા નહી જગદીશનેરે. ૨૬૦

મોટા મેલીને રાજ મરી ગયારે, જોને જતા ન લાગી વાર. તોય.
તારે જોખન ગયુ જખ મારતુરે, માથે કાળા મટી ગયા કશ. તો.
અંતકાળે લેવાને જમ આવીયારે, તેનો ભારી ભયંકર વેશ. તોય.
રોમ કાઠી વીંછી તણી વેદનારે, દુખ પામ્યો તુ દધવના ચોર, તો.
સગા સવારથી મળ્યા સરવે લુટવારે, તેતુ જરી ન આલે જોર. તો.
જીભ ટુકી પડીને તુટી નાડોઝારે, થયુ દેહ તજ્યાનુ તત્કાળ. તોય.
દેવાનંદ કહે ન જાણ્યા મારા નાથનેરે, મલ્યો માણુસનો દેહ વિ;
શાળ તોય જાણ્યા ૦

આશારામ પદ ૧.

તારી ભક્તિ ખોડાણાને ભાવિરે, રણુછોડ રંગીલા,
જમણા હાથમાં તુગથી વાવીરે, રણુછોડ રંગીલા,
છંડ માસે તે ઠેક ચડાવીરે, રણુછોડ રંગીલા.
માહા મજલો કીધો મધરાતે, રણુછોડ રંગીલા,
આવ્યા ખોડાણાની સાથે, રણુછોડ રંગીલા,
દેશ ગુજરાતમાં કરી દયારે રણુછોડ રંગીલા,
વાલો ઉમરેઠ આવીને રહયારે, રણુછોડ રંગીલા,
ત્યાંતો પગલાં પુજ્ય છે તારારે, રણુછોડ રંગીલા,
તમ વીના તે લાગે સહુ ખારારે, રણુછોડ રંગીલા,
તાંતો પ્રગટ પારખું કીધુરે, રણુછોડ રંગીલા,
આખા લીંમડામાં એક ડાળ પીધુરે, રણુછોડ રંગીલા,
સઉને દરશન થાય છે સારારે, રણુછોડ રંગીલા,
જાણ્યુ કાખાને લાગે ખારારે, રણુછોડ રંગીલા,
લાભ લેવાને આવ્યા કાખારે, રણુછોડ રંગીલા,
કાખા દોડેને ભગત થાય આભારે, રણુછોડ રંગીલા,
આશારામને આશરે, તારારે. રણુછોડ રંગીલા,
વાલા તારીને પાર ઉતારારે, રણુછોડ રંગીલા,

કલ્યાણદાસ પદ ૧.

કાંઈક કરમનો કરનારો તે, શરણુ તમારે આયોરે,
મહાજાળમાં બાંધી નાંખ્યો, હવે હરી છોડાવોરે. કાંઈક ૧
પાપ કરતાં પાણું ન જોયું, હરીનું નામ હું લુહયોરે,
દુરજનની સંગત મેં કીધી, દેવાળામાં હુહયોરે. કાંઈક ૨
અનાથ જાંતુ રાંક આપડા, તેમાં મેં કીધા વાસારે;
લખયોરાશી ફેરા ફરતા, કરી મુકતીની આશારે. કાંઈક ૩
સોનુ કપુ જાંતર મંતર, તંતર મારે તુહુરે,
આ દુનીયામાં નથી ગમતું, મળવા આતુર હુહુરે. કાંઈક ૪
નામ તજો મહીમા મોટા છે, કાંઈ પાપી નર તારયારે,
જોતું જાણીને દાસ કલ્યાણે, પ્રભુ પ્રેમે પોકારયારે. કાંઈક ૫

દુરમતીયાં ડાહ્યાં થઇ આવે શાણા થઇ સમજવેરે;
 પ્રેમ ભક્તિમાં ભાગ પડાવે, અજ્ઞાન આગળ લાવેરે. દુરં ૧
 આપણા કુળમાં કેણે ન કીધું, તે આપણુ કેમ કરીએરે;
 વધરાગી થઇ નાટક નરાએ, તુળશી તીલક કેમ ધરીએરે. દુરં ૨
 જેવા તેવા હોય તે હરીના ગુણ ગાયે, તે કેમ ગાઇએરે,
 કૃશ નામની કથા થાય જ્યાં: આપણુ કેમ ત્યાં જઇએરે, દુરં ૩
 આપે કલેશ તે કરોધના ભરીયા, સઘળાને સમજવેરે;
 જમ કીકરનો મારજ પડશે, ત્યારે આડે કાઈ નહી આવેરે,
 કુળને તજસે ને હરીને ભજશે, સહસે સંસારનું મેણુરે,
 બણે નરસંધ્યો હરી તેને મળશે બીજી વાતે વહાશે વાણુરે. દુરં

પદ ૨.

વાસ નહી જ્યાં વધણુવ કેરો, ત્યાં નવ વસીયે વાસડીયાં,
 શ્વાસોસ્વાસ હરી સ્મરણુ ના કરે, તે સ્વાસ ધમણુ કેરાં સ્વાસ,
 જીભલડી જપમાળા ના જપેતો, તે જીભલડી ખાસડીયાં,
 જીવત જનમ તેનો નહિ લેખામાં, જેના કહેવાયાં હરી દાસડીયા,
 મોહનજીની માયાતજીને અવર માયા જેમ ફાંસડીયાં,
 બણે નરસંધ્યો ભારે મારી, તેણે માવલડી દસ માસડ ડીયા

પદ ૧. રાગ કાફી.

અતી છત્રી સારી શ્રી રણુછોડ છોગાળા
 મુખપર વારીરે, જાઉં કાનડ કાળા. ટક.

પીળાં પીતાંબર ને જરકસી જામા, ઓછી હુપરની અમુલ્ય,
 લટકે ને પટકે મન માઈં અટકે, નહિ નાથ સમુલ્ય,
 ભવ દુષ્પ બંજન ભક્તના પ્રતીપાળા. અતીં ૧

કેડે કદોરો કર કડાં સાંકળાં, પોંચીને બાજુબંધ,
 હમએ તે હાર હીરાના સોહીએ, મણી સાંકળી ગળુબંધ,
 તે પર આપેરે, મુગતાફળ માળા, અતીં ૨

મુસ્તકં પાધ અલંકી તોરો, કુંડળ ઝળકે કાન,
 બાલ તીલક હરીને કેસર કેરાં, શોભે છો બીનેવાન.
 આઢે અનાદરે રાજ ધણા રૂપાળા. અતીં ૩

નખ શીખ શુધી નંગ જડીત શોભીતા શણુગાર;
 એવા પ્રભુજી મારી રૂદીયામાં રહેજે દયા કરી આવાર,
 દેવતાને દુરલભરે નયણા ભરી ભરી ન્યાળા. અતીં ૪

એવા પ્રભુજી તમને અરજ કરછુ વળી પધારજે પ્રીતે,
 પ્રીતમના સ્વામી દરશન દેજે દરશન નીતે નીતે
 પરશન થઇનેરે ડોકાર ડોકારવાળા અતીં ૫

પદ ૨.

જાધર હરી કથા નહિ કીરતન સંત નહી મીજખાના
 તાં ધર જમડે દેરા દીના સાંજ પડે શમસાના. જાધરં
 મેરી મેરી કરતો મરગયો મુરખો, મીટયો નહી ગુમાન,
 સંત પુરુષની સેવા ન કીધી, કાસખીય હોય કલ્યાણુ. જાધરં

શાલ્યા કુલ્યા કયા શીરતહે કયા દેખલાવત અંખા,
 પલક એકમાં શીવ હો જાયગા, જેસા રંગ પતંગા. જ્ઞપર૦
 જ્ઞાન ગરીબને પ્રેમે બકતી જ્યાં સત્ય નામ ગુલતાના,
 વરેહ વધરાજે ગુરુ ગમ જાતે ત્યારે ધર કોટી કલ્યાણા. જ્ઞપર૦
 દર દુઃખમાં દઈ રહ્યા બાઈ કયાં યુદ્ધ કયાં જીવાના,
 કહેત કમીરા સુણે બાઈ સાધું છોડ દીયો અંબીમાના. જ્ઞપર૦

કૃષ્ણારામ.

તમે જોઈદ ગરીબની વારેરે. મારી કરણી ના જોશો. ૮૬૦
 લક્ષ્મીવર રાખજો લાજરે, મારી કરણી ના જોશો.
 હાખરે ચોરાશીના ફેરામાંરે, હું બટકયો વારંવાર,
 અતી ધણી ભોગવી આપદારે, હવે હરજીવું પામ્યો છું. માં
 ઇચ્છુ દારાના દોરથી, કાંઝ વીવ બંધાણા બંધ,
 છબીલાજી હવે છોડીએરે, તમ સાથે સંધાવી સંબંધરે. જ્ઞ
 સવમનીર સ્વામીએ, મુને કાંઈ વીધ વીધ દીધા દંડ,
 જો તે દીન પાછા આછા આવશેરે, તોતો થાશે ખીરૂં અંદરે.
 અક્ષરણ શરણુ જે કાવીયા, તે ગાંભ્યા કોષના ના જાય,
 વહે વહે એમ નીમદારે, તેતો નીરમે નીરભય થાયરે.

જ્યાસ વચનથી સાંભળ્યા તમે. આદી નાથના નાથ.
 ચરણ શરણુ હું આવીયોરે. હવે હરજી હેત જાણો હાથરે,
 દોષ દહન કરો નાથનારે, કરમ કરોરે બક્ષીશ.
 કૃષ્ણ કરી મુને કહાડીરે, મોહ જાળ થકી જગદીશરે,
 વીમળ કરો મારી વાસનારે, જમમ વિષ્ણુ વહે વીમ્વાસ.
 આશ્રીત રહીતો હગારીયેરે, દીનમની દાસને દાસરે,
 અન્ય ઉપાધી હટે રહેરે, એમ સાચવજો શીરામ,
 એક છે આપણો આશરોરે, કરજોડી કહે કમરામરે.

રૂઢનાથદાસ પદ ૧.

રંગીલો રંગીલો રણછોડરાય રંગીલોરે,
 મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, સુંદર છેલ છબીલો,
 દવારકાથી ડાકોર આબ્યા ચલાવવાને ચીલો. રણ. ૧
 મોટા મોટા મુનીજનને, વનમાં વસ્યો રંગીલો. રણ. ૨
 કોષ કશનનો પાર ન પામે, મુરીવર બીનો. રણ. ૩
 રૂઢનાથ સ્વામી શામળીઆ, કદી ન મેલુ વીલા. રણ. ૪

પદ ૨.

હું વારી હું વારી મુગટપર હું વારીરે;
 મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, કુંડળકી છબી ન્યારીરે. ૮૬.
 હાથે તે દાર બાણુબંધ લટકે, જરકસી જામે સારીરે. મુ. ૧
 કટી મેખલા કાંકણ માળા, મુગટ મંગળકારી. મુ. ૨
 રૂઢનાથના સ્વામીને ચરણે, જે આવે તેને દે તારી, મુ. ૩

પદ ૩.

એ આપો એ આપો, પ્રભુજી મને એ આપોરે;
 રૂઢનાથના સ્વામી સામળીયા, તમ સાથે છે દાવોરે. પ્ર. ૩

મહાય વલમવરતની સેવા, દાસતો દાસ કરિ થાપોરે, પ્ર૦ ૧
 સસાર માયા જાળ છે જુડી કપા કરોને કાપે. પ્ર૦ ૨
 વાસ વંદાવન ઠાકોર માંહિ, દવારકાંની છાપો,

પદ ૪.

વરધોડો વરધોડો વલમનો વરધોડોરે,
 આલોને જોવા જઈયે, વાલમનો વરધોડોરે;
 હાથીને સાથી સહ જીવુગારયા વચ્ચે કલંકી ઘોડો. વાલમ૦ ૧
 મોઠા મોઠા સંધવી થઇને દરશન કરવા દોડો. વાલમ૦ ૨
 લક્ષ્મીજીને મંદીર પધારવા, સુખ સન્યામાં પોટે. વાલમ૦ ૩
 આઠે દહાડે શુકરવાર દાસ રૂઢનાયે જોડયો. વાલમ૦ ૪

દયારામ પદ ૧.

નંદનો છબીલો છોગાજોરે;
 સખી એની અણીયાણી આંખ કાળજી કરેરે;
 માફ મન મોહયું છે અલખેલેરે,
 બલીહારી બલીહારી ખમાજ ખમાજ, ચીત માફ ચોરયું છે એ.સા૦ ૧
 નટવર નગર સલુણો સામળીયોરે,
 સખી એનું હસતું છે મંદ જીલમી જોરેરે,
 માફ મન મોહયું છે એ અલખેરે. બલીહારી૦ ૨
 વ્રજપતી વહાલા નથી આજે જનનેરે,
 સખી એનું વજર થકી કાળજી કઠોરેરે,
 માફ મન મોહયું છે એ અલખેરે. બલીહારી૦ ૩
 સખા મને વ્યાકુળ કરી છે એની વાંસળીરે,
 ખુખી જેની ખસતી નથી નીશબેરેરે,
 માફ મન મોહયું છે એ અલખેરે, બલીહારી૦ ૪
 સખી એમને આવડાં રૂપાળાં કોને કીધા હશેરે,
 નેણુ મારાં એમનાં મુખ ચંદ્ર ચકારેરે,
 માફ મન મોહયું છે એ એ અલખેલેરે. બલીહારી૦ ૫
 દેહનો નિભાવન પ્રિતમ પાતળીઓરે,
 સખી હુંતો જાણું એને જીવવાની દોડરે,
 મન માફ મોહયું છે એ અલખેલેરે. બલીહારી૦ ૬
 દયાનો પ્રિતમ અખંડ આવે છે મારે હાજને ચડયો,
 સંબી એનો ચતુરના ચિતડાનો ચોરેરે,
 મન માફ મોહયું છે અલખેલેરે. બલીહારી૦ ૭

લોખ લગતના ચાખડા.

પ્રાણીયાં બજલેને કીરતાર આતો સ્વપનું છે સંસાર. ૨૬૦
 ધન દોલતને મલ ખજાનો પુત્ર અને પરીવાર
 તેતો તજ તમે જશે એકલા ખાશે જમનામારે. પ્રા૦ ૧
 હંચી મેડીને અજાજ જરૂઆ ગોખ તણો નહી પાર;

જનપતી તો ચાલ્યા ગયા તેના બાંધ્યાં રહ્યાં છે ખારરે,
 ઉપર દુલ્હાં ફરફરેને હેઠળ શ્રીફળ ચાર;
 ઠીકં કરી એને ઠાઠીમાં ઘાલ્યો પછે પુઠે પડે પોકારરે. પ્રાં ૩
 મેજ તળાઇ વીના સુતો નહીને કરતો હુનરે હજર;
 ખેળી ખેળીને બાળશે જમ લોહુ ગાળે લુહારરે. પ્રાં ૪
 શમશાન જમને ચેહ ખડકી, તે ઉપર કાબતો બાર;
 અગની મુકીને અગળા રહે, પછી અંબે ઝરે અંગારરે. પ્રાં ૫
 સ્નાન કરવા સઉ ચાલીયા મળી નર સધળાને નાર,
 ભોળેભગત કહે દશ દહાડા રોષને વળતી મુક્યા વીસારરે, પ્રાં ૬

ચાખખો ૨.

જીવને સ્વાસ તણી સગાઇ ધરમાં ધડીન રહે બાઇ;
 બાપ કહે છે બેટો અમારો માતામંગળ ગાઇ;
 ભેની કહેછે બંધવ અમારો ભીડ પડે ત્યારે બાઇરે. જીં ૧
 લીધુંને ધુધુ આંગણુરે કાઢ્યારે વેળા થઇ;
 અડશીમાં તમે અમડશી, એમ લોક કરે અતુરાઇરે જીં ૨
 ધરની નારી ધડી ન મુકે અંતે અળગી રહી;
 ભોળે ભગત કહે કંથ વળાવી તરત બીજને ગમરે જીં ૩

ચાખખો ૩.

દેશી સંત તણી લાવીરે, બેળાં ફરે બાવો ને બાવી. ટેકં
 મોટા કપાળે તીલાં કરેને વળી ટોપી પટકાવો;
 કંઠોને ખલતો માળા ગળામાં કાન મુદ્રા લટકાવીરે. ટેં ૧
 સંત સેવામાં સુખ ધણુરે કરે સેવા મન બાવી;
 તન મન ધન સોંપે એ સંતને પ્રીતિઓ લગાવીરે. ટેં ૨
 એવું એવું જ્ઞાન દીએ બહુ હેતે બોલાવી;
 ભોળે ભગત કહે રાખ્યા ચાહુમાં ભેખે ભરમાવીરે. ટેં ૩

ચાખખો ૪.

ભેખતો બાવર થકી હુંડારે, મેલાં અંતરમાં હુંડા. ટેકં
 ટકો પછસો ટેલ ગામ ગામ માવે નળી ખેતર ખેતર હુંડાં;
 જોની વાસે ધાય તેનો કેડો ન મેલે, જમ કટકના હુંડારે, બેં
 તાંખીયા સાર ત્રાગુ કરેને વળી કામ કરે તે ઉઠાં;
 ધન ધુતવા દેશ દેશમાં ફરે, જમ સુલકમાં મુંડારે, બેં ૨
 ગામ બંધાવી ચાકરી કરેને, ઘેર રાખે અગન કુડા;
 ભોળે ભગત કહે કરમની કોટી પાપતણાં ઝુડારે. બેં ૩

ચાખખો ૫.

જોઇલો જગતના બાવારે, ધર્યો ભેખ ધુતીને ખાવા. ટેકં
 જ્યાં પ્રેમદા ઘણી પાણી ભરે, ત્યાં જય નીત નીત નાવા;
 રાંડી છાંડી નારનો નર ધર ન હોય; ત્યારે બાવોજી બેસેગીતાગાવા
 લોકનાં છોકરાને તેડી રમાડે વળી પરાણે પ્રીત ચાવારે;

મહસ્થની સ્ત્રી રીસાઈ જાય ત્યારે આવોજ જાય મનાવારે. ૭૦
ધુપ કરેને આવો ધ્યાન ધરે, ભોળા લોકને ભરમાવા;
ભોળેભગત કહે ભાવે શું સેવે એને જમપુરીએ જવારે. ૭૦

ચાખખો ૬.

ભરમાવી દુનીયાં ભોળારે આવો ચાલ્યો બહુતી ચોળી. ૮૬
ઠોરી ધાગાને વળી ચીડી કરીને આપે ગુણુકારી ગોળી,
જીવને હણતાં દયા ન આણે, જેમ ભીંસ કાફર કોળી. ૭૦
નીત નીત દરશન નિમ ધરાવે, ઘેર આવે ત્રીયા ટોળી;
માઈ માઈ કરીને આવો બોલાવે, હમય કામનાની હોળી ૦ ૦
સધળા શીસ્યને ભોળા કરી ખાઈ ખીર ખાંડને પોળી.
ભોળે ભગત કહે ભવસાગરમાં આવે ખોરયા બોળારે. ૭૫

ચાખખો ૭.

મુરખો રળી રળી કમાણોરે, માથે મેલ્લશે મોટો પાણો;
ધાઈ ધુતીને ધન ભેગું કીધું એતો કોટી ધ્વજ કહેવાણો;
પુન્યને નામે પાજઈ ન વાપર્યો અધવચથી લુટાણોરે. મું ૧
ભરયા કોઠાર તારા રહેશે, નહી આવે સાથે દાણો;
મશાલુની રાખમાં રોળાઈ ગયા કંઈક કોણુ રંકને રાણોરે મું ૨
મંદીર માળીયા મેલી કરીને નીચે જઈ ઠેરાણો;
ભોળે ભગત કહે મુવા પુઠે, જીવ ધણો પરતાણોરે. મું ૨

ચાખખો ૮.

મુરખો મોહી રહ્યો માફરે, તેમાં કાંઈએ નથી તાફ. ૮૬
સાત સાયર જેની ચોકી કરતાં ફરતું નીર ખાફ;
ચઢેદ ચોકડીનું રાજ ચાલ્યું ગયું રાવણાદિક વાળુરે. મું ૧
દુખને તો કાઈ દેખે નહી, ને સુખ લાગે સાફ,
વળા વેળાની છાયડી તારી, વળી જશે વાફરે. મું ૨
હરી બજનમાં હેતજ રાખો. શમરણુ કરો સાફ;
ભોળેભગત કહે રાખો રહેમાં, પ્રભુનું બેજન પ્યાફ. મું ૩

ચાખખો ૯.

ભગતી શીશ તણુ સાદુરે, આગળ વસમી છે વાડુ. ૮૭
એક દીવસ તો આવી બની રાજ મોફધ્વજને માથે;
કાશીએ જઈને કરવત મુકાબ્યુ હરીજનને હાથે. ૭૦ ૧
સત્યને કાળે તણે વેચાયા રોહીદાસને રાણી;
રૂપીને વાસ્તે રાજ વેચાયા ભરવાને પાણીરે. ૭૦ ૨
પહેરો પટોપાં પ્રેમનારે, તમે શુરવીર થઈ ચાલો;
ભોળેભગત કહે ગુર પ્રતાપે, અમારાપર મહાસોરે. ૭૦ ૩

ચાખખો ૧૦

દુનીયા દીવાની કહેવાશેરે, લુડી ભીંતોમાં બટકાશે. ૮૮
પાપ એનું જ્યારે પ્રગટ થાસે ત્યારે ભુવાજતી ઘેર જાસે;
ધુણી ધુણી એની ડોકજ દુખસે ને લેનારો ખાઈ ખાસેરે. ૬૦ ૧
સ્વરગમાં નથી શુપકુને, નથી ખાંડણીએને ધંટી;

દુધ ચોખાના જમનારા તમે કેમ કરી જમસો ખંડીરે, ૬૦ ૨
 હોમ કરીને ધુતવા આવે ત્યારે હાથ ખતાવા સહ જાશે;
 વધારે આના કમરનું પાનુરે ફરસે એને ક્યારે પુજા થાશે. ૬૦ ૩
 કીમીઆમર કોઈ આવી મળે ત્યારે ધનને વાસ્તે થાશે.
 બોળે ભમત કહે ભમણામાં ભમતાં, ગાંઠની મુડી ગમાસેરે. ૬૦ ૪

આખખો ૧૧

મન ચડ્યું ચોપટને માળેરે, પ્રભુ એવું એની વેળા કેમ વાળે;
 મહાજન કહે અમે ધરમી કહેવાઈએ દુધ પાષ મીઠાડને પાળે;
 મોક થાય ત્યારે મોકળુરે મુકે, પછી ઉઠરનો દાટ વાંળેરે. મં ૧
 ચાર પાંચ ભેંસો આગળે દુઝે, છોકરાંનાં પેટડાં બાળે;
 આગ્રેશી પાડોશો છાશ લેવા આવે ત્યારે, વાક્ષા સગાનો સોઠપાળે
 બોટી દાનતથી ખાંવા મળે નહી, દીકરીનું ધરેણુ ગાળે;
 સાસરે જય સાસુ પુછે ત્યારે. એના માવતરનું મોવાળેરે. મં ૨
 સોનુ સોધેને રૂપુ રે સોધે, કથીરને શુ ગાળે;
 બોળેભમત કહે કાંવાકુડને, પીતળને શુ ઉળળેરે, મં ૩

આખખો ૧૨.

મુરખે નાર કુમારજી આણી, એનું ધર કર્યું ધુળધાણી. ૮૬૦
 પાંચ માણાની લાપસી ભરડી, માણાની પુજા ધાણી;
 ધીનાં ગાડવા ઢોળી નાખાં, દુધમાંરેડ્યું પાણીરે. મું ૧
 વાર પરવે વઢવાડ કરેને, કલેહ કરે જાણી જાણી
 છોકરાને માથે છલકા કરેને, ચુટીયો લે તાણી તાણીરે. મું ૨
 ખરે બપોરે રસોઈ નીપજવેને, રાતે જાતી પાણી,
 છોકરાંને મારી મારી સુવાડે પછી આલાવા રાત જાણીરે. મું ૩
 ટાઢુ સીળું કંથ આગળ ઝાંસે, મારે જ્યારે ભુત તાણી;
 સાંજ પડે ઘેર પાટકીને આવે, ઉપર જાતાં રીસાણી. મું ૪
 પટીયાં પાડી આંખ આજીને આથડે, સાસર પીયર ન સમાણી;
 બોળે ભમત કહે ગુર પ્રતાપે, ઉતરેલ નાર સીદ આણીરે. મું ૫

આખખો ૧૩.

એવું દુખ જગતમાં બાળીરે, પરણી નાર પીયરમાં વાળી.
 કડલાં કરાવું ત્યાં સાડલો માગે કાપડુ લેવરાવે મોં વાળી;
 ચણીઓ શીવડાવું ત્યાં સાડલો માગે કાપડુ કરાવે કળઆળીરે. એં ૦
 ધાર્યું ન થાય તો કરે ધીંગણા, છાજ્યા લેતી ચાલી;
 તપ કર્યા વીના તરીયા નરનું તનડુ નાંખે પ્રજાળીરે. એનુ ૨
 બે ચાર બાળકોને બે ચાર બાળકી, પેટડાં નાંખે બાળી;
 ખાવું ખાવું કરતાં ખસવા દે નહી, જાતાં રાખે ઝાલીરે; એં ૩
 એક કહે મને મરીઓ અપાવો એક કહે મને ઝારી;
 જુતડાની પેઠે વળગે ભેગાં ચઢતે ખરચ કરાવે ખાલીરે. એં ૪
 ચેતે નહી તો સુખ ન પામે, પડે પેટમાં નાંખવી પાલી;
 બોળે ભમત કહે હરી ભજવા ન દે તેને, ધરમાં રાખે કાણુ ધાલીરે.

ચાળખો ૧૪.

આન સાર છે ખારોરે, પ્રભુ તમે પાર જિતારો.
 બ્રમણા માંહી જીવો બમેછે, હુપદ કરીને હારયો;
 મથુરા નગર મલાવજીએ જઈ, મામાને મારયા. આ સં ૧
 અમરીખ કારણ અવતરીને ત્રીલોચન તારયો;
 અલ્યા સલ્યા થઈ, તેને શાપ નીવારયોરે. આ સં ૨
 બવસાગર બરપુર બર્યો છે, તેનીરચે ખાગે,
 બોળે બમત કંઈ ગુર પ્રતાપે ઉતરસો આરોરે. આ સં ૩
 નરસિંહ મેહેતાની હુંડી.

લાવણી.

નરસી મેહેતા બમત હરીના, જુનાગઢના રહેવાથી;
 હુંડી કરાવવા આવ્યા ગામમાં, ચાર જણા તીરથ વાસી.
 આવી ગામમાં પુછવા લાગ્યા, મોટા મોટા શેઠ સાહુકારને,
 સાતસેં એક રૂપીઆની હુંડી દારકાંમાં આપો અમને
 સરવ મળી મનસુખો કીધો, મોકલ્યા મેહેતા નરસી કને
 તે તમારી હુંડી સ્વીકારે, લાગ્યા મસ્કરી કરવાને. ૧

કુલ ૧.

નરસી મેહેતાને ઘેર આવ્યા ચાલી, બેસારયા છે આસન આપી,
 મેહેતા વાત પુછેછે પહેલી, ક્યાંથી આવ્યા ક્યાંજવહો ચાલી,
 અમે નીકલ્યા તીરથ કરવા દારકાંથી બન્યું કાચી.
 હુંડી કરાવવા ૨

લાવણી.

હવે રહીને કહે પરદેશી, મેહેતા વાત મારી સાંભળો;
 ઘેર તમારે રૂપીયા બરીને તેની હુંડી કરી આલો;
 સાતસેં એક સુરતી સકકાના, થેલી લઈ ધરમાં મુકો,
 કામજ કઢકો લખી આલો તે પર હુંડી કરી આપો. ૩

કુલ ૨.

મેહેતા યજ્ઞને પત્ર લખેછે સુરજની માંહી શાખ કરેછે;
 કામજસાનું નામ ધરે છે આપશે તો મારી લખ્યા રહેશે,
 કામજ કટકો લખી આલો ત્યાંથી ચાલ્યા પરદેશી;
 હુંડી કરાવવા ૪

લાવણી.

પરદેશીને પંથ વળાવી મેહેતા વાતપુછે સકને;
 આધનને આપણે શું કરીએ ખવરાવી દો સંત સાધુને,
 ધી ખાંડને લોટ મંગાવ્યો લાગ્યા રશોઈ કરવાને
 આવતાં ભોજન આપે બનાવ્યાં થાળ ધરાવ્યો ભમવાનને.

કુલ ૩.

શો એક સાધુ થયા એકા દેહી દીધાં છે સહનાં એકાં.

મેહેતા હતા તેવા થમ બેઠા નાહી ઘોઘ મંદીરમાં પેઠા,
હાથ જોડીને અરજ કરૂં મારી લખ્યાં રાખસો અતીનાશી,
હુંડી કરાવવા૦ ૬

લાવણી.

હવે વાત કહું પરદેશીની થમ નીકલ્યા દ્વારકાંની માંહી,
મોટા મોટા સાહુકારોને પુછે શામળશાની પેઠી ક્યાંહી,
આતો નગરમાં નથી શામળશા ઘેલા થયાકે અકલ ગમ
તેમ તેમદાળ પડે પેટમાં રૂપધયા મળસે કે નહી. ૭

જુલ ૪.

જોળી જોળી કરે નગરમાં નથી આવતું કોઈ નજરમાં,
કગ મલ્યો એક જુનાગઢમાં જોડી ચીઠી લખી આપી હાનમાં,
હાથકપાળે ઇધને બેઠા ચારે જણા થયા ઉઠાસી;
હુંડી કરાવવા૦ ૮

લાવણી.

નરસી મેહેતાનું વચન રાખવા શામળશા રૂપીઆ લાવ્યા
શામશામી થયા એકઠા પરદેશી ક્યાંથી આવ્યા,
અમે નીકલ્યા તીરથ કરવા જુનાગઢ રૂપીઆ ભરી આવ્યા,
જોડી ચીઠી લખી આપી હાથમાં શામળશાને બતાવ્યા. ૯

જુલ ૫.

અમે છીએ નરસી મેહેતાના લ્યો રૂપીયા સુરતી સક્કાના;
નથી મમેલા છે કોરા કકડતા તમારા રૂપીયા ખરી મેહેનતના
સાતસે એક રૂપીયા ગણી આવ્યા, ચાર જણાં ત્યાંથયા ખુશી
હુંડી કરાવવા૦ ૧૦

લાવણી.

શામળશા જોગોપાળ કરેછે રૂપીયા તમારા સંભાળને
ભરીપુરીને પામ્યા રૂપીયા મહેતાજીને જમ કહેજે;
રમે દીલમાં જરા હરબડતાં કામકાજ હોયતો કહેજે;
મહારામ સત ગુરને શરણે સાચા ગુરને સમરજે.

જુલ ૬.

ભગત આધીન રહે ભગવાન જેવા મલ્યા નરસી મેહેતાને
મંછારામ તમારે શરણે હાથ જોડકર કહેતા હે
હાથ જોડકર કરૂં વીનતી કાશી ગામકા રહેવાશી
હુંડી કરાવવા આવ્યા ગામમાં ચાર જણા તીરથવાશી. ૧૨

થાળ વખતે ગાવાનું.

પદ ૧.

મારે ઘેર આવજો માવા ભાવેતો ઢેઅરૂ ખાવા,
ખાજરીનાં બે ઢેઅરાં છીધાં તરી ઝાઝાં તેલ
મારે ઘેર આવજો માવા ભાવેતો ઢેઅરૂ ખાવા,
ખાજરીનાં બે ઢેઅરાં છીધાં તરી ઝાઝાં તેલ.

- કકડો પાપડ કોચલી ઉપર દહીનુ દબડુ મેવા, મારે૦ ૧
જસોદાના માવા આવોને વાંસલડી વાવા,
ઉનો ઉનો પુખ પાડું તે ખોખલે ખોખલે ખાવા. મારે૦ ૨
મારા છેતરમાં લીંબડી પોચીને આવી કુમતડે,
કારંગડીનું શાક જોઇએ તો, ઓ પેલે વેલે. મારે૦ ૩
બાજરીનાં બે ઢેબરાં કીધાંને, ધીએ મેલાં વહી,
રામ કશ પ્રભુ લંકનેરે, સાચી છે સગાઇ. મારે૦ ૪

આરતી ૨ છ.

આરતી જુગલ કીસોરકી કીજે, તન મન ધનતો છાવર કીજે,
ગઢરશામ મુખ નીરખત લીજે, હરીકો સ્વરૂપ નેનબર લીજે,
રવીશસી કોટ બનકીરે સોભા, વા દેગણ મેરો મન ગયો લોભા,
કુલનકો પાધ કુલનકીરે માળા, કુલન સીંગાર બન્યો નંદલાલા,
નંદનંદ બ્રહ્માન કેસરી, પ્રેમાનંદ પ્રભુ અવીચળ જોરી.

આરતી ૩ છ.

- ખેલત ચાઝ ભાઇ શ્રી આંગણીયાંમે ખેલત ચાઝ ભાઇ. ટેક૦
સીતારામ લક્ષ્મણ ભરત સતરૂધન, શોભા બરત ન જાઇ. શ્રી૦ ૧
ચાર રત્નોનો ખેલ રચ્યો હે, કુલન ગેદ બનાઇ,
ત્રીન લોકકી સકલ સંપ્રદા અવધપુરીમે ચલી આઇ. શ્રી૦ ૨
કેર ઠોર મુનીજનકે આશ્રમ, ખેડે ધ્યાન લગાઇ;
દશ મુગટ કર ધનુષ ખીરાજે, દશરથ સુત રઘુરાઇ. શ્રી૦ ૩
કલ્પ સ્વપ્ન સિંહાસન, બ્યાં ખેડે રઘુરાઇ;
માત કૃષ્ણલ્યા કરત આરતી, આનંદ ઉર ન સમાઇ. શ્રી૦ ૪
સરજુકી તીરે અજુધ્યા નગરી અપને કાવ બનાઇ.
તુલશીદાસ ધન ધન કાંજિશલપુર, ભાગ્ય જડોજન પાઇ. શ્રી૦ ૫

આરતી ૪ થી

- કાનન મંગળ ગાયે, જસોદા મધયા કાનન મંગળ ગાયે;
પુરણ બ્રહ્મ અખંડ અવીનાશી, સો જાકી ધેન ચરાવે. જ૦ ૧
કોટી કોટી બ્રહ્માંડકો કરતા, જપ તપ ધ્યાન ન આવે;
ન જાણુ એ કોણુ પૂસ્યસે, યસોદામતી ગોદ ખેલાવે. જ૦ ૨
શીવ સનકાદીક ઓર બ્રહ્માદીક, નીગમ નેતી નેતી ગાયે;
શેષ સહજ મુખ રટત નીરંતર, સોજાકો પાર ન પાવે. જ૦ ૩
ચુંદીર બદન કમળ ફળ લોચન, ગઈધન કે સંગ આવે;
માત જસોદા કરત આરતી, કખીરોજ દરશન પાવે. જસો૦ ૪

સમાપ્ત.

सर्व तत्त्वना सार.

राम

राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम

राम राम

राम

राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम

राम राम

राम

જાહેર ખખર

કામકળા અને કામરૂપની

એક રમુજ વારતા.

ફક્ત કીંમત રૂા. ૦—૮—૦

અમલકારી

ચાર ફકીરની વારતા

રસથી ભરપુર ગમ્મત સાથે

ભાગ પહેલો.

કીંમત રૂા. ૦—૮—૦

મેવાડ રાણી ભકત શીરોમણી.

મીરાંબાઈનું નાટક

કીંમત રૂા. ૦—૮—૦

હાસ્યરસથી ભરપુર

સુરેખાહરણ નાટક

કીંમત રૂા. ૦—૮—૦

આ સીવાય વારતાઓ તથા નાટકો તથા પુસ્તકો વીગેરે ધા
જાતની ચોપડીઓ હમારી પાસેથી મળશે માટે સદગૃહસ્થો ત
વેપારીઓને ખખર આપવામાં આવે છે કે હમો વ્યાજખી બ
મોકલીયું માટે એક વખતે નંગાવી ખાતરી કરશો.

બુકસેલર—સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

કે. રીચીરોડ—મુ. અમદાવાદ.

